கங்கா / யமுனா / சரஸ்வதி / காவிரி
சங்கமம்
இதழ் ௩
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

பக்திரஸம்!

கங்கா! யமுனா! சரஸ்வதி! காவேரி! சங்கமம்

இதழ் 3

வெளியீடு :

அன்பின் குடில்,

253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,

கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,

பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,

தமிழ்நாடு - 638 311

தொலைபேசி : (04256) 229655

முதற்பதிப்பு : மஹா சிவராத்திரி வெளியீடு
மார்ச்(மாசி) 2011

அட்டைப்படம் : பத்திரியில் கங்கா, யமுனா, சரஸ்வதி,
காவிரி சங்கமம் - இதழ் 3

பிரதிகள் : 350

அச்சிட்டோர்:

ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,

பெங்களூர் - 560 003.

தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

15. உச்சிஷ்டம் 239

16. ஸ்ரீபகவான் காக்ஷி 245

17. ஸத்யம் பரமாகும் தர்மம் ஸ்ரீபகவானாகும் 267

18. தடுமாற்றம் 278

19. அத்வைதம் 284

20. அணு 298

21. ஸத்திய தர்மமும் புண்ணிய பாபமும் 302

22. ஆசியின் விளக்கம் 320

23. நாராயணா! விளக்கம் 326

24. அஞ்ஞானம்! விளக்கம் 330

எல்லாம் நீ!

15

உச்சிஷ்டம்

ஸ்ரீமஹான்களின் உச்சிஷ்டம் இரு வகைப்படும். 1) வாக்கு 2) உணவு என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

1) வாக்கு:- ஸத்குருவாக இருந்தால், அவர் வாக்கு பர ஒலி ஆகும். சாமான்ய குரு ஆக இருந்தால் அவர் வாக்கு இறை ஒலி ஆகும்.

(ஸித்தர்கள் யோகிகள்) சக்திகுருவாக இருந்தால்
(கேண்கட்டு கருமம் அல்ல. செய்படுவத்தைக் கருமம்
வேலைகளும்) பில்லி சூனியம் பரிஹாரம் என்ற
காரிய சித்தி உடைய குருவாக இருந்தால்
அவர் வாக்கு ஜீவ ஒலி ஆகும் என உணர்க.

முந்தையது ஜீவன் முக்தியின் திறவுகோல் ஆகும்.
மத்தியது பத முக்தியின் வழிகாட்டி ஆகும்.
பிந்தையது ஜனன மரண தோஷ குறைவி முக்தி ஆகும்.

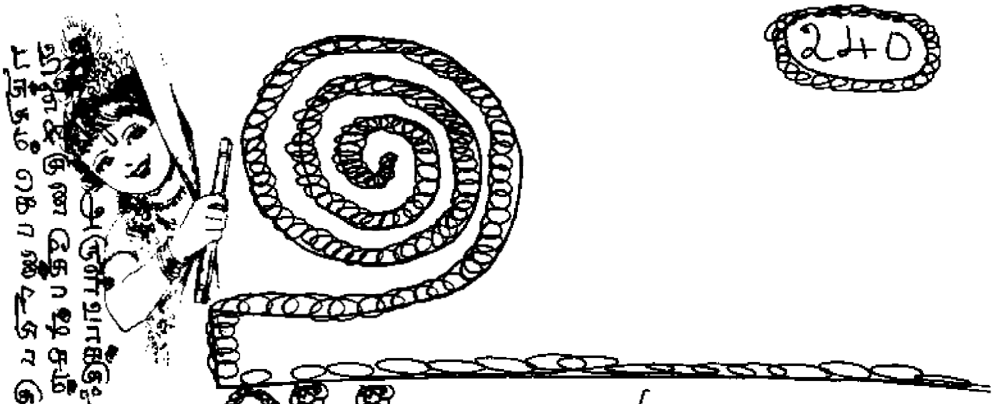

பரஒலி **நிர்குணம்** சொரூபமாகும்.

இறை ஒலி **சகுணம்** ,, .

ஜீவ ஒலி நமக்கு தேவை இல்லாத ஒன்றாகும்.

நாம் நிர்க்குணம் ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வோம். இது ஓர் ஸத்குருவாக்காக வரும்போது, அவருடைய **கரும்** சாதகனையும்,

ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் அத்வைதகருத்துக்களை அவர் **அறிவின்** நிலைக்கு ஏற்றவாறு

அனுபவித்து

சுவைத்தவை யாவும்!

பரஒலியாக வெளிவரும்.

ஏற்பவர்கள் **நல்**கண்டு பயன் தரும்.

இதுவே பர ஒலியின் உச்சிஷ்டமாகும்.

241

ஸ்ரீ சகுண **இறை** ஒலியையும் சற்று நோக்குவோம்.

இறைபக்தர்கள்! பாகவத கோத்தமர்கள்! இவ்வற **கட்டுப்பாட்டின்** இறை சாதகர்கள்.

வாக்கில் வருவது! **இறையொலி** ஆகும் என உணரவும். இதில் ஓர் உண்மை:-

அப்படி வரும் இறைஒலியில் தன் எதிர்மாறும்

பிறருக்கு **அருள்** வாக்கும் வராது வாக்கின்

ஒலியாகும் **அமுத** வாக்கும் அதுவே

சகுண நிலையில் வரும் இறை ஒலி ஆகும் என

ஸ்ரீமான்கள் சொல்லுவர்.

உச்சிஷ்டம்

② உணவு:- இது **ஏககுரு** ஒருவருக்கே பொருந்தும்.

ஏனைய **குரு**மார்களுக்கு

பொருந்தாது என்பது ஆதி அனுபவஸ்ரீமான்களின் வாக்காகும்.

2 4 2

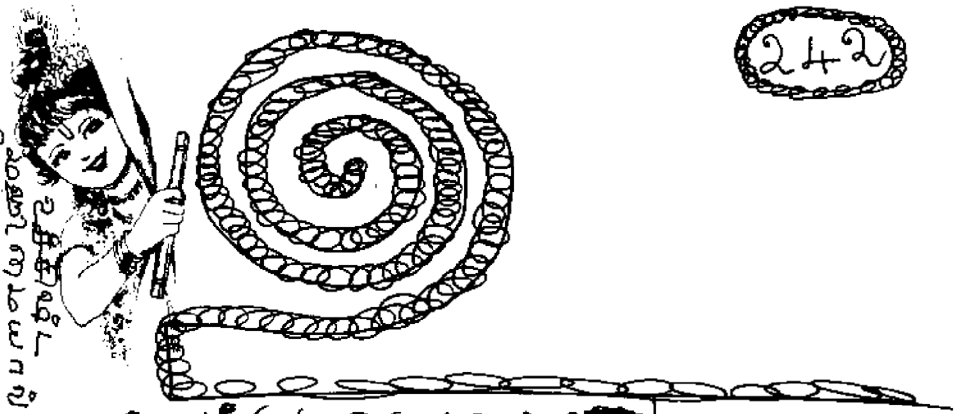

காரணம் ஸத்குரு ஒருவரே பரா அம்சமாக

திகழ்வதால் அவர் முன் உள்ள, அனைத்து

உ ண வு ம் மணக்க!

(ப ர மா க) உணரமுடியும்! உணர்த்தவும்

முடியும்!

ஆக்கவும் முடியும்! சுவை & குணம்! ஆகிய

இரண்டையும்! சர்வநாசம் செய்ய முடியும்

உணவால்

ஆகவே அவர் உண்ணும் திடவஸ்துவோ!

திராவக வஸ்துவோ எல்லாமே மணமும் &

சுவைகளு

குணமும்! ஆதி & வியாதி - சந்தியம் & ஆகாமியம்

நாசம் செய்ய முடியும் என உணர்க.

உணவின் உச்சிஷ்டமே! இக்கலியுகத்தில் பிரதானமாக கருதப்படுகிறதென்று ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர். அதன் காரணம் உணவின் உச்சிஷ்டத்தால் விதியின் பரு! குறைந்து குறைந்து நாசமாகிறதென்று உணர்க. விதியின் பரு குறையும் போது ஜன்ம பாரம்! குறைந்து குறைந்து நாசமாகிறது. ஜன்மபாரம் நாசமாகும் போது, வைத்குருவின்! வாக்கியமாகிய பரனின்! உச்சிஷ்டம்! பயிற்சி! முயற்சியில்லாமல் இயல்பாகவும் சுலபமாகவும்! அனுபவம் பெற ஏதுவாகிறது. குறையாத வினைச்சுமையே! நாசமானால் ஜீவன் முக்தியும்! எளிதாகிவிடும் என உணர்க.

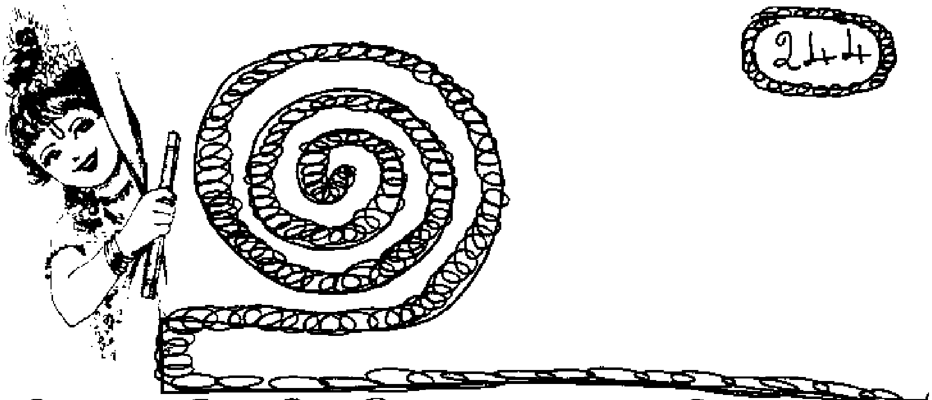

ஸத்குரு உண்ணும் தி ட வ ஸ் து வோ!
,, ,, தி ரா வ க ,,
சர்வாரம்பணை நிலையில்! ஓர் ஸ்ரீபகவானுக்கு!
அர்ப்பணம் செய்வதில்லை. ஓர் நிலையில் அவரே
ஸ்ரீபகவானாக! இருக்கிறார் எனை உணர்க.
ஆதலே அவர்! உண்ணும்! நிலையில்
(A) பாண்டம்! மாற்றும் நிலையாகவும்.
(B) மண்ணா! அன்றி மண்ணிலே!
(அத்து) போகும் நிலையாகவும். நாமரூபம் நாசமானநிலையில்
அமைவது, வெகு வெகு ரகஸ்யமாக நடைபெறு
கிறதென்று, ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்
அவர் உண்ணும் நிலையில் ஸகல நிலையும் பரநிலையாகும்.
ஆ.... நோ.... வே
உணவின் உச்சிஷ்டக்கால் விண்ணு நாசமாகிறது.
வாக்கின் ,, மணம்! ,, .
ஆகவே ஜீவன் முக்தி உண்டு என ஸ்ரீமஹான்கள்
சொல்வர்.

16 இ ஸ்ரீபகவான்! கா.....க்ஷி!

ஸ்ரீபகவானை காண்பதும்!

அன்பான பாபாஜீ! ஸ்ரீபகவானுடன் பேசுவதும்!
உறவாடுவதும்! கொஞ்சி குலாவுவதும்!
அனைவர்க்கும் இயலுமா பாபா? அதற்கென,
தனித்தன்மை! உண்டா? இங்கு
மனம் என்னவாகும்? அறிவு எப்படி இயங்கும்?
அதுவும் ஓர் **பந்தம்!** என ஆகிவிடாதா?
பின் அத்வைத நிலை! ஸ்வய அநுபவம் ஆகும்
போது, அக்காட்சி! இயல்பாகவே மறையுமா?
அக்காட்சியை! மறக்கவும் பயிற்சி & முயற்சி
தேவையா? இதன் விளக்கம் சற்று எளிமை
யாகவும்! உரைக்கும் நிலையிலும்! வெகு
சுருக்கமாகவும் தர வேண்டுகிறேன் ஐயா?
குறிப்பு:- குருகுலத்திலிருந்து வந்த இரு யோகப்
பயிற்சியாளர்களும்! ஓர் அத்வைத பயிற்சி
யாளரும்! ஆகிய மூவர் இணைந்த கேள்வியாகும்.

246

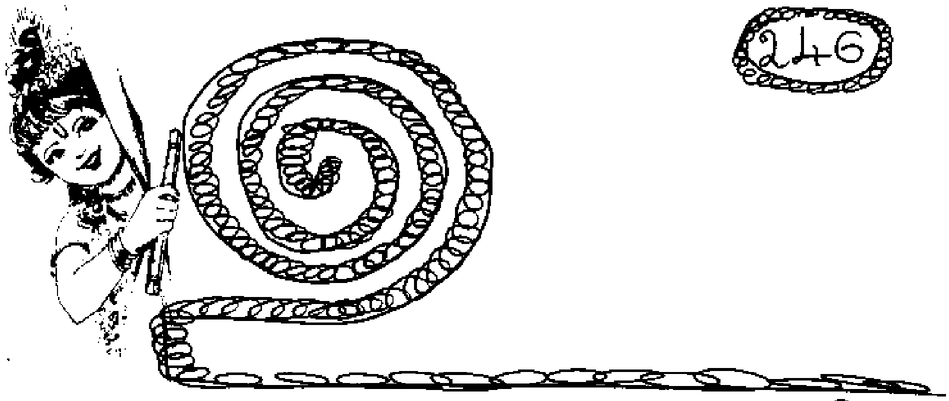

வைத்தியம் :- யோகப் பயிற்சியாளர்களை நோக்கி :- உங்களுக்கு இக்கேள்வி, எப்படி வரும்? அத்வைதியைப்பார்த்து :- உனக்கும் இக்கேள்வி தேவையில்லையே. இன்றுள்ள அத்வைதிகள்

ஸ்ரீபகவான் ஜென்மம் வரும் இல்லை. அவர்களுக்கு தேவையும் இல்லையே குழந்தாய். உனக்கு எப்படி இக்கேள்வி வந்தது?

யோகி :- ஓம் அருமை பாபாஜி! எங்களுடைய பூர்வ புண்ணிய தர்மத்தால் / உம்முடைய மடம் / கண் பழக்கம் பாக்கியம் பெற்றோம். அதில் எமக்கு இரு கருத்துக்கள் / மனம் ஆழ்ப்பதிந்தன.

(1) யோகத்தை தொட்டவன் விட்டவன் கெட்டான்!

இக்கலியில், எவனும் யோகம் முறையாக கற்றவனும் இல்லை. கற்பிப்பவனும் இல்லை. தானம் இது அவசியம் ஆகும்.

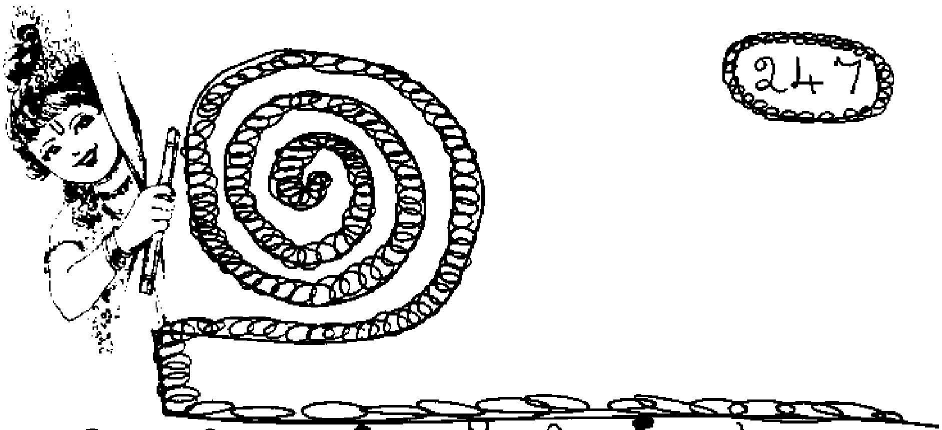

ஆழம் தெரியாமல், காலை விடக்கூடாது!
என்றநிலையில், அதை விட்டு விட்டோம். உம் மடவில்
சர்வார்ப்பணத்தை
படிக்கவில்லை! உணர்ந்தோம்.

யோகம் என்பது **மனம் வாயு!**
இவ்விரண்டையும் இணைத்துக் கட்டி! ஓர்
ஆற்றல்! (அகங்காரத்தை)
பெறுவதாகும்.

பிராணாயாமம்

அவ்சர்வார்ப்பணத்தின் பயிற்சியோ கட்ட
வேண்டாம் **விடவேண்டும்.** இதன்
இவம் **ஸ்வாமீ!** (ஸ்ரீ பகவானிடம் சரணாகதியாகும்)

இவ் வாசகங்கள் எளிமையாகவும் இனிமை
யாகவும்! அதி அதி அதி அபூர்வமாகவும்,
தோன்றியதால் வியாபாரமாமா, ஆடம்பரம்
இல்லாத பக்தி! வேண்டும் பாமரர்க்கு!

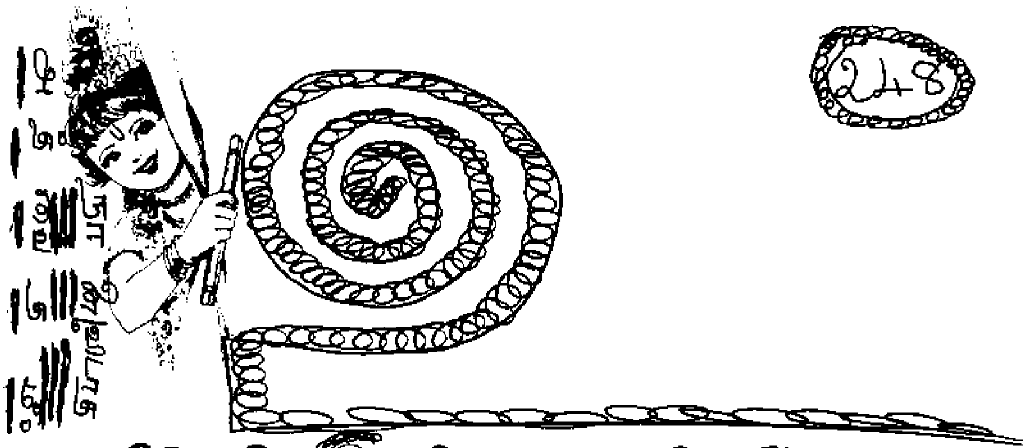

வைத்தியம் :- (சிரித்துக் கொண்டே) நன்றே புகன்றீர்கள்! ஆமா கொடுத்தே அத்வைதம்! உன்றில் என்ன? நானே ஆத்மா! நானே பிரம்மம்! நானே சிவம்! என்ற சுத்த அத்வைதத்தில் நீங்கள் மித்தை!

பொய் என்று சொல்லும் ஸ்ரீபகவான் எப்படி வந்தான்? அவன் காட்சிக்கு ஏன் வந்தான்?
ரகஸ்ய

அத்வைதி :- ஓர் குறிப்பு :- மித்தை என்றால்
பொய் என பொருள்படும். அவித்தை „
அறியாமை „ . வித்தை „
அறிவு „ . ஆனால் இங்கு நம்
ஸ்ரீபகவானே! அனைவரும் மாயா! என சொல்வதுண்டு.

மாயா! என்றால் இல்வாதனை இருப்புடையதாக தம்! சாமர்த்தியத்தால் காட்டுவது மாயாவாகும்.
அதாவது ஸ்ரீபகவான்! சொல்லும் போது,

249

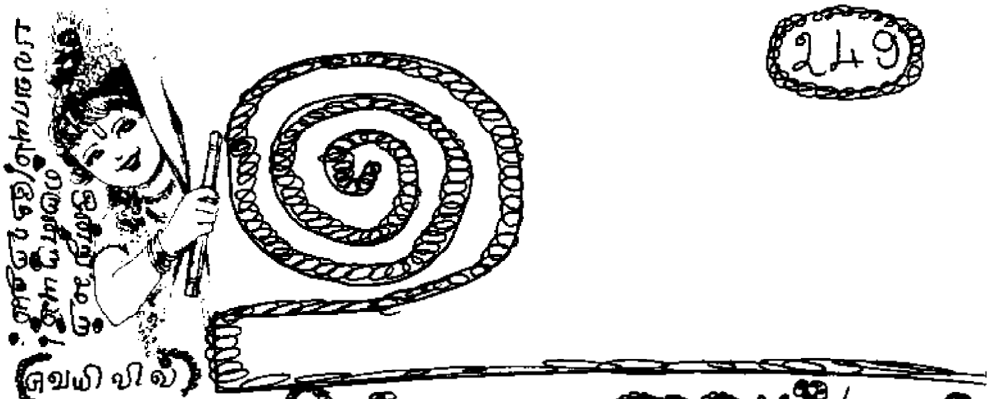

கானலில் தோன்றிய ஜலம் ஆகும் என அறிக.

இதை ஏன் இப்படி சொல்கிறேன் என்றால், கட்டையில் கள்வனும், கயிற்றில் பாம்பும், சிப்பியில் வெள்ளியும், கல்லில் நாயும், மரத்தில் யானையும், வந்த விதம் எப்படி என்றால் ஒன்று நம் கவனக்குறைவால் மற்றொன்றாய் தோற்றும். இருந்தது அதிஷ்டானம். அதில் நம் கவனக் குறைவால் தோன்றியது ஆரோபம். ஆகும் என உணர்க.

ஆனால் கானல் ஜலமானது, கடும் சூரிய வெப்பத்தால் இல்லாத வெட்ட வெளியில் குளத்து ஜலம் போலவோ, நீரோடை போலவோ, அலை அலையாக ஜலம் இருப்பது போல் தோற்றும். ஆனால் ஜலம் இல்லை.

அதே போல், உன் உபாசனா மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபகவானும், உன் அறிவாய் நீ!

250

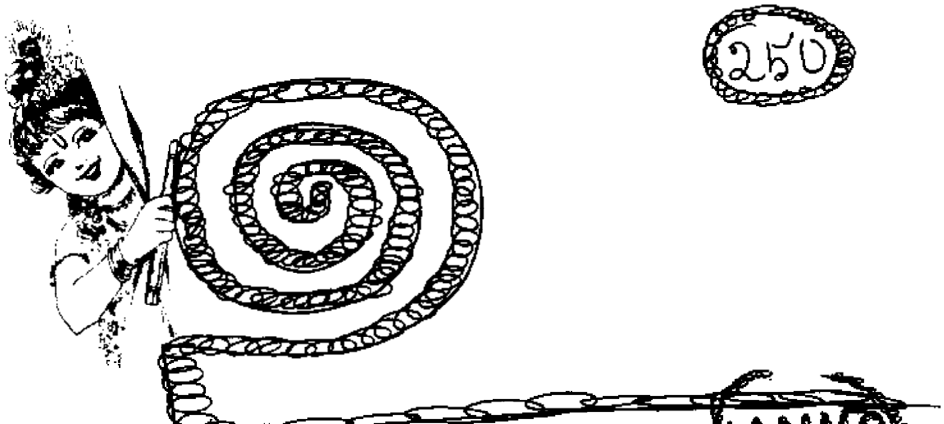

எந்த | வடிவம் கொடுக்கிறோயோ, பயம் அற்ற நிலையில்

அந்த வடிவில் | மாயா! (தோன்றுவான்)

தம் காரியத்தை பண்ணும்.

வெயிலுக்கு எந்த அதிஷ்டானமோ!
தானவ் என்ற
இல்லையென்பதே ஸத்தியம்.

ஆதலினால்தான் மாயா வடிவம் ஸ்ரீபகவானதே!

என அனுபவ ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.
அந்தகாரப் ஒளியை/அதாவது சூரிய ஒளியை!

அதிஷ்டானம் என்றே; ஆரோபம் என்றே;
சொல்வ கூடாது. சொல்ல முடியாது. சொல்ல இயலாது.

அதை பர அம்ப கண்டு | பேரொளி என்பர்
சொல்வர். அப்படியானால், காலாதீதமாமே
பக்தர்கள் ஞானிகளுக்காக மாயாவை இணைத்து
நிலையில். மேம்பட்ட அன்பர்களுக்காக.

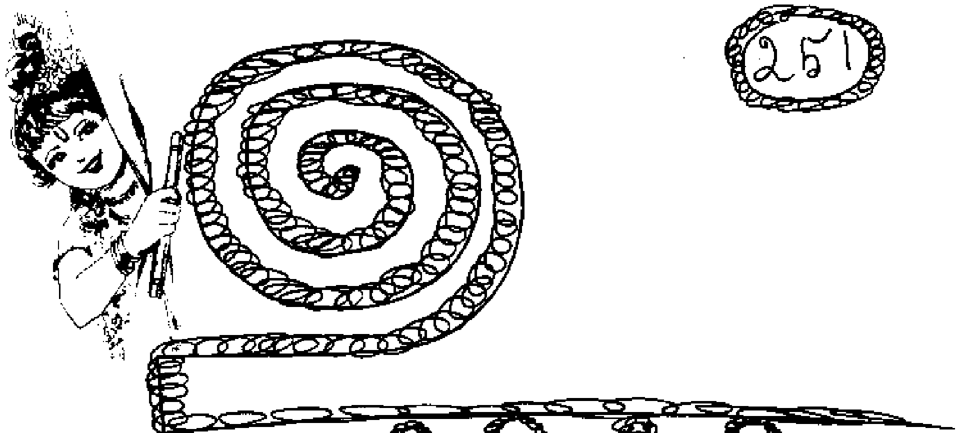

அவர்கள் **அறிவின்கட உணர்வு!** வடிவில் கற்பனையல்ல

தோன்றுகிறது என்றும் தோன்றியேஆக வேண்டும் என்றும் ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறேன்

இனி அத்வைதியின் பதில்காண்க.

அத்வைதி :- கேள்வி: அன்பான பாபாஜீ! உங்கள் மடல்களை பெரும்பாலும் கற்றுணர்ந்து, அறிவு பூர்வமாக உணர்ந்ததில், **கலி** தோஷம் அனைவரையும் என்னை பாடுபடுத்துகிறது என, உணர்ந்தேன் ஐயனே. அனைவரிடமும் **100 வாய்ஞானம்! 100** தான் உள்ளது. **அநுபவஞானம்!** "

இல்லவே இல்லை ஐயனே. காரணம் சாஸ்திர வாசனை ஆகும் ஐயனே. ஸ்ரீபகவானின் ஸ்ரீசுக்காநீருகிய, வேதம் & சாஸ்திரமே!

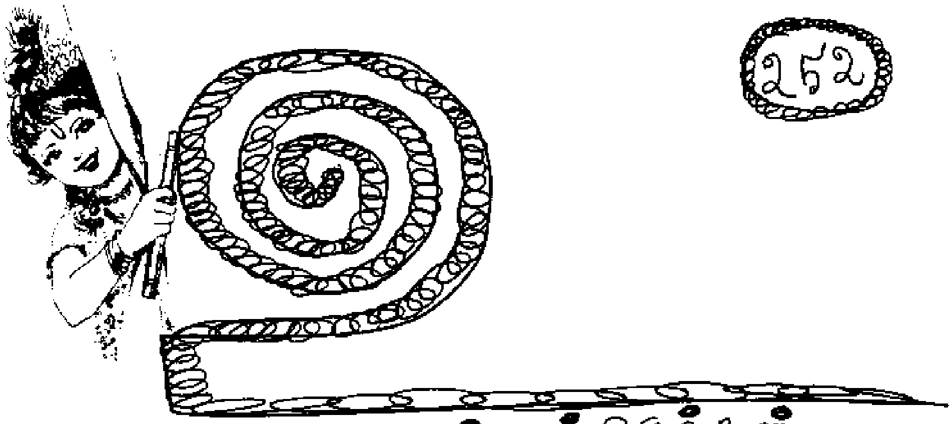

252

எங்களுக்குப் பிரமாணம் என்கிறார்கள். ஸ்ரீபகவானை எவரும் நம்புவதில்லையாமா. ஸ்ரீபகவான் என்றால், அவன் ஓர் மாயாதானே தம்மைக் கனவிலி? இருப்பு இருப்பு! இல்லாத வஸ்துதானே? என்கிறார்கள். ஆனால் அவன் தரும் போகம் கிராமட்டும் நான்,எனது! என, நன்கு சுவைத்து அனுபவிக்கிறார்கள். ஆனால் அவனை நம்ப மறுக்கிறார்களாமா. மேலும் தாங்கள் மடமையில்! எம் அறிவு உணர்ந்ததாவது:-

(1) நான்! எனதே! ஜீவ! கர்த்ருத்வம்! அதை நாசம் செய்.

(2) இதன் நேரே வழி சர்வார்ப்பணம் ஒன்றே.

(3) சர்வார்ப்பணத்தால், ஜீவகர்த்ருத்வத்தை! நாசம் செய்யாமல், பிரம்மார்ப்பணம் என்ற அகம்பிரம்ம! பாவனை அனுபவமாகாது. என்பதை ஸ்ருதிய பிரமாணமாக நம்புகிறேமாமா.

253

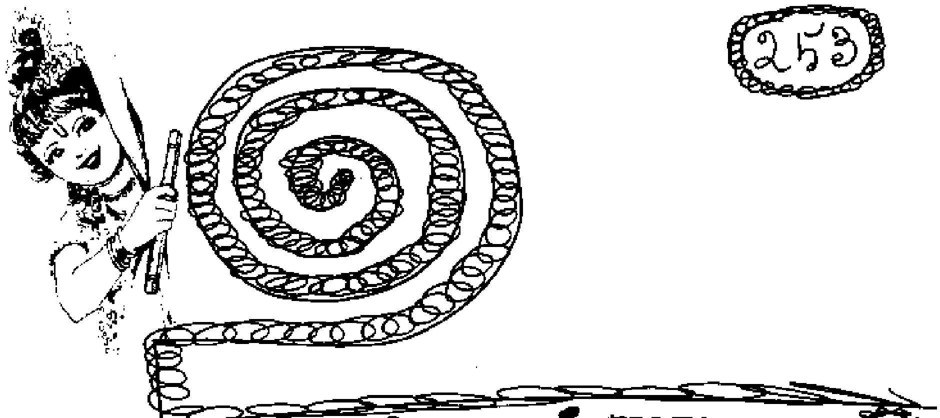

ஆகவே பாபா ஜீ! ஸ்ரீபகவான் **காட்சி** வேண்டும்.

அல்லது அவன் பரிபூரண **கிருபை!** வேண்டும் பாபா. ஆகவேதான் இக்கேள்வியை கேட்டோம். உங்களால் முடியும் பாபா. உங்கள் பாதங்களில், அதை இடங்களில்

உண்டு முடியும்!

என மெய்யன்பர்களுக்கு, பிரமாணமாக! சொல்வதில், எமக்கு பரிபூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது பாபா.

குறிப்பு:- ஸ்ரீபகவான்.... காட்சி... வேண்டும்:- அறிவின் உணர்வான (அறிவும் அறிவும் உணர்ந்த அனுபவநிலையில்) பேசமுடியும்! உறவாட முடியும்! கொஞ்சிடுவாளவு முடியும். (தாய்! சேய்! நாம்!) அவன் பரிபூரண கிருபை வேண்டும்:- நமது ரூப பற்றின்! ஜீவ... காந்த ருத்தவம்... நாசமானநிலையில்! **ஸத்வகுண அறிவு** வேண்டும்.

254

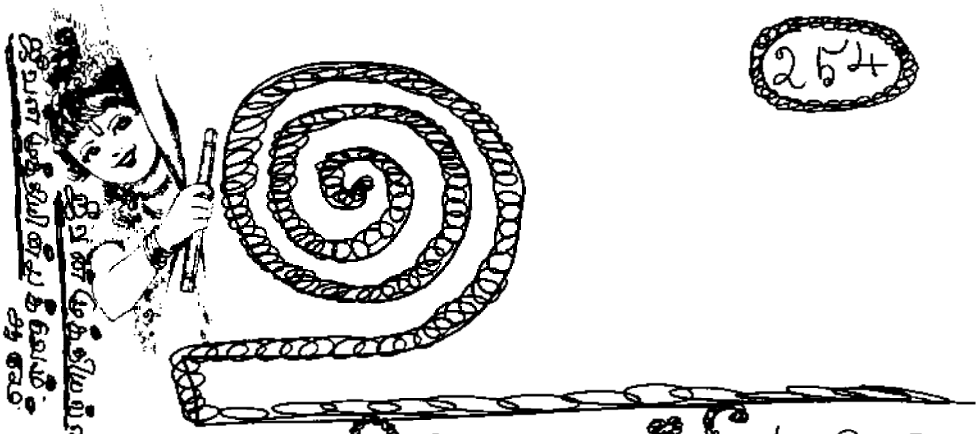

காட்சி வேண்டும் :- பிரேமபக்தி! நிலையில்
கோபிகைகளின்! ஜீவாத்மா & பரமாத்மா! ஐக்
கியசகஜநிலை! யின் காட்சியாகவே.
கிருபை வேண்டும் :- தோன்றாத் துணைவன்!
நிலையில், ஸ்ரீபகவான்! மறைமுக அருள்பாலிப்பை
உணர்ந்து! பெறும் நிலையாகவே.
வி நி ப ரி பா க ம்!
அவர்கள் கேள்வியின் உட்கருத்து.

(A) ஸ்ரீபகவானுடன் நாமும் ஒன்றாக இருக்கும் நிலையில் உரையாடல் & உறவாடல் செய்ய முடியுமா?

(B) அதற்கென தனித்தன்மை (கடும் பயிற்சி & முயற்சி) ஏதேனும் உண்டா? எப்போதாவது அவ்வநுபவம் பெறமுடியுமா?

(C) அவன் அருளாலும்/ ஸ்ரீ ஸத்குரு கிருபையாலும்! அத்வைத ஞானம் (ஜீவன் முக்தி) உணர்ந்த பின் அந்த, ஸ்ரீபகவான் காட்சி இயல்பாக மறையுமா? அல்லது அதற்கும் ஏதேனும் சாத்தியம் உண்டா?

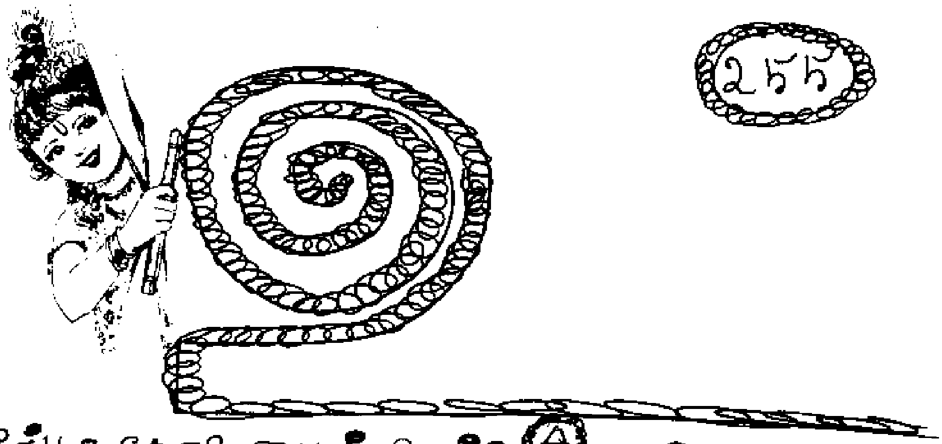

255

ஓர் பரதேசி வைத்தியம் :- (A) கேள்வி :-

ஸ்ரீபகவானும் நாமும், ஒன்றாக இருக்கும் நிலையில், உரையாடல் & உறவாடல்! (பேச்சு & செய்கை) செய்ய முடியுமா?

பதில் :- அவஸ்யம் முடியும்! அறிவான நடையில் இது ஸ்வய அனுபவ பிரமாண உண்மையாகும்.

உதாரணம் :- நம் முன்னோர்களாகிய நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், பக்த விஜய பக்த பாகவதோத்தமர்கள், மற்றும், இன்றைய இஸ்லாமியர்கள், மற்றும் அனைத்து பக்த ஆன்மாக்கள், சாதுக்கள், கண்டும், பேசியும், அமுது ஒருவருக்கொருவர் ஊட்டியும், குழந்தைகளாக விளையாடியும், ஆனந்தித்தார்கள் ஆனந்திக்கிறார்கள். இது அறிவின் மறை! நிலையில் இறைமையாகும். ஸ்வய அனுபவம் இது

256

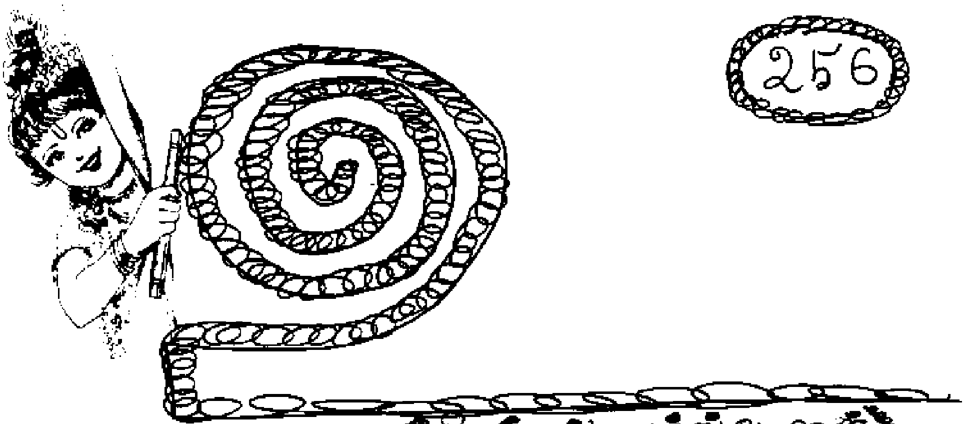

ஆவல்? (பரம்! பவர் ஸ்டேஷன்)

கடவுள் (பரத்தை) காண முடியாதும் அது மின்சாரம் போன்றதாகும்.

தெய்வத்தை! (உன் உபாசனை மூர்த்தியை) காணலாம். அது **பல்பு!** போன்றதாகும்.

நிரந்த வடிவம் கொடுத்தாலும், அம்பரம்! ஒன்றுக் கொள்ளும் (மாயாவின் அணையுடன்) இணைத்தான் ஸ்ரீமஹான்கள் தத்தம் அநுபவ வரிசையில், **பக்தி பாவம் தந்த பலத்!** என்றார்கள்.

அத்வைதி:- (குருக்கிட்டான்) ஆமாம் மாமா! உங்கள் வாசகங்களிலும்! மடல்களிலும்! சாதுக்கள்! சாதுக்கள்! என்று சாதுக்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறீர்களே?

(A) துறவி வேறு சாது வேறு?

(B) ஓர் துறவியின் தனித்தன்மை என்ன? ஓர் சாதுவின் இயக்கத்தன்மை என்ன?

பதில்:- துறவு என்பது ஓர் **கட்டுதல்** ஆகும் அது ஓர் **நியமம்!** அங்கதானே (சந்நியாசம்)

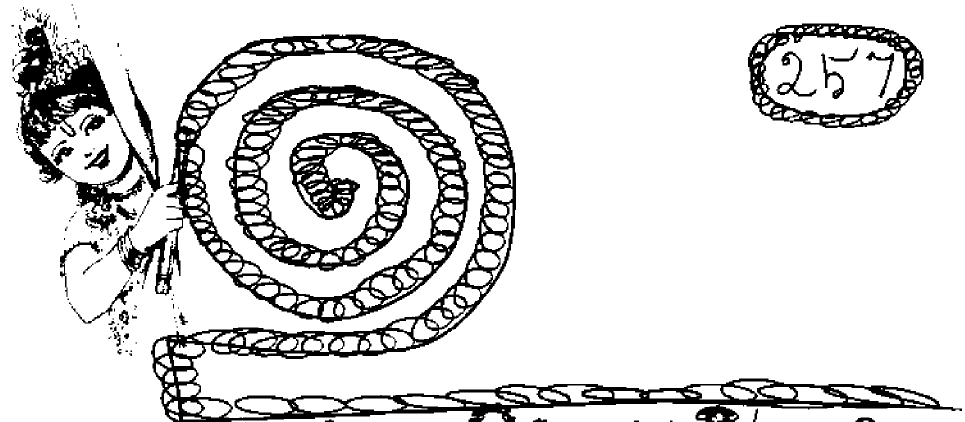

257

ஸாது தர்மம் என்பது, **விருதா!** ஆகும்.

நிர்ஜீவமாக

ஓர் ஸ்ரீ பகவானிடம் விட்டு விட்டால், விருதா பெறவாம்.

மனம்! புத்தி! சித்தம்! இவையில் விசாரணை செய்து

நிராகாரம்! (பவபந்தமாக புலன்களாகவே) செய்து.

பயிற்சியும் முயற்சியும்! செய்த சாதனை செய்வது நிரவரம் ஆகும்.

ஓர் ஸ்ரீ பகவானின் (நாமாவின்) துணையுடன்,

மனதுடன் (மனச் செயல்களை)

மனதை (எண்ணத்துடன்)

நிர்ஜீவமாக விட்டு விட்டால் **நாம்!**

நிர்க்கதி ஆகி விடவாம். நாம் தீனன் ஆகி விடலாம். (ஆசீர்வாதிப்பனே)

நாம் அனாதை ஆகி விடவாம். தீனபந்து வாவே!

அனாதை ரக்ஷகனே! **ஆபத்பாந்தவா!**

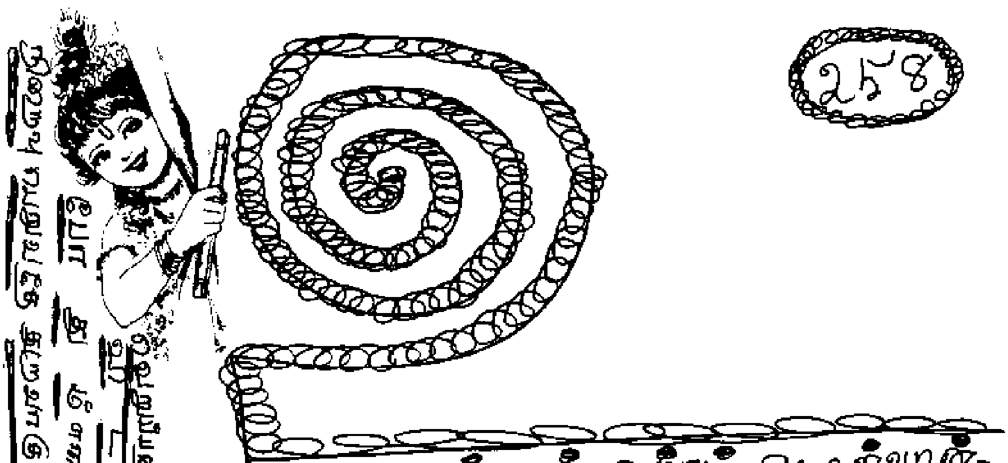

நம் வினைகளை அவசியம் ஏற்றுக் கொள்வான்.

துறவின்! நியாயம் **மை** பவத்துடன்

இக்கலியில்! போராடுவது இயலாத காரியமாகும்.

இங்கு நம் சாதனை எல்லாம். ஏக்கம்! உருக்கம்!

கண்ணீர் பெருக்கம்! இதுவே விரும் சாதனையாகும்.

கிட்டத்தட்ட 100 வருடங்களுக்கு முன்னர்!

கலியின் கொடூரம் இந்த அளவில் இல்லை.

ஆகவே வைராக்கியமுடன் துறவு ஏற்க முடிந்தது.

நாள் செல்லச் செல்ல, கலியின் ஆரம்பாட்டம்

அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. மேலும் மற்றைய

மூன்று யுகங்களிலுமே, ஸாது தர்மம் தான்!

ஏற்புடையதாக இருந்தது

துறவிகளுக்குத் தன்மை **மனதின்திட**

வைராக்கியமாகும்.

ஓர் ஸாதுவின் தனித்தன்மை **மன!** உருக்கம்

ஏக்கம்! நீயே கதி என்றது படிப்பு! கண்ணீர் காணிக்கை!

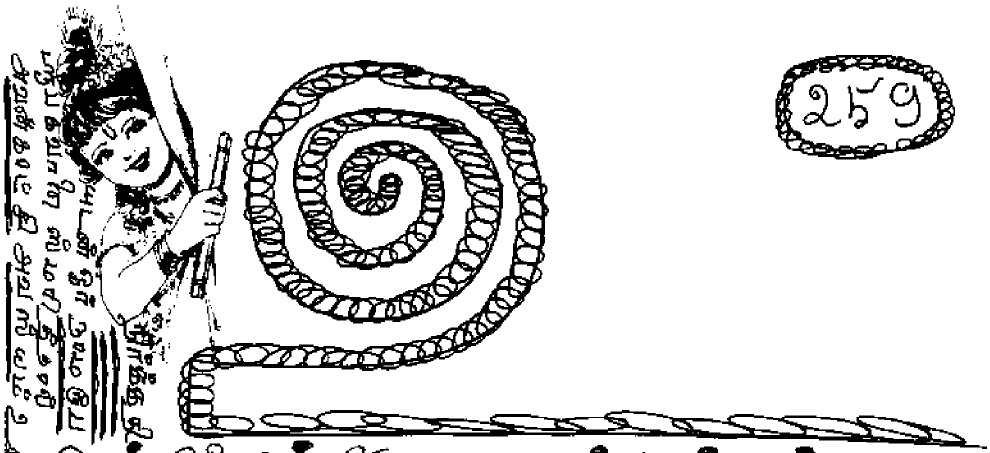

இந் நிலையில் திருவடியை, பற்றுதல் ஒன்றே.
துறவின் நிலை குரங்கு குட்டியின் நிலையாகும்
சாதுவின் நிலை பூனைக்குட்டியின் " "

ஸம்ஸய யாம்! அனுபவத்தை உத்தரான்?
கூற முடியும் கதை! கற்பனை! கட்டுரை! அல்ல.

அத்வைதி :- போதும் பாபா! மிகமிக அருமை! மிக மிக எளிமை! மிகமிக இனிமை! இனி விட்ட நிலையில் இருந்து, தொடருங்கள் ஐயனே.

பதில் :- ஓர் ஸ்ரீ மஹாத்மாவின் ஸத்திய வாசகம் :- நீ எந்த வடிவில் கருதினும் அந்த வடிவில் தோன்றுவார். (நமக்கென) சொந்த வடிவம் மெய்யறிவார். சுத்த மோன சின்மயமாம். என்றார்.

மோன சின்மயம் :- மௌனம் என்பது வாய் பேசாதிரு மௌனமாகும். மோனம் என்பது மனம் எண்ணா மௌனமாகும்.
அங்கு எல்லாம் நீயே என்ற சர்வார்ப்பணத்தில்

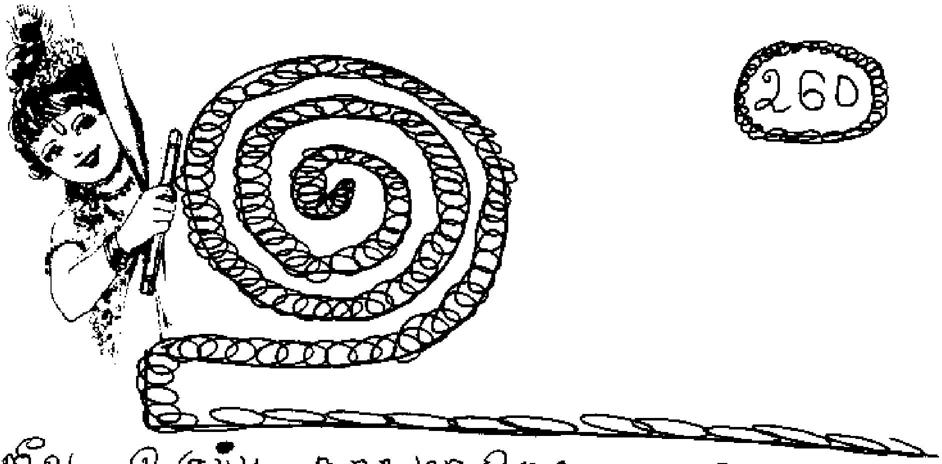

260

ஜீவ இருப்பு நாசமாகிறது. அங்கு
ஹம்ச இருப்பு அனுபவமாகிறது. ஆகவே
அங்கு ஸ்ரீமகமாயாவின் மாயா! அதன் மனைத்
தாமே ஏற்றுக்கொள்வதால், நாம ரூப
பிரபஞ்சம்! நாசமாகிறது.
ஆகவே அதை மோனம் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.
இனி உன் கேள்வியின் பதில் — நீ ஜீவ கர்த்
ருத்வம் நாசமான நிலையால், நீ ஒரு பரதேசி!
பரதேசி! (பரத்தையே தேசமாக உடையவன்)
என ஆகி விட்டாய். உன் மனம் அறிவாகி விடுகிறது.
எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமையால் காவத்த பரமே!
(பரதேவியின்) கன்னியோடு! உன் அழைப்பின்
குழந்தை! வழியில் தோன்றவும் இயலாதியே
தோன்றியே ஆக வேண்டும் அப்படி தோன்றா
விடினும்,

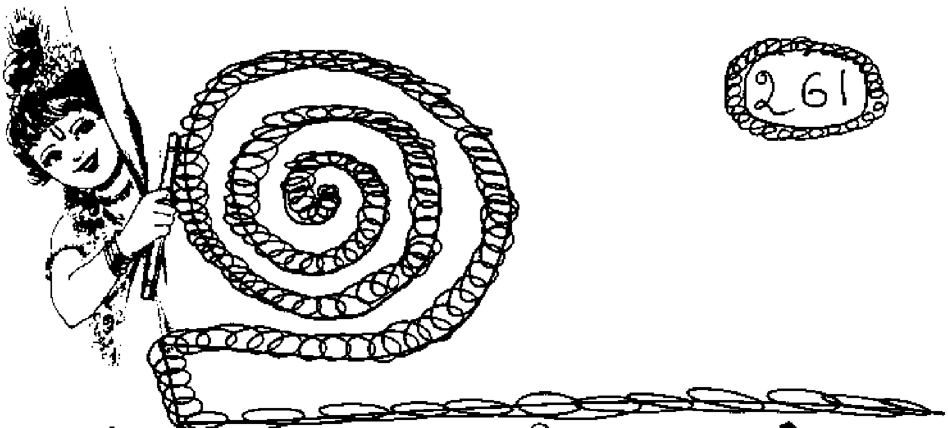

261

பரமும்! அதன் அம்ச ஸ்ரீபகவானும்!
இ வ் வி டெ ண் று கி வி டு ம்.
அங்கு அறிவின்! நிலையால் (இருவரும்)
நீயும் அவனும்! பேசலாம்! பல விளக்கம்
பெறலாம்! உணவு ஒருவருக்கொருவர் வாயில்
ஊட்டலாம்! கெஞ்சி குலாவி மகிழலாம்.

குறிப்பு :- (A) நாம ரூபம் அனித்தியம் பந்தங்களாக தோற்றம் நீங்கி அறிவால் பெறவேண்டும்.

(B) தேகம்! விருப்பு வெறுப்பு! குற்றம் குறை! சர்வநாசமாக வேண்டும்.

(C) அணு அளவேனும் எதிர்பார்ப்பு! கூடவே கூடாது.

(D) அவன் கண்ணும் எதிர்பார்ப்பும்! அவனோடு பேசவேண்டும் என்ற அளவு கடந்த ஆசையும்! உள்ளத்தில் நிறைந்து மற்றும் வேறு எந்த எண்ணமும் இல்லாதிருக்க வேண்டும்! அவசியம் அவன் காணலாம் நிச்சயம்.

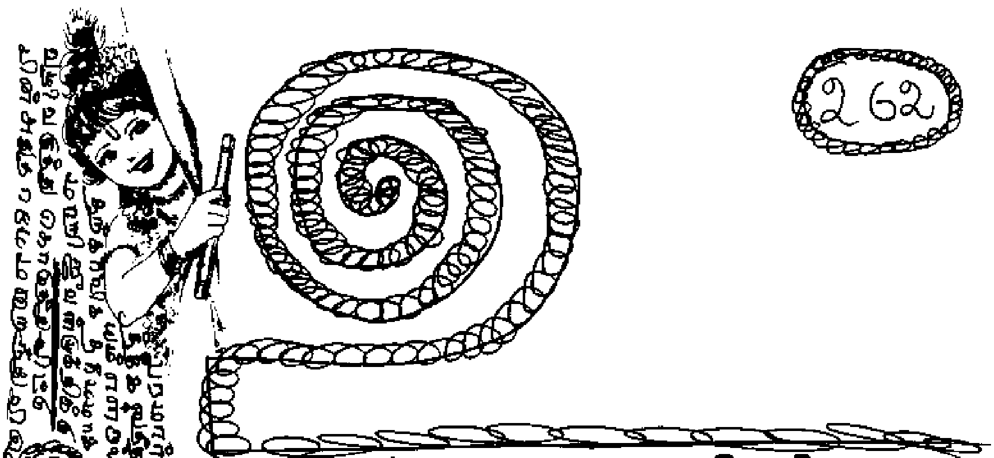

262

(B) கேள்வி:- அதற்கென தனித்தன்மை ஏதேனும் உண்டா? எவ்வோராயும் அவ்வனுபவம் பெறமுடியுமா?

பதில்:- பக்திக்கோ! ஞானத்திற்கோ!

சுகிர்தம்! என்றதின்பால் ஆர்வ புண்ணியம்!

தர்மமாக மாறியிருக்க வேணுமென உணர்க.

இதை பிரமாணீகமே என சொல்லவாகாது.

சொல்ல முடியாதும். பிராமாணீகம் என்றால்

நாமஞ்ஜகஜ்ஜீவ! ஜீவியான் புண்ணிய மாயுள்ள பின்னை வேறு!

பிராமீகம்! என ஞானிகள் கூறுவர்.

தெய்வீகத்திற்கு **தர்மம்!** என்றும்,

பரமார்த்திகத்திற்கு **ஸத்ய** வாக்கே!

என்றும். சிவமான்மே இனையதே

பரமார்த்திக ஸத்தியம் எனவும் கொள்ளவேண்டும்.

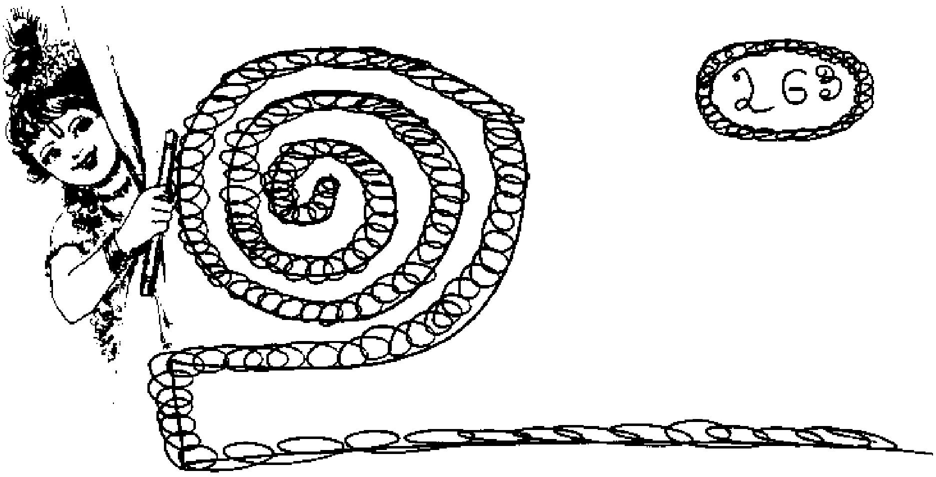

263

இதுவே நீ சுதந்திரம், தனித்தன்மையாகும்.
என உணர்க.
மேலே கூறிய, அப்பாக்கியம் உள்ளவர்
எவரோ! அவர் ஸ்ரீபகவான் காட்சிக்கும்.
அதை தமக்குள் அடைந்த நிலையில்.
அத்வைத ஞானத்திற்கும்! அதிகாரி ஆகின்றார்கள்
என உணர்க. இதுவே நேரம்பாக நின்று
சொல்கிறேன் உணர்க.

அழுநாஸ் உன்னை பெறலாம்

என்றும், **அதுவும் ஆகலாம்!!**

என்றும். அனுபவ ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வார்.
கண்ணுக்கு மிஞ்சிய காரணத்தையும் இல்லை.
,, ,, சாதகத்தையும் இல்லை தெய்வத்திடம்

C கேள்வி:- அவர் அருள் புரிய அடைகிறது யாலும். அத்வைத ஞானம் (ஜீவன்முக்தி) உணர்ந்த பின்னர் அந்த ஸ்ரீபகவான் காட்சி இயல்பாக மறையுமா அதன்பின் ஏதும் சாதனை உண்டா?

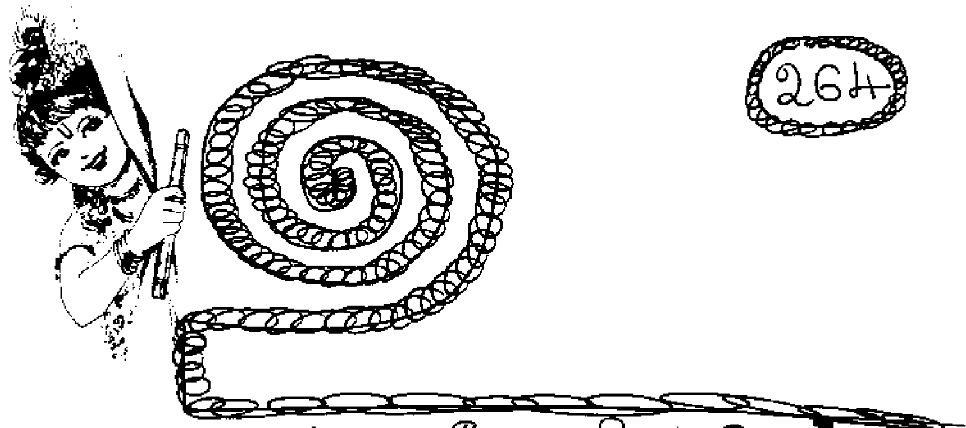

264

ஓர் குறிப்பு :- ஸ்ரீபகவானே! ஓர் குழந்தையாக காணும்!
நீயே சர்வசிறந்து. இக்கலியில் எனைனத்த.

அக்குழந்தை! நடக்காத! நடக்க இயலாத!
பச்சைக் குழந்தையாக! அறிவின் பாவனை!
அமைந்தால், அதனுடன் விளையாட முடியாது.
அது செயலற்ற குரு! ஸ்தானமாம்.

ஐந்து வயதிற்கு உட்பட்ட குழந்தையாக,
அறிவின் பாவனை! அமைந்தால் மட்டும்!
அது விளையாடும் குழந்தையாகும்.

அக்குழந்தையின் பாவனையில் நீயும்!
ஓர் குழந்தையாக மாற வேண்டும்.
உபாஸனை மெய்ப்பாவனையால்.
இது அவஸ்யம் ஸாத்தியமாகும்.
இது வேண்டாம். அவிவேகமே நிலைத்திருக்கும் போம்
என்றால்?

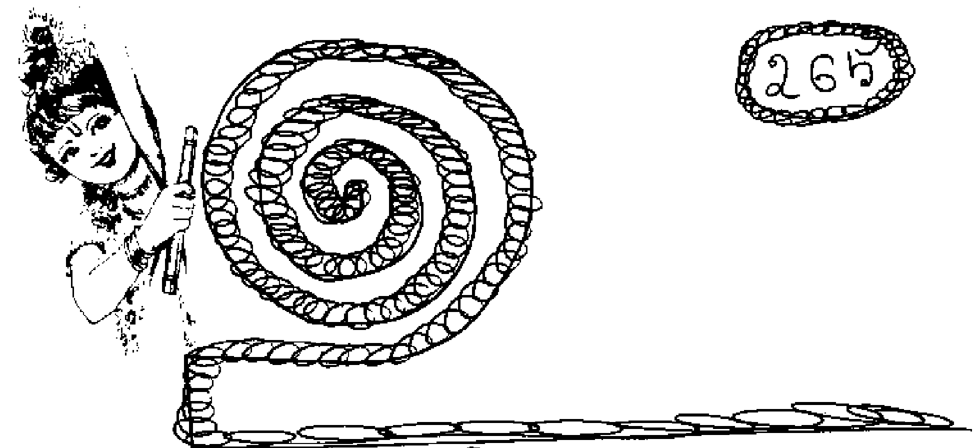

265

திட வைராக்கிய! அத்வைதி கருக்கு!

இச்சுகளைத் தேவை இல்லை என வைராக்கியமாக உணர்க.
ஸ்ரீபகவான் காட்சி வேண்டும் என்ற நியதியில்
ஒருபடிக்கீழே இறங்கியவர்களுக்கு **மட்டும்!**
இச்சுகளை தேவை என உணர்க.
இனி மூன்றுவது கேள்வியான் பதில்:—
இந்த அத்வைத! ஜீவன்முக்தி நாமைமானதை.
ஸ்ரீபகவான் காட்சி! அல்லது ஸ்ரீபகவத் கிருபை!

பெருமல் இக் **கலி!** யுக ஸாந்நியமாகாது.
சரீர வாரிப்புணத்தால் **வினை!** பாரியாகவும் முடிவில் நாசமாகியும்;
ஜீவ கர்த்ருத்வம் அழிந்தும்; பின்
பிரம்மார்ப்பணத்தால் **மறை!** நாசமும்
ஈச! கர்த்ருத்வம்! அழிந்து முடிந்தால்
நாமே அத்வைதி! விருவோமம்.

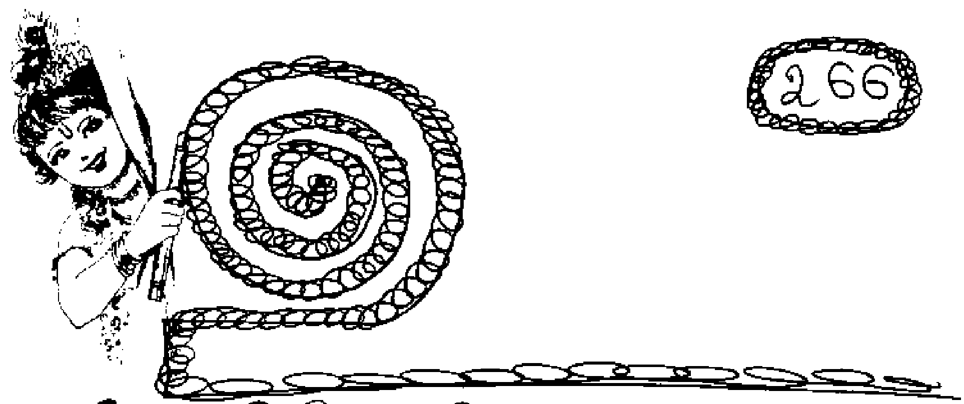

266

அவித்தையின் திரையும் / மாயாதிரையும் /
அழிந்து முடிந்த நிலையில், வேறு பயிற்சி
முயற்சி எது? அதாவது?
ஸ்ரீபகவானை காணும் நிலையில் பயிற்சி
முயற்சி தேவை. ஸ்ரீ பகவானை கண்டபின்,
நான் என்பின் / ஜீவகர்த்ருத்வம் நாசமாகவ்,
நா ம ரூ ப / ஜ க / ஜீ வ / எந்த
தோற்றமும் இல்லாமையினால், நாமே ஸ்ரீபகவானாக
அனுபவிக்கும் ஞான தோழனாம்

நாசமாகி ஏகு / குண சம்பன்னனாக முடியும்.
இவ்விதம் பெறுவது ஸ்ரீபகவத் சொ ரூ ப ம ல் ல
" " " குணசொரூப சாக்ஷாத்காரமாகும்.

எல்லாம் மணியே! மணியாகிய பரமே! பரமாகிய
சிவமே! சிவமாகிய நாமே! நாமாகிய சிவமே!
என்ற **அகண்டாத்ம** / பாவனையையும் போது;
நாமும் / அதுவாகிய உலகமும் / அவனாகிய ஸ்ரீபகவானும் /
எல்லாம் ஒன்றாயின்
ஸ்ரீபகவானை நினைக்கவோ, மறக்கவோ / எந்த உபாயமும்
தேவையில்லை என ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வ கேள்வி.

17

ஸத்யம் பரமாகும். தர்மம் ஸ்ரீபகவானாகும்.

ஸத்தியதர்மத்தின் / ஓர் சிறிய விளக்கம்.

ஸத்திய வாக்கை தர்மம் செய்! என
வருவதை ஸ்ரீமஹான்கள் எம்மை விளக்கு
கிறார்கள் என்றால் — ஸத்திய வாக்கு என்பது
(பிரணவம்)
இறை சுபர **வாக்கு (ஓம்)** சம்பந்தம் உள்ளதாகும்.
இது சூட்சுமமாகும்.

தர்மம் என்பது கொடுத்துப் பெறுவதாகும்.

ஸ்ரீபகவான் **இறைதர்ம** / சொரூபமானவன்

இவ்விறைவனுக்கு / அறிவின் நிலையில்
இருந்து கொண்டு ஓர் **நாமரூபம்** /
கொடுக்க வேண்டும்.

இது மந்திர கிருதம் பண்ணப்பட்ட ரூபமல்ல.

இது வாக்கினில் அறிவின் நிலையில் இருந்து
கொண்டு **சூட்சுமமாக** / கொடுக்கும் **ரூபம்** ஆகும்.

இதை அறிவு உணரும். ஆலயம் காணாது.

இப்போது ஸ்ரீபகவானின் / இந்த சூட்சும
நாமரூபத்தை /

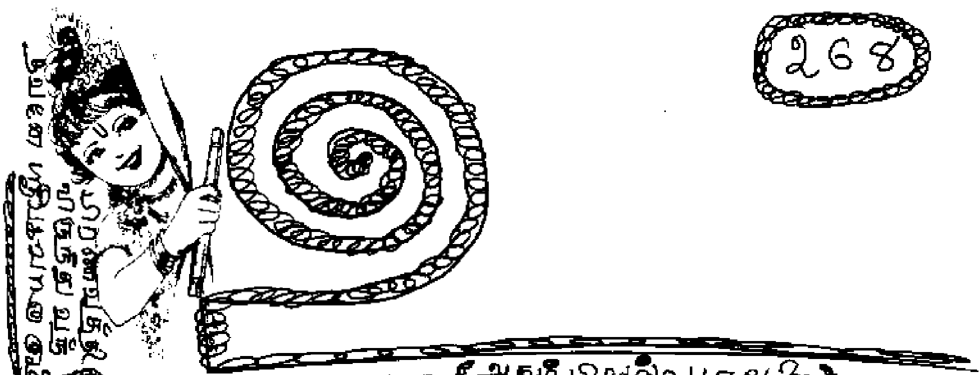

268

பிரம்மார்ப்பணம்! (அகம் பிரம்மம் பாவனை) ஞானியரால்

சத்தியவாக்காகிய, பிரணவமும் ஆக்க வேண்டும்.
இதனைச் சத்திய வாக்காகிய, பிரணவம் ஓம்!
தர்ம சொரூபமாகிய ஸ்ரீ பகவானின்! ஒன்றுக் கொண்டு
அதாவது, சத்திய வாக்கிலிருந்து (பிரணவத்திலிருந்து)
வந்த ஸ்ரீ பகவத் சொரூபம் (தர்மமானது)
திரும்பவும் சத்திய வாக்கிலேயே (பிரணவத்திலேயே)
ஒடுங்கி விடுகிறதென்று உணர வேண்டும்.
அச் சத்திய வாக்காகிய பிரணவமே! ஆம்
இருப்பின் **தோற்றத்தை**! தாமே இருந்து
காலாதீத **பரசாந்தத்திலேயே**!
கலந்து, கரைந்து, மறைந்து விடுகிறதென்று,
ஆதி ஸ்ரீ மஹான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.
அந்த ஒன்று! உண்டு என்றும், இல்லை என்றும்,
சொல்லும் எவரும்! எதுவும்!
இல்லாமல், அகண்ட ஆகாசத்தமாய் இருக்கிறது
என சூக்ஷ்மமே சூக்ஷ்மமாகவே, இருந்தால் போதும்.

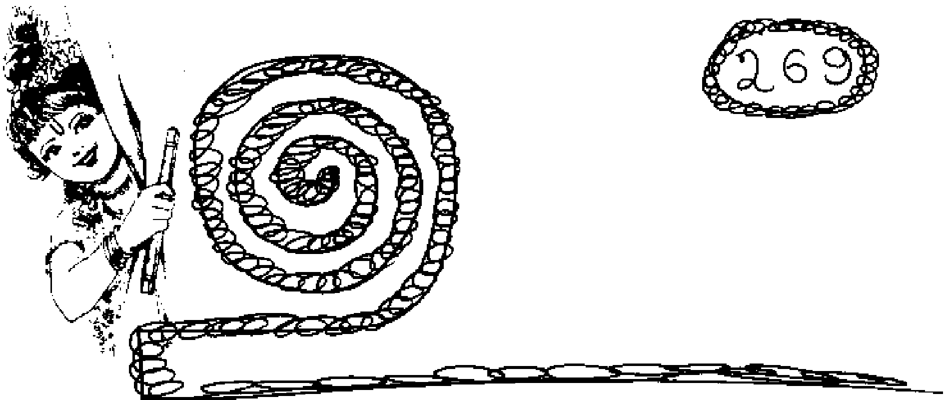

269

சுகிர்தம் :- பல பல ஜன்மங்களில் ஓர் ஜீவன் செய்யும்; **பலன்** கருதாமல் செய்யும் கர்மாவானது **சேவையாக!** மாறிவிடுகிறது. பலன்கருதி செய்யும் கர்மா **வேலையாக!** மாறி அப்போதைக்கப்போது, புண்ணிய பாபமாக மாறி! பலன்தந்து நசித்துவிடுகிறது. ஆனால் அது சேவையாக மாறும்போது பலன்தராது. **ஆத்மபலமாக!** காத்திருக்கும். ஆத்மபலம் என்றதை ஏன் சொல்கிறார்கள் என்றால்? **மனோ**நாசமாகி, ஜீவன் முக்தி! பெற **தகுதி** உடையதாக, ஆக்குவதால், இதை ஆத்மபலம் என சொல்லுவர். சேவையால் பெறும் இந்த ஆத்மபலத்தையே! பல கோடி ஜன்ம **சுகிர்தம்!** என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வதாக கேள்விப்படுகிறோம். இதையே **தர்மம்!** என்றும் சொல்வர்.

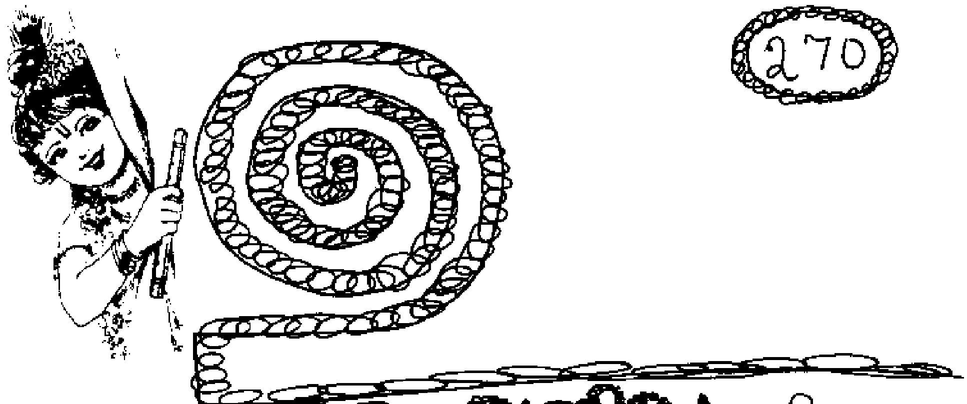

270

மனமும் அறிவும்

குற்றம் குறையின் கற்பனையே மனமாகும்.
எல்லாம் நலமே! நல்லவர்களே!
என ஓர்மித்து உணர்ந்து அமைதி காப்பது அறிவாகும்.
நாமே நமது கற்பனையிலேயே நாமே
மயங்கி இன்பதுன்பத்தில் உழல்வது மனமாகும்.
எல்லாம் பிரியமானவனுடைமையே! அவன்
இயக்கமே! நாம் அவன் குழந்தையே என
அடங்கி அடக்கமாய் ஆனந்திப்பது அறிவாகும்.
உறவு சுற்றம் நட்பு என்ற பந்த
பாசச் சேற்றில் மூழ்கி உழல்வது மனமாகும்.
எல்லாம் அவரவர் வினையின் படி,
திட்டமிட்டபடி நடைபெறுகிற
தென்று திடமுணர்வோடு இருப்பது அறிவாகும்.
பாடம் படிப்பு பட்டம் பதவி
போட்டி பொறாமையில் சிக்கி
குரங்கு போல் குதித்து குதித்தாடுவது மனமாகும்.
பொறுமை பணிவு! கருணை கனிவு! எல்லாம்
நலமே என ஏற்றல் இறைக் குரு நம்
பிக்கையுடன் துறக்கவா கல்வியை
மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டு
அமைதியில் அடங்குவது அறிவாகும்.

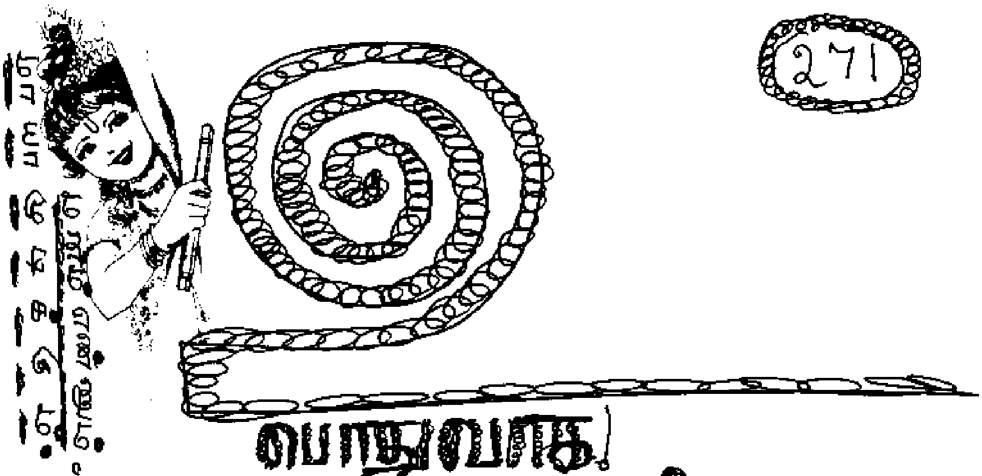

பொதுவாக!

ஓர் காரியம் பற்றி **வேகம்!** போதும்;

" **செய்யும்!** "

ஸ்ரீபகவானையோ! குருதேவரையோ! ஓர்மித்த மனதுடன்! எண்ணி பேசுவாம். செய்யவாம்.

இங்கு எண்ணுவது மனமாகும். கர்மாவின் சூடினை ஏற்பது, அறிவாக இருக்க வேண்டும்.

மனத்தனது எதிர்பார்ப்பின், தடுமாற்றத்தால், ஆட்டம் கண்டாலும், அறிவு உடனே அம்மனதை ஸாந்தி! சமாதானம்! செய்ய வேண்டும். வேகத்தின் காரணமாக மனம் பதறி சிதறி விழுந்தாலும் ஆழ்ந்தாலும் அறிவானது! உடனே அம்மனதை பார்த்து:-

சபாஷ் மொழி! உன் தாவகர்மனை வைத்தும்;

விதித்தபடி! உன் அம்மாவுடை **மாயா!**

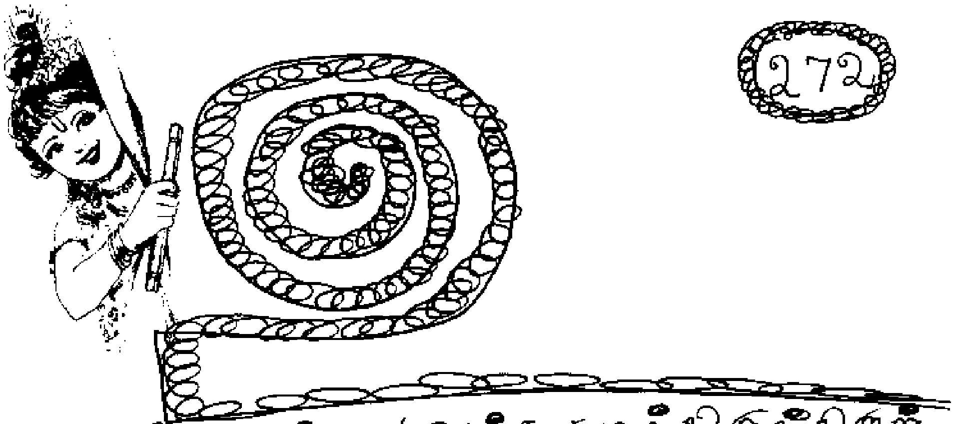

272

விதிகாச்சாரப்படி! செய்து முடித்திருக்கிறாய்
ஆசையின் மிகுதியால், அக்கரீமான லைமாற்றி
முடிக்க நினைத்தாய். அப்படி முடிந்தால் அது
கர்மாவை பெருக்கும். இப்போது உன்னை அறியாமல்
அம்மாயா! செய்த காரியத்தால் உன் அவ
கர்மா முடிவுறுகிறது. நீக்கட்டு முடிக்கவே
வந்தவரும். தொடர்கதைக்கு உனக்கு வேண்டாம்
இட்டியாயும்! கோசையும்! மூ ஏ வு தா னே?
நாமரூப! மயக்கம் உனக்கு ஏன் மனமே?
நடந்ததை எண்ணி எண்ணி! வருந்துவது. உன்
ரமாஜி! த்தனமாகும். எல்லாம் ஆன்மைதானே
என சாந்தி சமாதானம். செய்தால் அறிவாஜி!
ஆகிறாய் மனமே. என மனதை சமாதானப்படுத்துவது
அறிவாகும். கர்மாவின் மோ ஏ த் தா ஜு ம்!
நாமரூப! பாச பற் றுதையும்: நீ!
குமாரும் போது. எல்லாம் ஆவதே! ஒல்லாம்
நன்மையே! என போதித்து மனதை!
அடக்குவது அறிவாகும்.

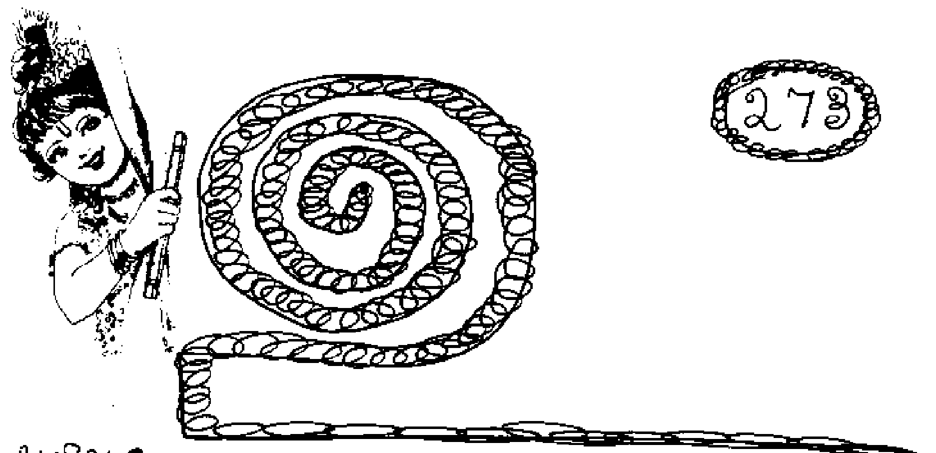

அறிவு :- மனமே! கர்மாவின் மோஹத்தால் நாம் மிக மயக்கத்திலும், உன் அவசர புத்தியினாலும் நீ ஒரு கர்மாவை செய்ய முற்பட்டாய். அப்படி அது நடந்தால்??????

(A) அது தொடர் வினையாக முடியலாம்.
(B) முடிவில்லாவிட்டால் அனுபவமாக மாறலாம்.
(C) பிறரை பாதிக்கும் தீங்கும் உண்டாகலாம்.
(D) அதனால் மேலும் மேலும்! ஆசைகள் பெருகலாம்.

அறிவு நியோ! சாதிக்க வந்தவளே. வாழ்! வாழ்வில், மனிதர்கள் போல், உன்னை விடமாட்டோம். உன்னை திருத்திக் கொள்ளவே யாம் இருக்கிறோம். நீ ஸ்ரீபகவானிடம் சரண் புகுந்தால், அவன் மாயா! உன்னையும் அறியாமல், இப்படி செய்து முடித்திருக்கிறது. உணர்வாயாக. எல்லாம் அவனே என உணர்வில், நீயே யாமாகி! (அறிவாகி) விளங்குவாய். காரியம் பற்றின் மிகுதியால் நீ அனுபவமானாய். எதையும் உடனே புரிந்து! மனதால் பொறுமையுடன் இருந்து வந்தால் ஆவாயாக என அறிவு அறிவுறுத்தியது.
(அறிவு)

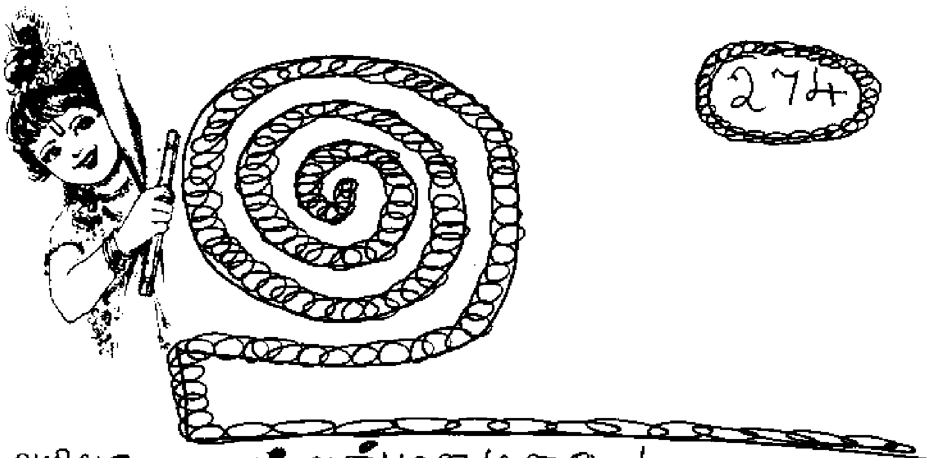

274

அறிவு:- நாம் அன்பான மனமே! யாமான மனமே

சில சமயங்களில் நீ எண்ணியது நடக்காமலேயே என்றும் கேட்டது கிடைக்கவில்லையே என்றும் துக்கம் அடைகிறாயே, இதை உணர். உன் பிறப்பிக்கின் முடிதான்! உன் எண்ணம் வரவேண்டும். ஆனால் உன் அவசரத்திலும் அது சுகமாய் முடியும். விஷயப் பற்றின் மோகத்திலும், மற்றொன்றின்! மேல், உன் கவனம் சென்று, நீ எண்ணியது கிடைக்காமலும், நடக்காமலும், போகிறதென்று பதற்றம் அடைவாயாக. மற்றொன்றையும் உணர்வாயாக. பின்! வரவேண்டியதை முன்பே! விரும்பாவித்திருப் அதை நிறைவேற்ற மாயா முயற்சிக்கிறாய், காலதாமதம் ஆகி கிடைக்க வேண்டியிருப்பதை அது விதியின் சங்கலியில்! மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என உணர்.

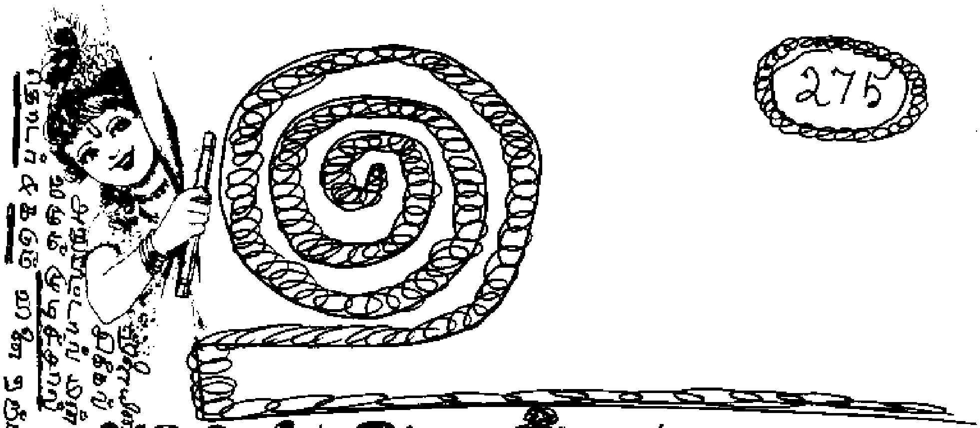

275

அச்சிக்கல்! அருந்து! போகாமல்!
நிதானமாக அச்சிக்கலை மாயா அவிழ்க்கிறது.
அதற்கு சற்குருகாவதாரமதும் ஆத்
ஸாதனை செய்யும்! அங்கு உன் அவதாரம்
ஆத்திரமாக வடிவெடுக்கிறது.
நிச்சமாக வாங்கை! தொடுக்கிறது.
அதனை விழித்தனை பெருமை! ஆக்கிர அவளுடு
வேகத்தால் வரும் அனர்த்தை உன் தவறுதான்
என உணராமல், பிறர் மீதும்! ஸ்ரீபகவான் மீதும்!
குறைபட்டு உன் கர்மாவை பெருக்க வேண்டாம்!
எப்போதும் நீ வசீகரமாக மட்டும்!
எவ்வாறு நலமாக! தோற்றும் காரிய
பற்றின் மோகமும்! வேதமே! உன்னில் இந்த
மாறுபடுத்துகிறது என்று உணர்ந்து பணிவுடன்!
பொறுமையுடன் இனித்த இறைத்தன்மையோடு!
சாந்தியும் ஆனந்தமும் அடைவாயாக என அறிவு
மனைத் தீவசம் ஆக்கிக் கொண்டு.

276

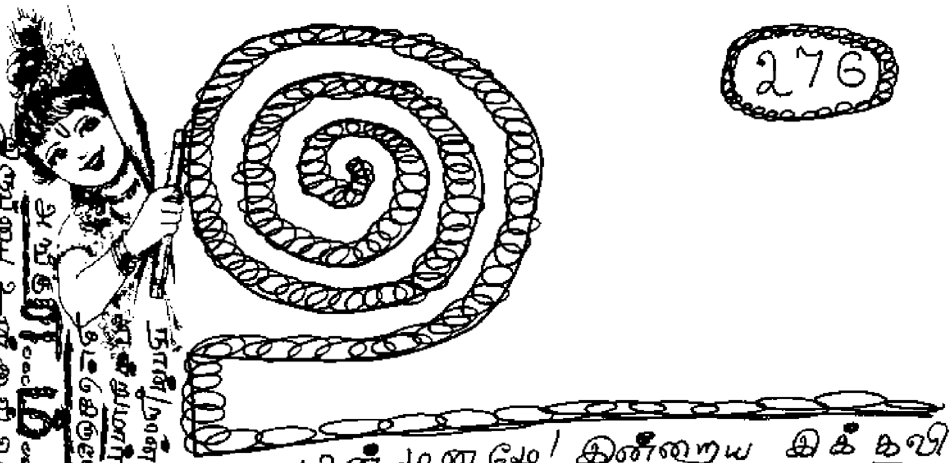

நான்/நான் என்று மார் தட்டுகிறாயே அஞ்ஞான மனமே இருப்பை உணர்ந்திடு உனை மூடிய வீடு. காரணம் கர்மபந்தமே.

ஹே அறியாமையின் மனமே! இன்றைய இக்கலியின் வேகத்தால்! இயங்கும் மனிதன் மனதுடைய

போராடி ஜயித்தேன்! (நான் நான் என்று)

என மார்தட்டிக் கொள்கிறான். அவன் மனதின்!

காரியப்பற்று! அவ்வினிமையில்

மயங்கி விழுந்துவிட்டது. என மட்டும் அறிக. அதனால்?

(A) கர்மாவின் பெருக்கை அவன் அறியான்.
(B) அதனால் பாதிப்படைவோரை அவன் உணரான்.
(C) ,, இம்மயக்கம் அவன் அறிவுக்கண்ணை மறைக்கிறது.
(D) ,, தெய்வீகத்தை முழுமையாக மறந்துவிட்டது.
(E) ,, நான் எனதென்று ஜனன மரண இருளில் மூழ்குகிறான்.

அதனால் கர்மாவின்! இன்பத்தை சுவைக்கிறான்.

தன் ஸ்வய ஆனந்தத்தை! இழக்கிறான்.

நான் அல்ல (எல்லாம்) நீயே! என செய்யும்போது

கர்மபந்தம் இல்லை. விளைவுகள் இல்லை.
எவருக்கும் எதுக்கும் எந்த பாதிப்பும் இல்லை.
இயற்கை இயற்கையாகவே இருக்கும். செயற்கை கிடையாது.

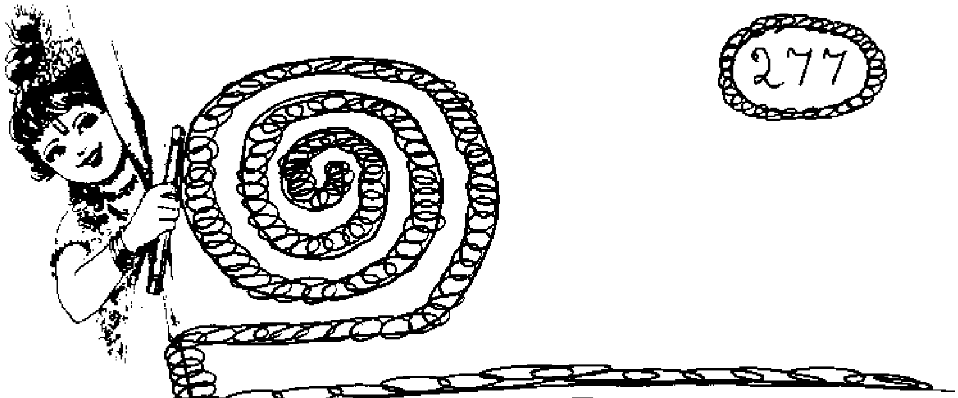

கர்மாவின் பற்றை நான்! எனது! என வலிய ஏற்றுக் கொள்வதால் ஏ மனமே! என் வினை கர்மபாரத்தை உன் தலை மீது! ஏற்றி சுமக்கவேண்டுமோ? ஜென்ம ஜென்மாந்திரமாய்! பொதி மா.....டு.....போ.....ல்! சுமந்த காலங்கள் போதாதா அவன் நாமத்தைச் சொல்லி! உன் கர்மாவின் தூவத்தை நீ! இயக்கிடுவாய் உன் அம்மாவனை மாயா! நீ உள்ளம் வண்ணம் கர்மாவை செய்து முடித்து விடுமே. எக்காரணம் கொண்டும் எதையும்! எவரையும்! அடக்காதே! அடங்கு! என சொல்லி அம் மாயா மனத்தை! தன் வசம் ஆக்கிக் கொண்டு அறிவு.

278

உருமாற்றம்

மண / திருமாற்றத்தால் / நிலையும் /

பதற்ற / நிகழ்ச்சி /

ஆரம்ப / சாதனைபுரியும் தம்பதியினர் கவனிக்கவும்.

(கணவன் & மனைவி)

(மணம் பக்குவம் அடையவில்லை)

கணவன் ஒரே ஓர் தொழில் வகுத்தில் பணிபுரிகிறான். மனைவி வீட்டில் இருந்தே சேவை செய்கிறாள். கணவன் சிறிது நா வு/

சபல / எண்ணம் உடையவன். ஆகவே அவன் பணிபுரியும் ஆபீஸில் உள்ள, பெண்களில் ஒரு சிலரிடம் இனிமையாக பேசி மயக்கினான். அவனும் மயங்கினான். ஆனால் தவறு செய்யவில்லை.

அவனுடைய இறைக்கு நம்பிக்கை! அவனை தடுத்துக் கொண்டது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

மனைவி / இதை அறியாள் (மனம் அறியாது) அந்தரியாமி இதை அறிவான். (மனச்சாட்சி அறியும்)

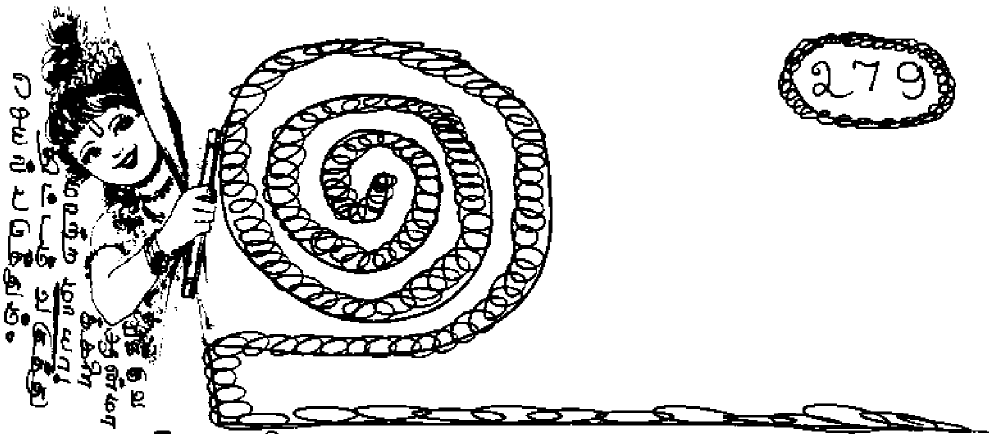

ஒருவர் வினைக்கு மனச்சாட்சி! ஒருவர் அறியார்.
ஆனால் இருவரையும் இருக்கும், அறிவு!

மனச்சாட்சி சாட்சியாய் அறியும்.

ஒன்றே எல்லாம் அறியும் அறிவால் சொல்லவே வாக்கவோ முடியாது.

அவனுக்கு நாம் தவறு செய்கிறோம் என்ற உணர்வு! அவனை உறுத்தியது இருந்தாலும் இயலவில்லை! முடியவில்லை.

பழக்க வழக்கத்தை மாற்ற (வேகம்) (செய்கையை)

மன தடுமாற்றத்தால் திண்டாடினான்.

அதற்கு ஓர் முற்றுப்புள்ளி வைக்கக் காலம் வந்தது போலும்?

திருந்த முடியாமல் திண்டாடினான்.

ஓர் நாள்!

பணி முடிந்து வீட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்தான். இவன் வீட்டு முற்றத்தில் நடந்து வரும் போது, ஓர் அதிசயம் நடந்தது. இவன் வீட்டில் நாய்! பூனை! கோழிகள்! எல்லாம் வளர்ந்து வந்தன போலும்? கோழி! சேவல்! குஞ்சுகள்! இவைகள் அதிகமாக வீட்டில் நுழைந்து தொந்தரவு செய்தன.

(280)

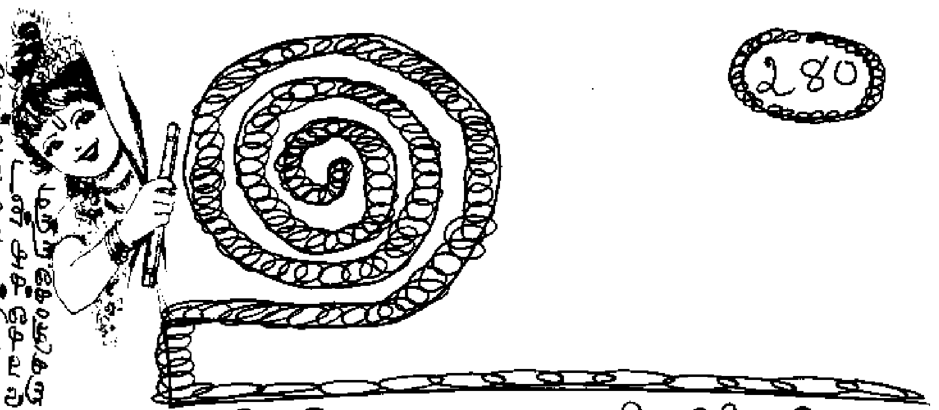

அப்போதைக்கப்போது அவைகளை விரட்டுவது வழக்கம். அன்றும் அவ்வீட்டில் பெரிய சேவல் ஒன்று வீட்டினுள் நுழைந்துவிட்டது போலும்! அப்பெண்மணியும் அச்சேவலை விரட்ட முற்பட்டாள். அதுசமயம் அவள் இயல்பாக பிரயோகித்த வார்த்தைகள்:-

உனக்கு எத்தனை திமிர்! இருக்கிறது?

கண்ட; கண்ட கோழிகளுடன்! கூடிக்கூடி மேய்கிறாய்

உன்னை கேட்பார் இல்லை!

கொட்டிக்கட்டும் (தின்ன)! அங்கே வந்து விடு. திறந்த வீட்டில் நாய்! புகுவது போல.

இங்கே உனக்கென்ன வேலை?

(உணவு தின்னமட்டும் இங்கே வருகிறாய்)

281

அடைய (படுத்து) மட்டும்!

இங்கே வந்தா போதும் பேருனியளே!

என எறிச் சடுபடம்பு லம்பி அச்
சேவடி வெளியேதான்,
கதவை தாளிட்டாள் அம்பெண்

குறிப்பு:- அன்புக்குழந்தைகளே! தயவு செய்து
இந்த பிழையை மன்னிக்கவும் அவர்தம்
அன்பு கணவன்! வருவான் என்றும் உறைவிலே
,, ,, வந்ததையும் கவனிக்கவில்லை

யதேச்சையாகவும்! தெய்வாதீனமாகவும்!

வந்த வார்த்தைகளாகும்!

மனம் கண்டு! ஹரியான் தன்மையறிந்து!
பக்குவப்! பக்தியும் ஹரியார் மாயா!
செய்யும் காரியமென்று உணரவேண்டும்.

282

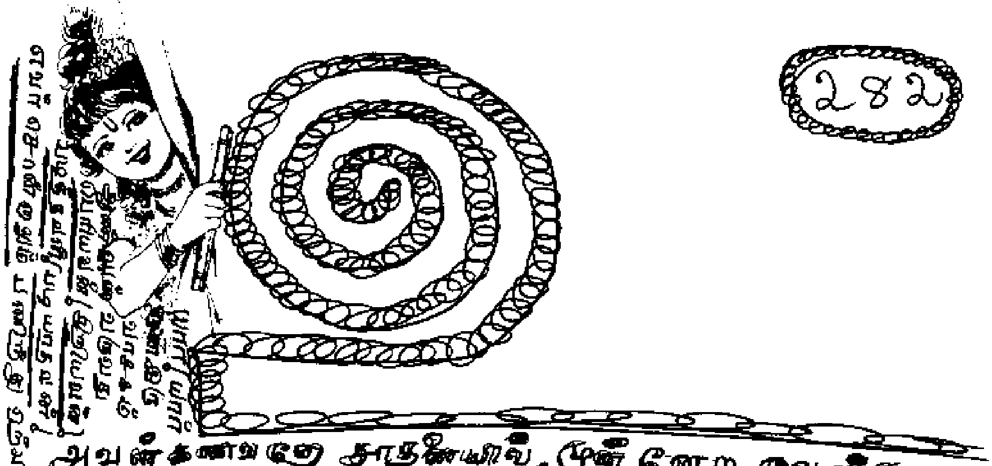

அவன் கணவனே சாதனையில், முன்னேற வேண்டு
மென்ற துடிப்புடையவன். பிராப்தத்துடன்
ஆகாமியமும் கவர்ந்து கொண்டதால் அவன்
அதில் சம்பவம் ஒரு பாடமானது. இப்போது
அவன் சிவனடி ஆழ்ந்து தம் மனைவியின்
கும்கும் வார்த்தையை சிந்தித்தான்.
பளிச்சென, எம்பெருமான் கூறல், அவன் காதில்
அசரீரியாக ஒலித்தது. அக்குறளாவது:

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்
கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள்
காண்பது அறிவு!

தெளிவாக கண்டான்
உள் ஆழ்ந்தான். அந்த கணமே
உண்மையை உணர்ந்தான்.
தன் மனைவி சேவித்தான் வாழ்த்துகிறேன் என
தெரிவித்தான். அவள் அங்கு வந்த பாசகம்
நமக்கு ஸ்ரீபதவான் கொடுக்கப்பட்டதின்
வரப்பிரசாதம் என தெரிந்தான்.

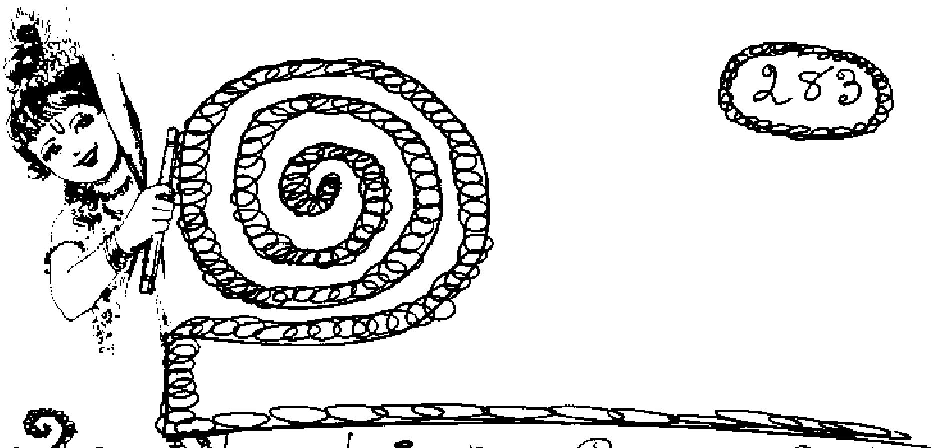

283

மனைவி! காதல் ராணி நாமரூப பேதமில்லை.
அவ் வேஷமிட்ட ஸ்ரீபகவான் ரூபம் தனை தரித்து
ஆட்கொள்ளுகிறான் என உணர்ந்து
இருந்திடு! அறிவு உடையவன் என ஆண். மனம்
பொறுமையும்! பணிவும்! அவர் அறிவாக்கியது.
இப்படி உணர்ந்தான்.
ஒரு பெண்ணை திருமணம் செய்வது ஏன்?
அவள் ஓர் சேவையின் அங்கமென உணர்.
மாறாக
அவள் புருஷனுக்கு வெறும் பெட்டகமல்ல.
போகம் அனுபவிக்கும் காமப் பதுமையல்ல.
வம்ச இன ஜன விருத்தியின் கருவியுமல்ல.
எமக்கு சேவைக்கு சக்தி வேண்டும்.
அச்சக்தியும் எம் சாதனையின் பொருட்டே
எம் சேவையின், அப் பெண் சாதனையின் முதிர்ச்சி
ஆகி, ஜீவன் முக்தியும் பெறுவாள் என்
உணர்வோடு பெண்ணை ஆண்மை ஏற்றுக் கொண்டால்
இருவரும் ஜீவன் முக்தராவர் என உணர்க.
இது இல்லற ஸ்ரீ ஞானிகளின் அனுபவமாகும்.

பாபுஜி.

19

அத்வைதம்

அத்வைதத்தில் நில பெற்றவனுக்கு

ஸ்ரீபகவத் காட்சி தேவையா???

பதில்:- தே....வை..இ..ல்லை

சுத்த அத்வைதி எப்படி இருப்பான் என்றால்?

நாம ரூப ஜகஜ்ஜப, தோற்ற மயக்கத்க வக்கமும்!

நாம ரூப ஈச/பிரேமையும்/ அதன் கவக்க பயமும்!

இல்லா நிலையும்! மேலே கூறிய அனைத்தும் நாமே! ஆனதினால்:

நமக்கு அன்னியமாய்/ எவரும்/ஏதுவும்!

இவ்வலவே உபிலி என்று, கிடைத்து! அணு அளவும் குன்று நிறைவும் பெற்றவன்! ஏ...வ...னோ! அவனே! அ...த்...வை...தி

ஆவான் என்பதே, ஸத்தியம் என, ஆன்றோர்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

குறிப்பு:- நாம ரூப, ஜக ஜீவ, மயக்கம் கூடாது. நாம ரூப, ஈசு, பயம் கூடாது என்பார்கள்.

முந்தையது மனம்! நீதி எதிர்கொள்ளவேண்டும்

பிந்தையது அறிவு!" " .

மனமும், அறிவும், வெவ்வேறாக இருந்தாலும், அவை இரண்டும் இயக்கத்தில் சம்பந்தமே. ஒன்று!

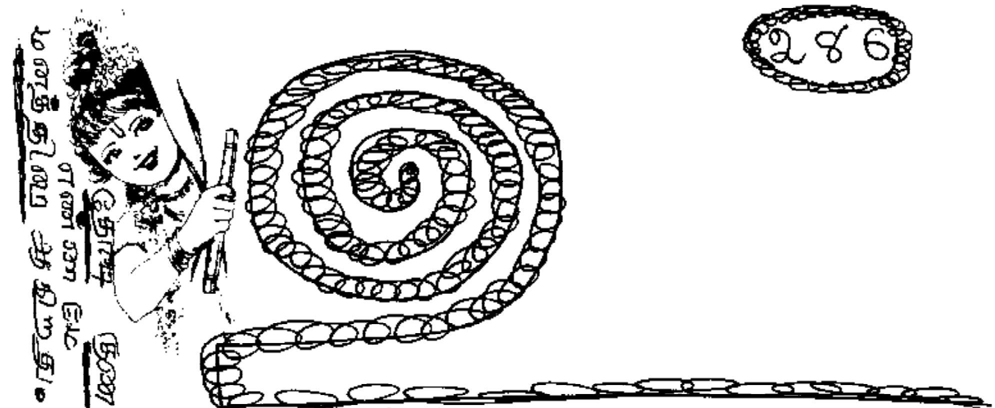

தோஷ கோர

ஞானத்தையது அனேக குணம்; ஞானத்தையது ஏக குணமாகும்.

,, கோடி குணம்; ,, பதிவ குணம்.

ஏக குணம் **நிர்க்குணமாதல்** அத்வைதம்.

இனிக் கோர்வையின் பதிவு நோக்குவோம்.

ஓர் சாதகனுக்கு, **திரை** மறைப்பு என்பது **மனத்** திரையே தவிர, **மாயாவின்** திரையல்ல. இம்மனத்திரையை, அகற்றுவதே சாதகனாகும். இதை மனோநாசம் எனச் சொல்வர்.

இடம்

மனம் தோன்றிய மாயாவாகும். அம்மாயா இயங்கும் போது அறிவு / அறிவியல் உள்ளார் ஸ்ரீபகவானைக்.

ஸ்ரீபகவான்! **பர**! அம்ப ஸிவரூபமாகும்.

அப்பகவான் மாயாவை பற்றிருவீ ஸ்ரீபகவானவான்.

மாயாவை விட்ட மஹேசனாம் **பரமே** ஆவான்.

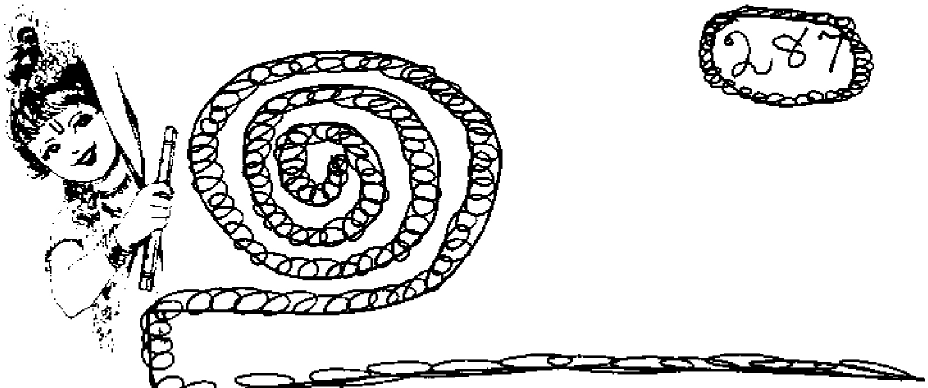

இம் மனம் படைத்த மனிதனும் மனதை விட்டு!

மறுஜென்மம் / பர / மேயாவான்.

இம் மனித வடிவான் / பு ர மு ம்!

ஸ்ரீ ப க வா ன் " " ,

ஒ ன் றே! அணுவ் அளவு நிலையில் சூட்சுமத்தில் குறைவு

உண்டு. இருப்பு நிலையால், பேதமில்லை.

இந்த நாம ரூபங்க தோற்றம், மாயா உடையதே.

இவ் நான் / எனதே / இம்மனதின்

இ ரு ப் பு & இ ய க் க ம்!

ஆகும். நான் எனதை விட்டு விட்டால், போதும்.

இம்மனிதனின் ஜீவ இருப்பும் & இயக்கமும்!

நாசமாகும் என்பது சத்தியமே. எண்ணத்தால்

பழகி பழகி பாழாய்! போன மனதிற்கு.

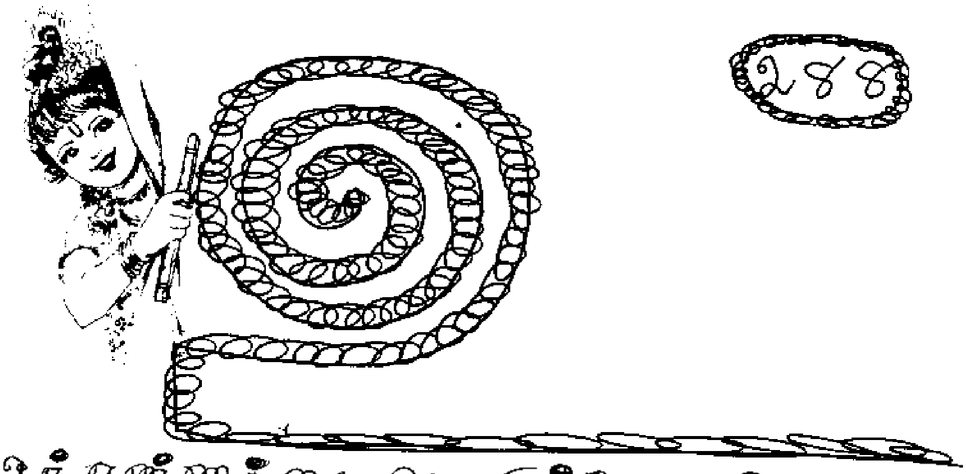

௨௮௮

ஓர் எண்ணத்தை கொண்டே அம்மனதை நாசம் செய்ய வேண்டும்.
அவ்வெண்ணமே சர்ப்பணம் ஆகும். இந்த சர்வார்ப்பணத்திற்கு ஓர் நாம ரூப ஸ்ரீபகவான் தேவை என உணர்க.
மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும் மனம் இல்லை
,, ,, ,, தனியே ஸ்ரீபகவானும் தேவையில்லை.

ஸ்ரீபகவானே அரிவே நாமமாக இருந்தோம்.
ஸ்ரீபகவானின் கிருபை என்பது, அவனின் மாயாவரம்.
ஸ்ரீபகவான் தர்பணம் என்பது, அறிவின் ஸ்திர கற்பனியாகும். இதை ஸத்தானா பாவனை என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.
இத்தர்பணத்தை விட, அவன் கிருபையே முக்தியாம்.

தரிசனம் என்பது, அறிவின் எண்ணத்தின்படி! பரசொரூப! (ஸத் சொரூபத்தில்) கண்ட! ஆன்மாவுக்கு! நிழல் வடிவான மாயா! தொடர்ந்து ஓர் அற்புத கூட்டம்! வடிவமாகும் என ஸ்ரீஞானிகள் சொல்வர்.

இதை, அறிவின் நிழலால் தான் காணமுடியுமே யன்றி, மனை நிழலால்! காண முடியாது. என்பதே எதார்த்தம். ஆனால்! ஸ்ரீபகவத் கிருபை! (கருணை) என்பது, மாயா கவர்ப்புடனான்! பர! சொரூப ஒளிக்கனி! அருமை உணர்க.

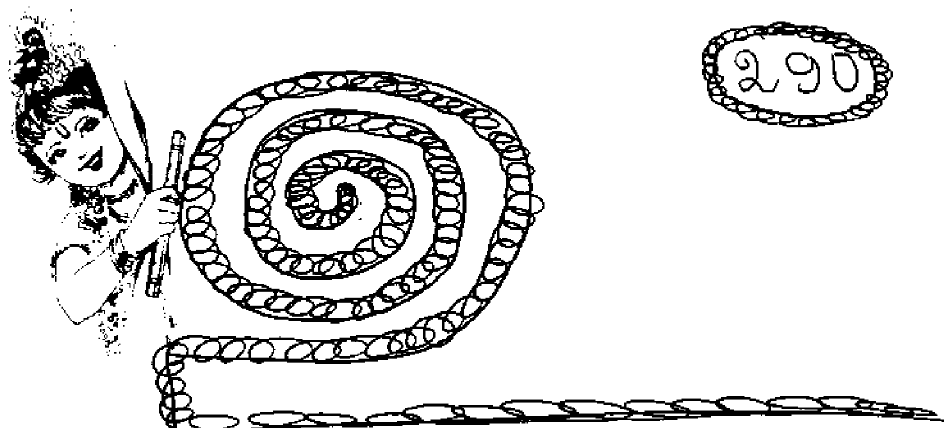

290

இப்பர சொருப ஒளியானது பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குமட்டும் **பிரணவ** நிலையில் நாதப் பிரமத்தை உணர்த்தி **ஸ்வயம் ஜோதியின்** ஒளியுடன் கலந்து மெய்யமாகும் நிலையை **குரு** வடிவில் இருந்து நிகழ்த்தும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

ஆகவே ஸ்ரீபகவத் சொருபதர்ஸனம் என்பது சூட்சும **நாமரூபம்** ஆகும் என்றும். ஸ்ரீபகவத் கிருபை என்ற கருணையானது சூட்சும **ஒலிஒளி** நிலையாகும் எனமட்டும் உணர்ந்தால் போதும். முந்தையது தாயைவிக்கி. பிந்தையது காரண ஒக்கம் ஆகும் என உணர்க.

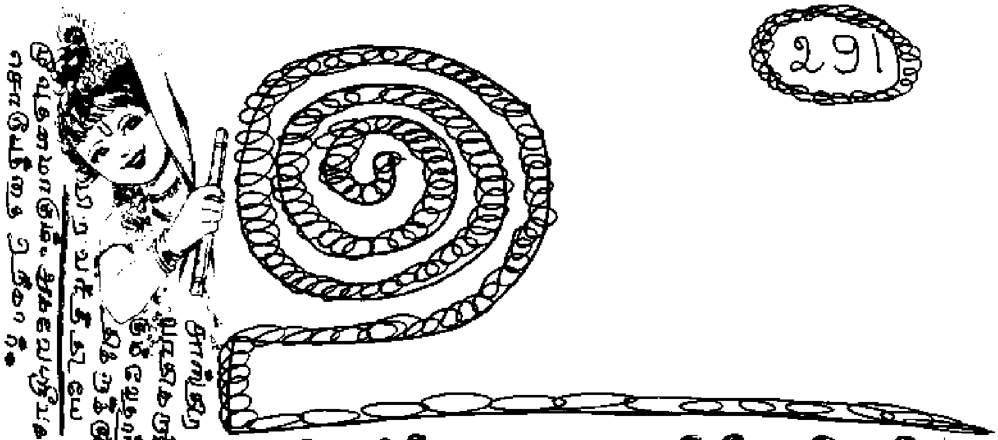

கலியுகத்தில் இந்த ரகசியார்த்தங்கள்!

ஏவரும்! அறியாதன்மையாலும் (அறிய முடியாமையாலும்)

ஸ்ரீபகவத் சொரூபத்தையும்!

கிருபா கருணையையும்!

வேத சாஸ்திர பண்டிதர்களும்!

வேதாந்திகளும் ஏற்க மறுக்கின்றனர்.

மறுத்தே அதனாலும்

காரணம்:- கலிதோஷ மகிமையாலே.

மேலும் ஸ்ரீபகவத் பக்தி என்பது, வியாபார, விளம்பர ஆடம்பர கவர்ச்சி ஆகிவிட்டது.

அத்வைத ஞானம் என்பது பட்டம் பதவியாள்!

போட்டி பொறாமையாகவும் போகமாயே!

சாதகனியாலும் சாதகன்! யோகியாகாது என்ற நிலையில் அமைந்துவிட்டது.

292

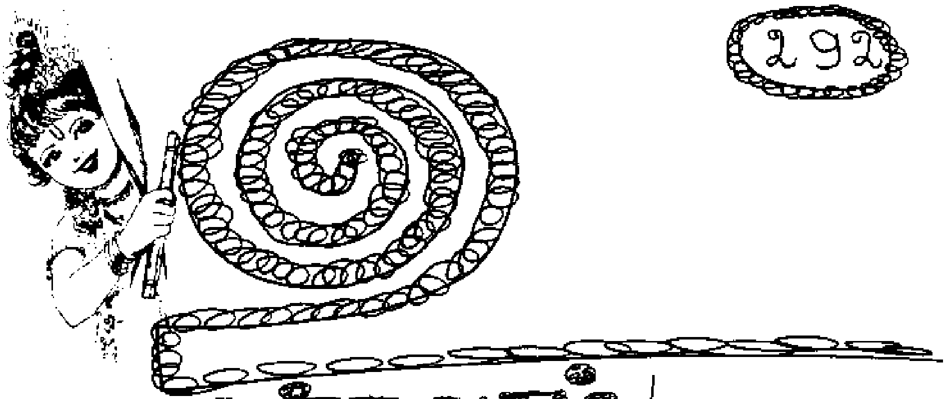

அத்வைதம்!

உவமானம்!

பரமே! மண்! மண்ணே! பரம்!

ஜக ஜீவ! விளையாட்டின் ரசிக்காக;
பரமே தம் நிஜவான, மாயாவின் துணையுடன்
ஜோன் வடிவ **ஈசன்!** என ஆனது
அவ் ஈசனே! மாயாவின் துணையுடனே அமைத்து
நாமரூப! ஜக ஜீவ! ஆவரண
மானான்! இந்திரியாதிகளான, ஜக ஜீவ!
விளையாட்டின் ரசிக்கமாக, மாயாவிலிருந்து
மாயாமனம்! தோன்றியது.
இ..................னி???
இவ்விளையாட்டை! மனம் விட்டால் தான் **தான்**
ஈசனும்! அடுத்த பரமும்! ஆகமுடியும்.

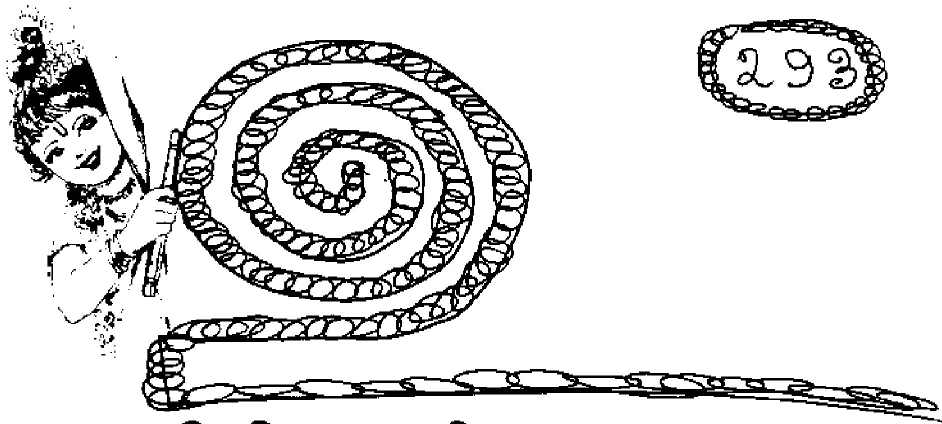

ஓர் தோற்றத்தை! காட்டுவது மாயாவாகும்.
அத் தோற்றத்தை! தேவை & ஆசை! ஆசைக்
தேவை! என கற்பனை செய்வது மனமாகும்!

அவசர, வேக கற்பனை! ஆகாயமாய் தொடரும்.

நிதானம், பொறுமையின்/ கற்பனை பிரத்யட்சமாய்
முடிந்து
நிறைவுபெறும். அது சுக கர்மா வாகும்.
கற்பனையின் எண்ணம் மனதின்! உடையது.

அதை நிறைவேற்றுவது, மாயா! ஆகும்.

மனதின் வேகத்திறவு? பிரத்யட்சம் எது?

ஆகாயம் எது? என மனம்! உணர முடியாது. உணர இயலாது.

இங்கு இம்மனதிற்கு, ஓர் நாமரூப பூர்ண
ஸ்ரீபகவான் துணை! இருந்தால் மட்டும்
மாயாவின் சகாயம்! பெறமுடியும் என
ஸ்ரீ ஞானிகள் சொல்வர்.

294

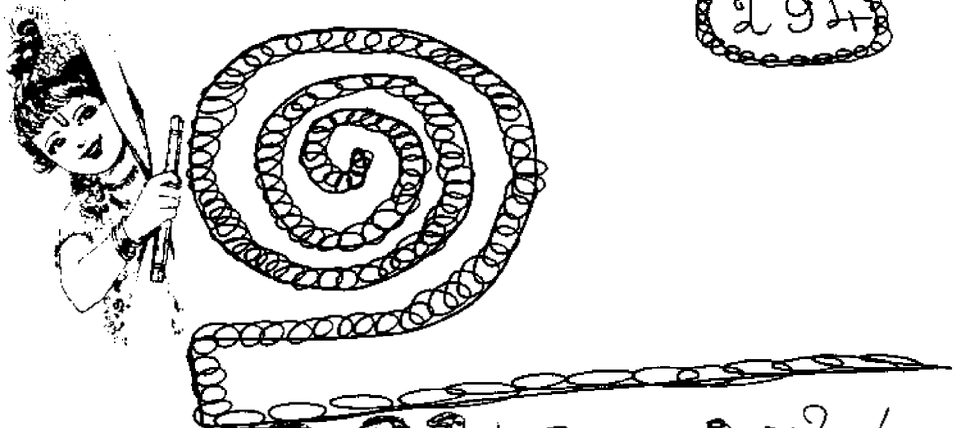

ஒக் **கயிறு**! ஸ்ரீ பகவான் துணை!

இல்லாமலும், மாயாவின்! சகாயம் இல்லா

மலும் **கர்ம** பாரத்தை அழிக்க முடியாது.

மேலும் ஓர் உண்மை என்ன வென்றால்?

இ ய க் க ரி வு யி வ் **ணம்**!

மாயாவின்! மைந்தன்! என அழைப்போது,

ம ன தை! உ டை ய, இ நீ தி

மனிதன்! மாயாவை உ டை ய

ஸ்ரீ ப க வா னி **நம்பும் போது**! அம்

மாயா! இவனுக்கு ஆவன செய்ய

காத்திருக்கும் என,

அனுபவ ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

ஓர் ஞானியால் ஸ்ரீ பகவானின் அம்ஸருத்திரனையாவருண். ம ணி

" " மாயாவின்! மைந்தன்! மனிதனு மாயாவின் த ன்

மகனான

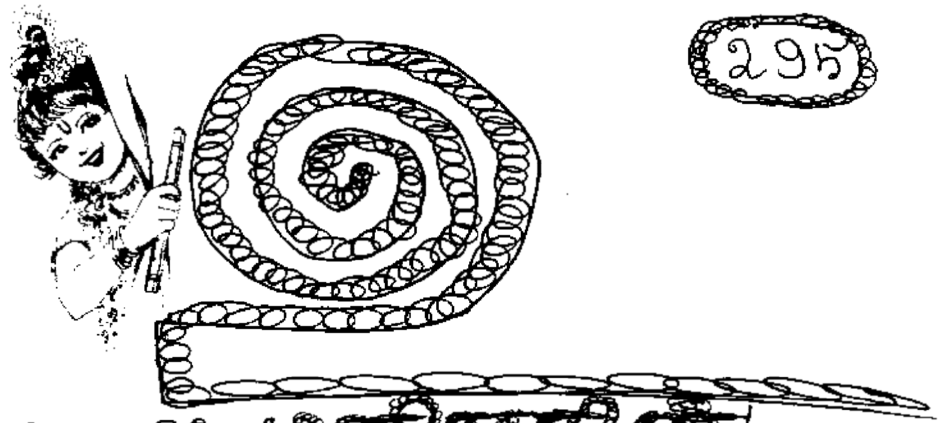

ஆகவே இந்த மனிதனின்! அதாவது
மனதின்! கர்ம காரியங்களை, இந்த
மாயா! அதி சாதுர்யத்துடன்!
ஜீவ! ஆக்ரமிப்பு என்ற ஜீவ கர்த்ருத்வம்!
நான்! என்னுடைய! எனது! இருந்தால்
மாயாவின் காரியம் விரிப்பெருக்கமாய் சூழும்.
சர்வார்ப்பணமாகும் நீயே! உன்னை! உனது!
இருந்தால், அது ஈசகர்த்ருத்வமாக இருப்பதால்,
அம்மாயா! வினையின்! சக்தி அழிந்து!
வினை! நாசமாய் மாயா மடிந்து விடும்
எனப் பெரியோர்கள் சொல்
மேலும் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்? வரும்.

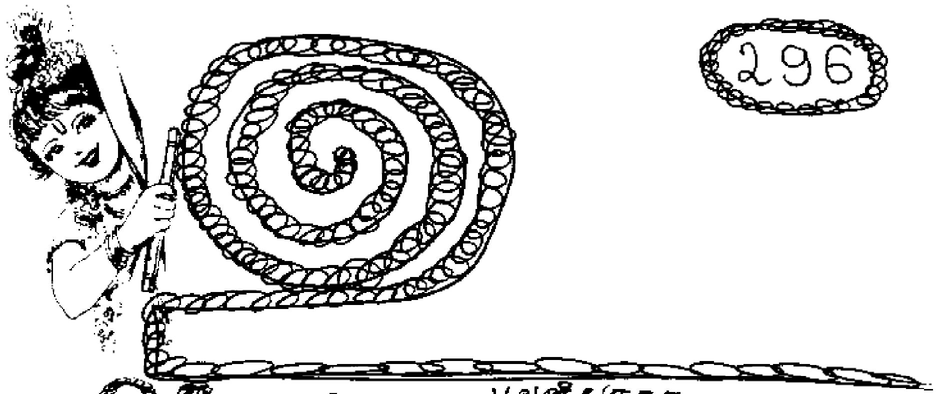

296

பவித்ருதா
சுகிர்தம்! என்று ஆசீவ புண்ணியம்!

தர்மமாக! மாறிய பக்குவ ஆன்மாக்க ளுக்கு ம ட் டு ம்

ஆர்வத்தில், ஸ்ரீ பகவத் பக்தியும்! ஸ்ரீ பகவத் கிருபையும்! கிடைக்கிருந்த மஹா பாக்கியவான் களுக்கு **மட்டும்**! இச் ஜன்மாவில்

விட்டுறை! தொட்டுறை! நியலில்; யாமிரண்டும்! யாம் மாரண்டும்! யாமே எப்பாம்!

சிவனுமில்லா பரமே நாமம்! பரம் நாமம் என்னும்; **சப்தத்தை**! உரைத் (இந்த ஜன்மத்தில்) தாயும்; நிலை மருவாது, அவ்வனது மெள்ள மெள்ள

அகண்மபாவனையில்! நிறுத்தும் நிறும்

ஸ்ரீபகவத்காட்சி! தேவை இல்லை இதுவே நியதியம்.

ஒவ்வொருக்கும் ஸ்ரீ பகவத் காட்சி அளிப்பது இருமை என்ற கருணை **அவசியம்** தேவை இல்லவேயே.

297

உ

ஸ்ரீபகவத் ஸொரூபம் வேண்டாம்! அவன் கிருபை வேண்டும்.

நாம் எப்படி! ஸ்ரீபகவான் ஆக முடியும்???

என்ற கைங்கர்யம்! அடியார்க்கும் உண்டு.
திரும்பவும்

ஸ்ரீபகவத் சொரூப ஞானி கர்த்தாக்களின் மாயா
உன் வழி வசமில்லை.

அச்சொரூபம்! ஜீவன் முக்தியின் சாதகர்களுக்கே
தேவை இல்லை.

ஆனால் அவன்! கிருபை என்ற கருணை!

பரா இறை! அடியால் பராசியாகு!

உள் உணர்வு! அடியால் பெறுவாகும்.

முந்தையது ஏகாத்மியம் ஆகும். பிந்தையது பரகருணையாகும்.

இது தனக்குள் உணரும்! ஸ்வயம்

ஜோதியான் குரு! சொரூபமாகும் என
ஸ்ரீஞானிகள் சொல்வர்

ஸ்ரீபகவத் தர்ஸனமும்! ஸ்ரீபகவத் கிருபையும்! பெறுமே வழி

உருக்கம்! கண்ணீர் பெருக்கம்!

அதுவே நாம் வசியம்! என்றும் துதித்து

ஏக்கம் ஒன்றே சாதனையாகும். இதனைச் சான்
றோம்! அறியாமை! என்பதை உணர்க.

இருப்பது ஒன்றே.
உடம்பும் உயிருமே.

திரு பாபா.

உ அணு

(1) 20

ஜட சொரூபமாக (மண், மலை, தாவரங்கள்) ஜீவ சரீரங்கள் இருக்கும் நிலையில், அவை அனைத்தும் அணுக்களின், தொகுப்பாகும். அதாவது, இணைந்து பிணைந்து ஒன்றாகும். (களிமண் போலாகும்)

(2) அவைகள் நாம ரூப இயக்க நிலையில் இயங்கும் போது ஜீவ அணுவாகும்.

(3) அவைகள் நாம ரூப, இயக்க குண தோஷம், நாசமான நிலையில், (பரமாத்ம) தூய நிலையில் பரமாணு, என்ற நிலையில், ஆத்மா, பரமாத்மா, பரப்பிரம்மம் என்ற நிலையில் காலாதீத பரம்! என ஆகிறது என உணர்.

(299)

ஓ
அஹங்கார மமகாரம்

பரமாத்ம! புத்தி தோன்ற

தடை! செய்வது ???

மனதின்! நாம ரூப! கற்பனையும்.

அதன் குண! தோஷங்களும் ஆகும்.

அக் குண தோஷம்! எதனால் பிறக்கிறது??? என்றால்

அக் குண தோஷம்! நான்/எனதால்!

நான் எனதின்! உண்மை சொரூபம் என்ன??? என்றால் பிறக்கிறது.

ஆசை தேவை! தேவை ஆசைகளின் பின்னவாம்

இதன் நிவாரண மார்க்கம் என்ன? என்றால்?

நிக்ரஹம் (வெறுப்பு) இல்லாத நிறைவே! நிவாரணம் ஆகும்.

இது சர்வார்ப்பணம்! ஒன்றால் தான் சாத்தியமாகும்.

300

நாமரூப மயக்கம்

ரூப நாமம் இயற்கை என்றும் நாமரூபம் செயற்கை என்றும் சொல்லுவர் காரணம் என்ன?

நாமரூபம் எப்படி மனதை மயக்குகிறது?

பதில்: இயற்கை இயற்கையாகவே இருக்கும்போது, ஓர் தோற்றத்தால் இருப்பும் இருக்கிறது என்ற இருப்பால், ஓர் தோற்றமும் உடையதாக இருக்கும். அங்கு மனம் உண்டாகி விரியாட்டத்தின் மையமாகி அது ரூபநாமம் உடையதாக மனம் என்றே நாமரூபம் கற்பனையும் அக்கற்பனையான புதிப்பாகிய, நான் எனதாகவும் என அறிதல்.

இப்புதிப்பால் உண்டான மாற்றமே வாக்கை கொடுத்து ஓர் ரூபம் உண்டானதாகவும் இங்கு சொல்லும் வாக்கானது நாமம் ஆகிறது. " " தோற்றமானது ரூபம் ".

அம்மனதின் புதிப்பின் சுவையே அம்மனதை மோஹம் என்ற கண் கட்டால் கட்டி விடுகிறது. அங்கு மனம் கட்டிய கட்டினை மேவிலக்க வேண்டும்.

301

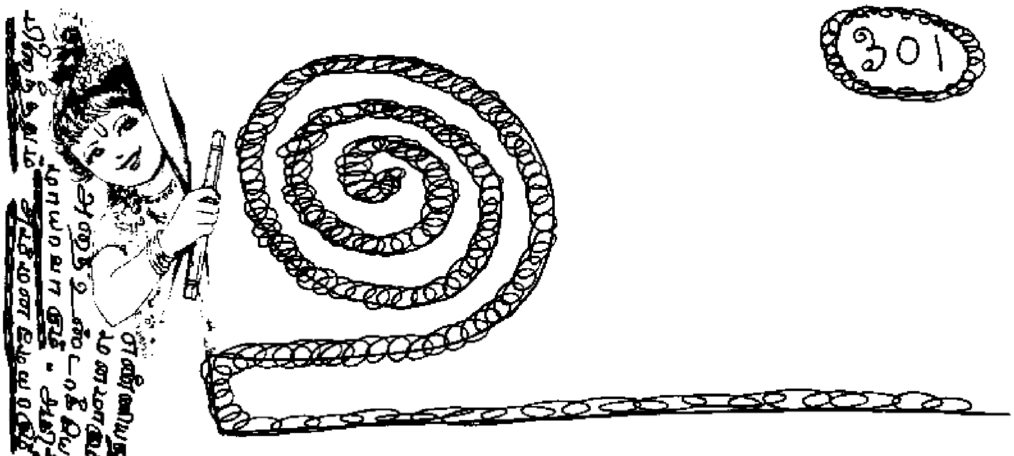

இனிமை மயக்கத்தின், கண்கட்டு நான் எனதாகும்

நான் எனதின் மயக்கம் நாம ரூப மாகும்

நான், எனதை நீ, உனது, ஆக்கிறவ் போதும்

அந்த நீ, உனது, என்ற வாக்குக்கு ஸ்ரீ

நாம ரூப, இறைவன் தேவை என உணர்க.

இதன் காரணம் மாயா, விளைவு அந்த தோற்றத்தை

மாயா மனமே, தான் தானே, பிடித்துக் கொண்டதென அறிக.

தன்னையே தான் கெட்டால், அண்ணாவி என் செய்வான்?

என்ற கேள்வியின் படி, மனம் போட்ட முடிச்சை

அம்மனமே அவிழ்க்க வேண்டும். அப்படி அவிழ்க்கும்

நிலையே சர்வார்ப்பணம், ஆகும்.

என ஆதி ஸ்ரீமஹானந்தன் வாக்காக அறிகிறோம்.

21

ஸத்திய தர்மமும்! புண்ணிய பாபமும்!

ஹே அன்பான பாபா! ஸத்திய தர்மமும்! புண்ணிய பாபமும்! தனித் தனியே எப்படி விளங்கிறது???

,, இயங்குகிறது???

,, பலன் தந்து, பின் ம.... றை.... கி.... ற.... து???

இது கங்கை கரையில்! ஓர் ஸ்ரீ மஹாத்மா!
கேட்ட கேள்வியாகும்?

வைத்தியம் :- நாம் அன்பின் மஹாத்மாக்களே!
இது பயனுள்ள கேள்வியே கவனம் தேவை
புண்ணிய பாபம் என்பது விளக்க தர்மத் தோடு
கூடிய ஒன்றாகும் ஸத்திய கர்மம் என்பது
தெய்வீக தர்மத்தோடு கூடிய ஒன்றாகும்
(அம்மஹாத்மா குறுக்கிட்டார்)

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- என் பாபா! அப்பிராணியையும்!
தர்மம் என சொல்கிறீர்கள்?

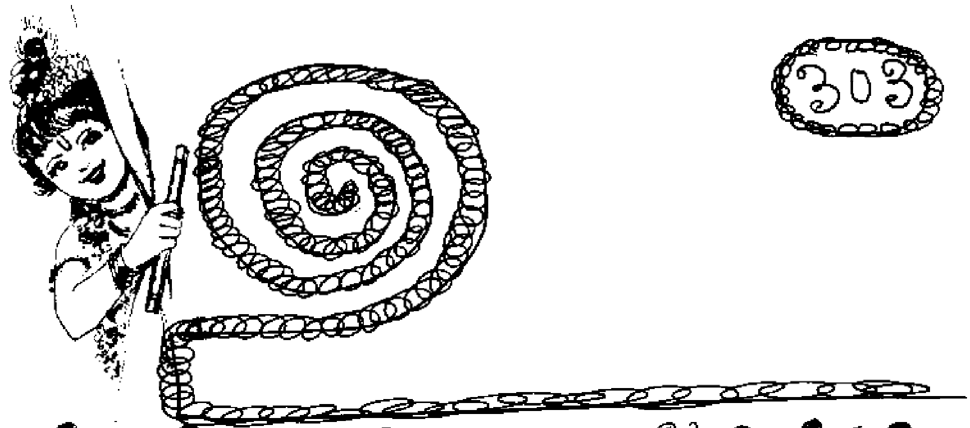

வைத்தியம் :- ஓம் மஹாத்மா ஜீ! இரண்டும்
இரண்டு நிலைகளில் தோன்றுகிறது.
இயங்குகிறது. பின் பவன்
'' ஏனி ''
ஆந்து மறைந்து விடுகிறது, என மட்டும் உணர்க.
அதனும் தோற்றத்தில் ஒருமை! என்று
ஒற்றுமையும்! இயக்க நிலையில்
பலன் தரும் நிலையில் வேற்றுமையும்!
உண்டு என உணர்க.
முந்தையது சொர்க்க நரகத்தைக் கொடுக்கும்.
பிந்தையது உயர்பிறவி அ பரமுக்தியும்! '' .
குறிப்பு :- புண்ணியம்! சொர்க்கத்தை மட்டும் கொடுக்கும்.
பரமுக்தியை, கொடுக்காது.
தர்மம் பரமுக்தியையும்! மட்டும் கொடுக்கும். சொர்க்கத்தை
கொடுக்காது. வைத்தியம்! இது போக்காக!
அமைவதால். இது பரமுக்தியையும்! கொடுக்கும்.
ஆனாலும் அந்த பரமுக்தித் நிலை தன்டு
வழிவகுத்துக் கொடுக்கும் என உணர்க.

304

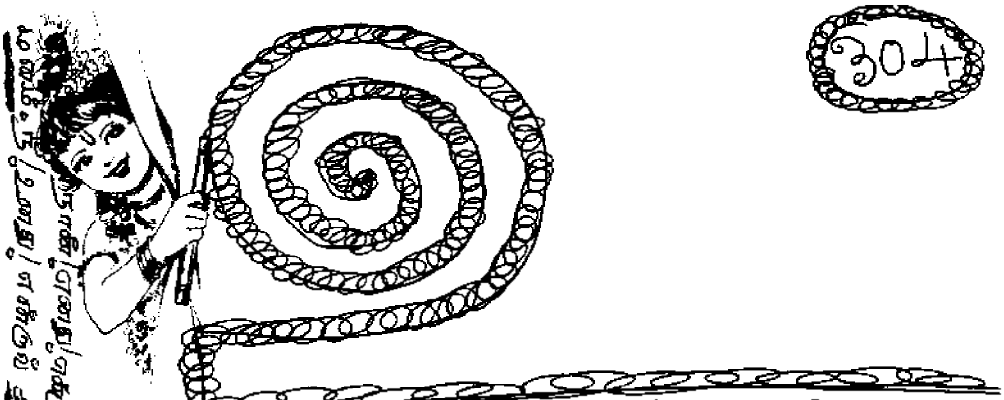

புண்ணியம் | தூலமாகும் | தர்மம் | தூலம் & சூட்சுமம் ஆகும். ஸ்தூலம் | சூட்சுமம் மட்டுமே.

ஸ்ரீமஹாத்மா:- நல்ல வினாக்கள் யாமா! இனிம் கேள்விக்கு விடை அறியுங்கள் யாமா?

வைத்தியம்:- அவை இரண்டையும் (புண்ணியபாவம் & ஸத்யத்தர்மம் **தர்மம்** | என சொல்வது என்றென்றும் அது ஸ்ரீமஹான்களின் **உபசார** | வசனமே ஆகும். உண்மை | அவ்வளவு உணர்க.

இவ்வுலகு புண்ணிய பாவம் என சொல்வது இரண்டும் ஒன்றே. புண்ணியமே பாவமாக மாறும். பாவமே புண்ணியமாக மாறும். நாணயத்தின் இருபக்கம் போல.

நாணயம் | உற்று | செய்வது புண்ணிய பாவமாகும்.

அற்று | ,, தர்மமாக மாறும்.

,, ,,

பிராரப்த கர்மாவாக இருந்தால் முந்தையது! தொடர் **வினை** | யாக தொடரும். பிந்தையது **முடியும்** | வினையாக முழுவதும், என மட்டும் அறிக.

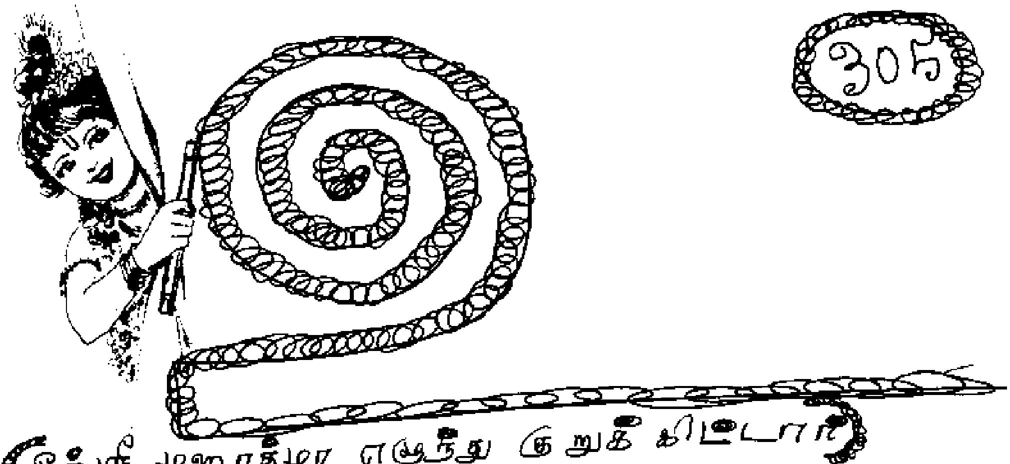

ஓர் ஸ்ரீ மஹாத்மா எழுந்து குறுக்கிட்டார்

ஸ்ரீ மஹாத்மாஜீ இடையே குறுக்கிடுவதற்கு
இந்த ஏழையை மன்னிக்க வேண்டும் பாபா.
இங்குள்ள அனைவர் உள்ளங்களிலும், இக்கேள்வி
உள்ளதுபாபா. ஆனால் எவருமே இதைக் கேட்க
முன்வரவில்லைபாபா. எங்கள் அறியாமையின் சார்பா
காகவும், இதைக் கேட்கிறேன்பாபா?

ஆத்மா என்பது ஸ்வயம் ஜோதி ஆகும்.
அதை, எதுவும் காணவும் தீண்டவும் முடியாது.
என்பதே ஸத்தியம். அப்படி இருக்கும் போது,

(A) இவ்வான்மாவை மறைக்கிறது மூடியது என்றும்,
(B) இவ்வான்மா அஞ்ஞ வயப்பட்டது ,, ,,
(C) இவ்வான்மாவை ஓர் பந்த ஜீவன் ,, ,,
(D) பந்த நிவர்த்தி செய்து ஜீவன் முக்தி அடைய வேண்டும்

என்றும், சொல்லும் காரணம் என்னபாபா?
எல்லாமே ஆன்ம சொரூபம் எனப்ரமாணமாகச்
சொல்லும் போது, இத்துவைத பாவனை மட்டும்

ஏனிப்படி? ஏற்பட்டது பாபா. ?
எதற்கு?

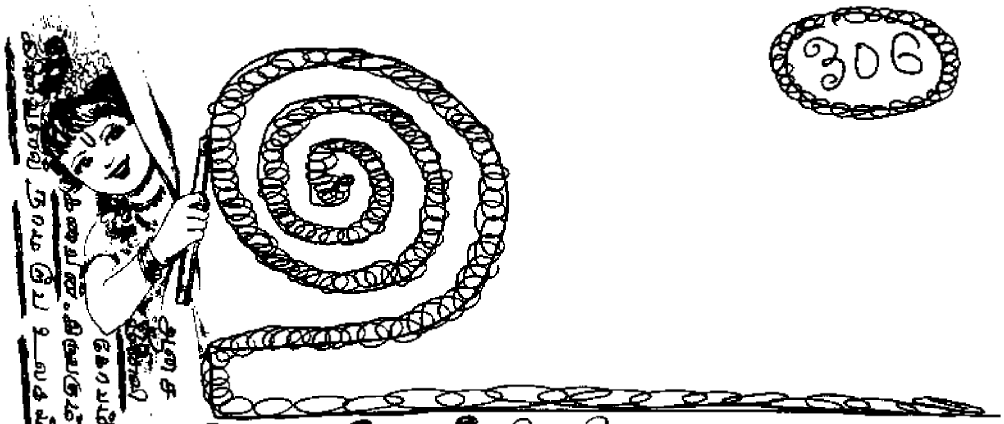

வைத்தியம் :- இக் கேள்வி நியாயமானதே. அவஸ்யமான கேள்வியும் ஆகும். இது அனைவர்க்கும் பொதுவானதே. தவணை தேவை.

இத் **துவைத** (பாவனைவந்து) **மாதாஸ்!** எனமட்டும் உணர்க. அதுவும் இப்பாவனையாளை, இக் **கலியுகத்தில்தான்!** வரவேண்டும் என்ற **விதியின்! நியதி** ஆகும் என ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம். விதியென்றால் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு ஆகும். நியதியென்றால் மாற்ற முடியாத நீதியின் சட்டம் ஆகும். (அறவினைப்பாக்கு)

மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும், மனம் இல்லை எனும் ஸத்தியமாகும். அறிவே பிரகாசித்து என்னும் ஸத்தியமே. மூன்றைய யுகங்களில் **ஆசை & கோபம்! அடங்கியே** இருந்தது. ஓர் கட்டுக்குள் இருந்தது. அதுபரிவுடைய காரணகாரியம் இல்லவே இல்லை (ஸத்திய தர்ம கட்டுக்குள்)

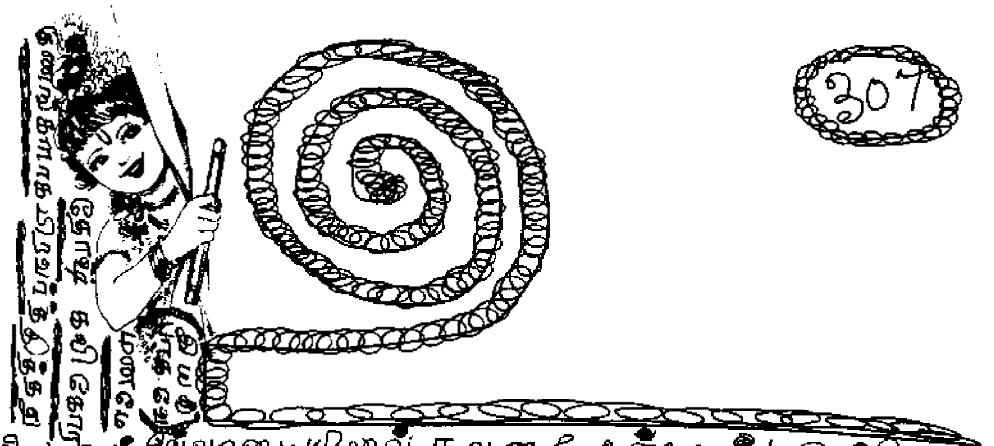

307

மனம் செல்லாமையினால் சலனம் சஞ்சலம்! இல்லை.

கலியுக காலத்தின் கோலத்தினைப் போலவே!

அறிவாகவும்! அறிவே மனமாகவும்! இயல்பாகவே

எக்கடின முயற்சி செய்யாமலேயே மா!

ஆம் சித்தர் என்று பிரமாணமாக உணர்க.
சுத்த நிஜமும் சாக்கடையாக மாயையையும்
உதாரணம் கொள்ளவும்

இதற்கு காலத்தின் மாற்றம்! காரணம் இல்லை.

" ஸ்வாமிகளும்! " " .

" ஸ்ரீமான்களும்! " " .

" ஆசார்யர்களும்! " " .

கலியுக விதியின்! நியதியே!

காரண காரியம்! ஆகும்

என, அதிஸ்ரீமான்களின்! அனுபவ வாக்காகும் என உணர்க.

(மனமே! காரண காரியம் ஆகும் என உணர்க)

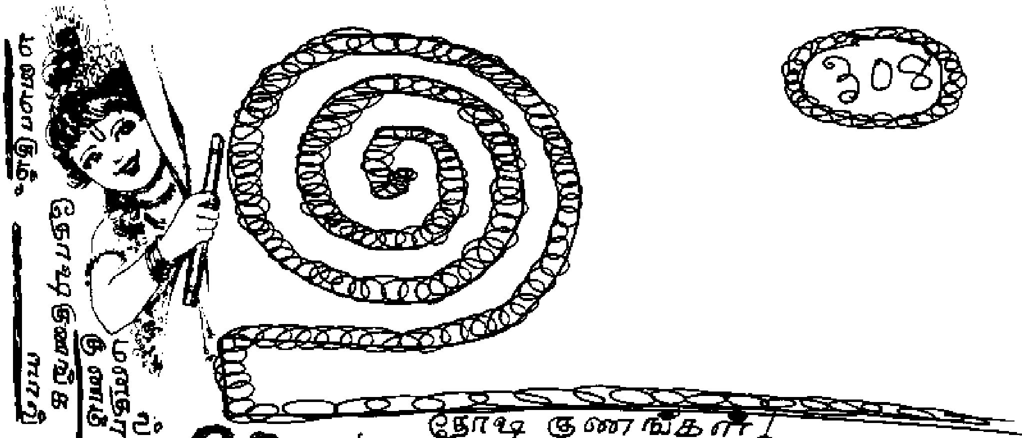

308

தோஷ குணங்கள்!

மனசிற்கு! எப்படி ஏற்படுகிற தென்றால்?

① நானது! என்ற ஜீவ கர்த்ருத்வமும்,

② எதிர்பார்ப்பின் வேகத்தினால் மாற்றமும்! அதன் தடுமாற்றமும்; ஆசைகள் நிறைவேறாத ஏமாற்றமும்;

③ கல்விதோஷ! பாடம் படிப்பும்! அதனால் வெறும், பட்டம் பதவிகளும்! அந்த அந்தஸ்த்தால், வீரியம், போட்டி & பொறாமையும்! இவைகளின்,

பழக்கவழக்க! தோஷ கோர பிணியும்,
(பேச்சு & செய்கை)

④ வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே யென்று! அவை சாதனைக்கல்ல என்ற தவறாக் குறைவும் அறியாமையும்,

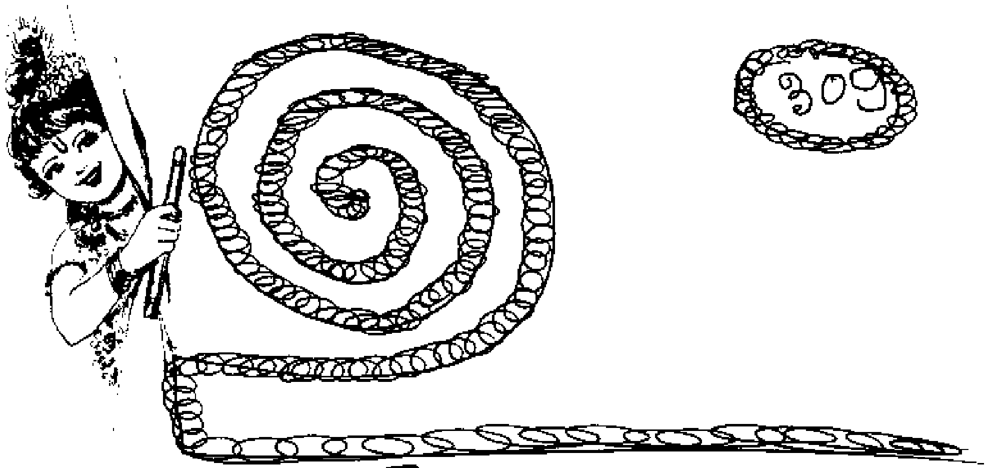

309

5) காமகாஞ்சனம் அம்மடியே குருதியில் ரத்தத்தில் ஊறி கலந்தமையும்;

6) தெய்வ பக்தி! என்பது உணர்வுபூர்வமாக இராமல், வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! என ஆகி; தான் வந்த! காரியத்தை! மறந்து; சொந்தபந்தங்களில் மயங்கியதாலும்;

7) துறவு! என்பது வெளிவேஷமான தன்மையாலும்;

8) இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற நெறி கெட்டு; எப்படியும் வாழலாம் என்று தறி கெட்டுப் போனதாலும்;

9) நாகரீகம்! என்ற விஞ்ஞான முறையில் வேகத்தின்! அஞ்ஞானம் என்ற அறியாமை! சூழ்ந்து கொண்டமையாலும்;
(வறட்டு கௌரவத்தாலும்)

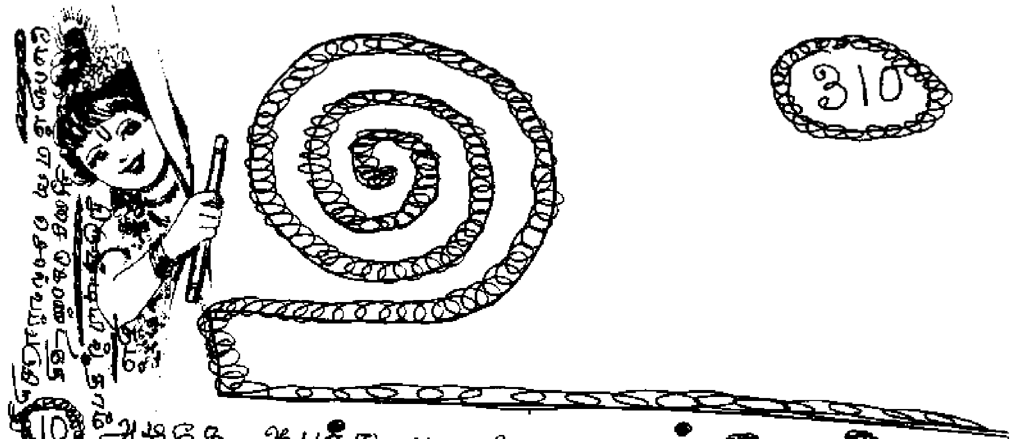

10 அழகே அழுக்கு என உணராமல், அழிவு!
பாதையில் ஜீவர்கள்! வேகமாக போனாலும்,
நாம் நன்மையில் நடித்து நிற்க முடியாமல்.
விளக்கை! பழம் என, மயங்கி விழுந்து கருகும் விட்டில்
பூச்சி! போன்று, ஓர் அவல நிலையை அடைவதும்
தமக்குத்தாமே! மோகத்தால்!
ஏற்படுத்திக் கொண்ட அன்மையாலும்.
மேலோட்டிய, இயக்கத்தின் நிலையால்; அடைவதும்!

நான்!..... நான்!..... நான்!..... என்று.
கலிதேவன்! பற்றிக் கொண்டு; கலி
என்னை! பற்றி இருக்கிறான் என்று புலம்புகின்றனர்.
ஆனால் இதுவும்;
கலியுக விதியின் நியதி! ஆகும் என
ஆதி பரிமாணங்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

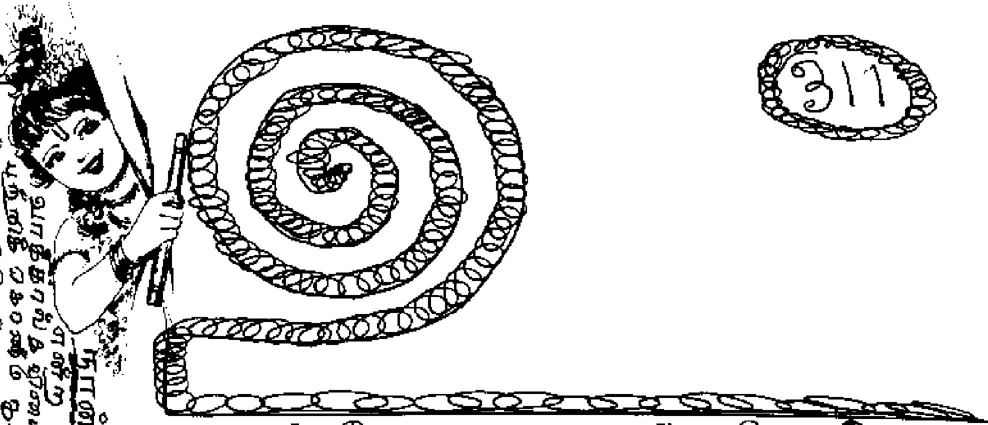

311

இதைத் தான், ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா பாடும் நிலையில்,

மனக்கிளியே நீ மாசற்ற

(மாசு மறுவற்ற) **பெருங் கிளி!** (ஆகும்)

அதாவது பேதம்! விருப்பு வெறுப்பு! குற்றம் குறை! இல்லாத **பரிபூரணமானவனே!**

ஆ......ஹ......ஹ்?

சின்னக்கிளி! (பேதம்! விருப்பு வெறுப்பு! குற்றம் குறை முதலிய தோஷ குண கருவுற்றுமே!)

ஆகிவிட்டாயே, **செயற்கையால்!**

(இயற்கையை! செயற்கை ஆக்கிய தன்மையினால்; பழக்க வழக்க) **தோஷத்தினால்!**

என, அறிவுறுத்தி பாடியுள்ளார்; எனவுணரவும்.

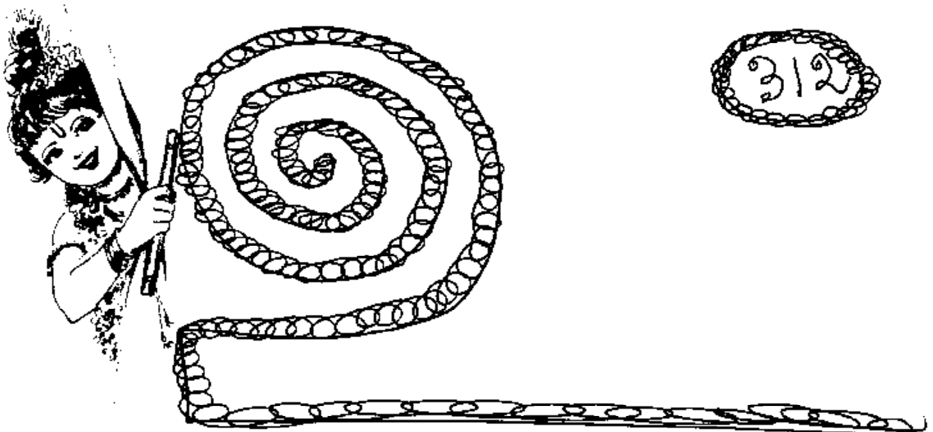

3|2

மு..........டி..........வு!

① பூர்வ கர்மாவால்/பிராரப்த நிலையில்/மன வித்து! ஓர் சிசு/பூமியை தொட்ட உடனேயே, விதைக்கப்படுகிறது.

② பழக்க வழக்க தோஷத்தால் அம்மன விதை! நான்/என்றல்/எனது/ என்ற அறியாமையில் (அம்மனம்) செடியாகவும்/பின் கொடியாகவோ! விருக்ஷமாகவோ வளர்கிறது.

③ உறவு/சுற்றம்/நட்பு/வகையில் பின்னிக் கொண்டு உடைமை!/உரிமை!/தனியால் கட்டுண்டு; அதிகாரம்/ஆதிக்கம்/அகங்கார, போட்டி பொறாமையால் வெறி/ஆட்டம் ஆடி, வந்த வினையை! ஒழித்துக் கொள்ளும்; சொந்த பந்த "சேகரித்துக் கொண்டும் (பிராரப்தத்தை ஒழிக்கும் ஆகாமியம் சேர்த்தும்)

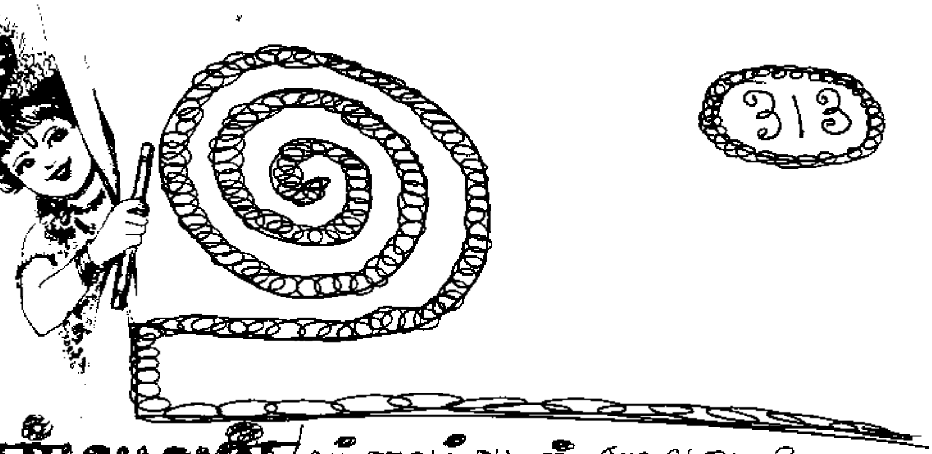

313

கர்மபலன்! அந்தராவத்துடன் முடிவடைகிறது.

(4) அக்கர்மாதாவம்! மண்ணில் மயமாகும் முன்பு

ஆதி (சந்திதவின்) மூட்டை கணக்கிலிருக்கும்;

வியாதி (ஆகஸ்மிய வினை) சேர்ந்த " " ;

புதிய! கர்ம தாவத்திற்குரிய விதைகள்!

சேகரித்துக் கொண்டு திருஹப் பிரவேசமலீவ.

கிரஹப் பிரவேசமாக (கிரஹங்களின்

பிடியில் அகப்பட்டு நவயிலே, புதியகரு

குழியில்! அடுத்த ஜீவ நாடக வேஷம்!

தாங்க ஆயத்தமான நிலையில், சென்று விடுகிறது.

இதுவே மனிதன் வி தா வு ம்! இ ய க் க மு ம்!

பலன்! த ந் து! ம றை வ து ம்! ஆகமென

ஆதிபரிமளநாதர்களின் திருவாக்கால் அறிகிறோம்.

(மறைவது என்பது மறைந்து புதியன ஆகுவதாகும்)

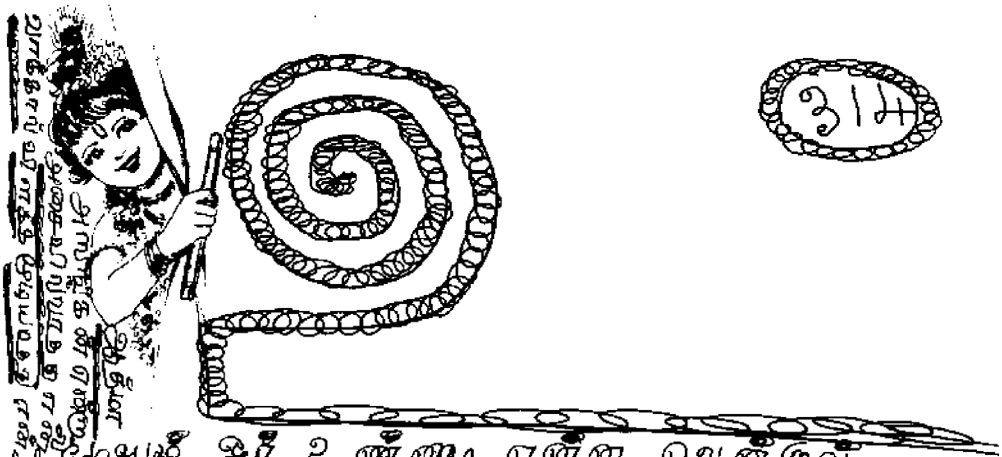

மேலும் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்.

ஆன்மா! வுக்கு ஜனனமரணம்! சொந்தபந்தம்!
போக்குவரவு! புண்ணியபாவம்! எதுவும் இல்லவே இல்லை.

அது! அ....ஸ....ங்....க....ள்!
ஆ..........ண..........ம்? அவை.

நினைப்பும் மறப்புமாய் வந்த மனமே!
ஜனனமரணம்! சொந்த பந்தம்! போக்குவரவு! புண்ணிய
பாவம்! என்ற ஜ ன ம சு ழ ற் சி!
இவைகளின் காரண காரியமாகிற தென்று உணர்ந்து.
ஆகவே, ஜீவன்முக்தி என்பது மனதிற்கே
உண்டு. ஆன்மாவுக்கு இல்லையென்பதே ஸத்தியம்.

நினைப்பதையும்! மறப்பதையும்! தோன்றும் ம ன மே
அறிவின் மனை! மறு வடிவமாகும்.
புண்ணிய பாபத்தின் ஜனன மரண சுழற்சியில்
சுழலும் இம்மனமானது, த ன்!

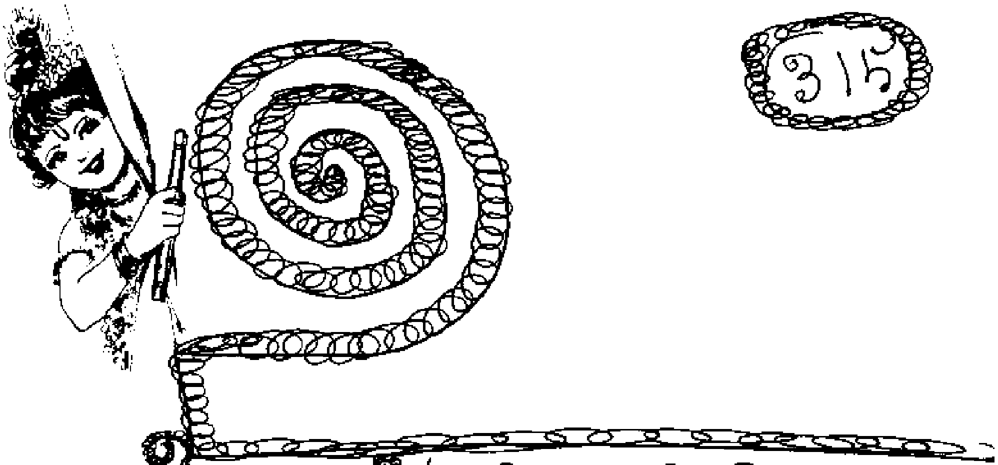

சாதனையால்! ஸத்திய தர்மத்தை! தேடிக் கொண்டால் மட்டும்! பர முக்தியோ, பர ,, அல்லது அடைய முடியும். மன முயற்சியே அன்றி, இம் முயற்சியும்! ஆன்ம முயற்சி இவ் வுண்மையதே ஸத்தியம். இந்த ஸத்திய தர்மம் என்பது, ஸத்தியம் தர்மம் என்னும் அவ் வார்த்தை! வாக்காகும்! நீ கண்டு பொருள்! கொண்டு ஒருவர்க்கு! ஒருவர் கொடுப்பதாகும். போதிப்பதாகும் அதுவே செய்கை தெய்வீகத்தையும்! பரமார்த்தீக நிலைகளையும்! போதிப்பதே, ஸத்திய வார்த்தை தர்மம் செய்வதாகும். நாம ரூப! சம்பந்த, வைதீக, சொந்த, பந்த பாச பற்றின்! வார்த்தைகளை பேசாதிருக்கவே உயர்! தர்மமென்று ஞானிகள் கூறுவர்.

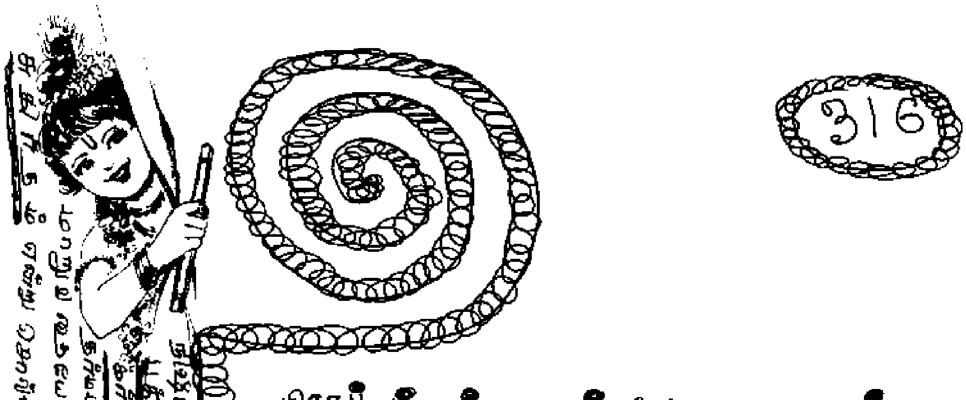

பிராப்தம் என்பது புண்ணிய பாப உடலுக்கே

இந்த ஸத்திய வாக்கானது! தெய்வீகத்தை!

பேசி! தர்மம் செய்தால் உயர் பிறவியும்,

புத! முக்தியும்! அவஸ்யம் உண்டு.

(ஆதாவது) பரமார்த்திகத்தை ↑ ஆன்மா (பரமாத்மா) & பரப்பிரம்மம்!

இவைகளைப்பற்றி, நன்கு கண்டு! தர்மம் செய்தால்,

பர! முக்தியாகிய, ஜீவன் முக்தி! அவஸ்யம் உண்டு,

இவ்விரு நிலைகளையும், (புத முக்தி! பர முக்தி)

ஒருவருக்கு ஆன்மாவுக்கு, கிடைப்பது என்றால்?

(1) பூர்வ சுகிர்தம் (தர்மம்) வேண்டும் அல்லது, (பிராப்தம் வேண்டாம்)

(2) ஸ்ரீ பகவத் கிருபை! பரிபூரணமாக பெற்றிருக்க வேண்டும் அல்லது,

(3) இச்ஜன்மாவில் ஸத்குரு! திருவடியும்!

ஸத்ஸங்க ஈடுபாட்டினை!

உருக்கம்! ஏக்கம்! அதை அடைய வேண்டும் என்ற

இதயதுடிப்பு! நாம ரூப ஜக பந்தமில் ↓ (போதும் என்ற) ஓர் நிறைவும்!

பெற்றிருக்க வேண்டும்.

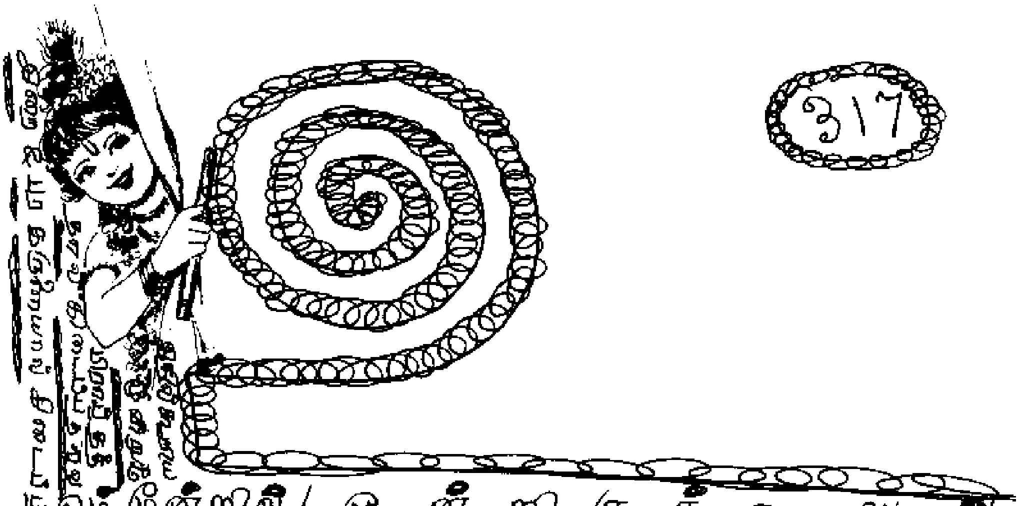

...கும் மூன்றில்! ஒன்றிருந்தாலும்

போதும்! இப்பருவ ஆன்மாவை! அவ்

விரண்டும்! பர & இறை! கருணையால்

கூடிவிடும் என ஸ்ரீமறைகள்கள் ... அவர்.

இதுவே, ஸத்திய தர்மத்தின் விளைவாகும்!

இன்றேல் பலன்தந்து! மறைவழியில்.

பவனைகளும்! பவமாகவும்! உறைந்துவிடும்!

இதுவே சாதகனின் முடிவாகும். (அத்துடன்கவந்துவிடும்)

அவனே வந்த காரியத்தை! முடித்தவனாகிறான்.

,, பிறவிப் பயனை பெற்றவனாகிறான்.

புண்ணியம் மேவிடும் போது, இன்பம் உண்டாகும்.

தர்மம் ,, ஆனந்தம் ,,

அறவி?

இதை நீ உகண்டு பரப்பிரம்மானந்தமாய் நிறைவுறுவீர்.

318

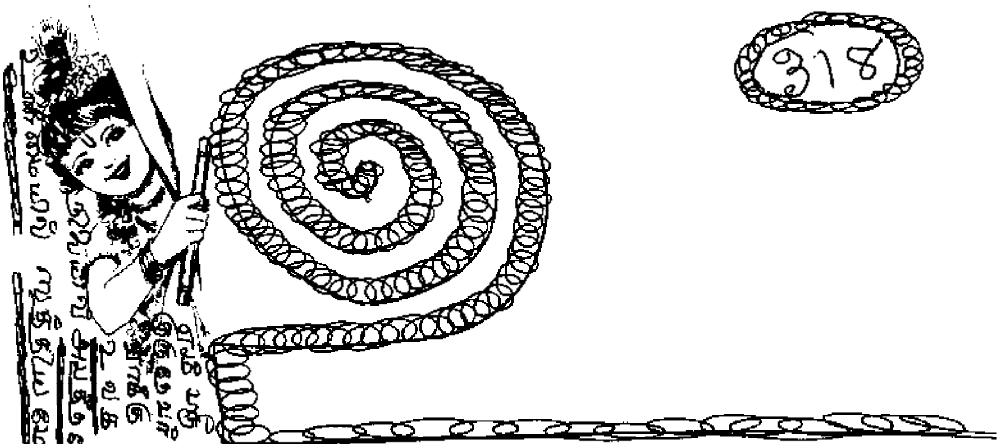

சத்தியம் | மேலோங்கும் போது மட்டும்
அவ்விரண்டும், மறைந்த **பரப்பிரம்மானந்தம்** |
நி லை பெ ற் று நி ற் கு ம் என, அறிக.
தர்மம் தெய்வீகத்திற்கும்! சத்தியம் பரமார்த்திகத்திற்கும்! என அறிக.
புண்ணியம் என்பது, தான தர்ம நிலையில் நாமரூப
எந்தவொரு! ஒருவர்க்கு கொடுத்தாலும், புண்ணியம்!
என்பது சாத்தியமாகும். நான்! எனதாக| செய்யும் நிலையில்
அவை நிலைகண்டு **பாவமாக** | மாறவும் வாய்ப்புண்டு.
நான்! எனதற்று! ச ர் வா ர் ப் ப ண மா க!
செய்யும் போது, அப்புண்ணிய பாவம் இரண்டும்
விளையாது **தர்மம்** | விளையும் என அறிக.
எழுந்த குருதேவர்| அடிக்கடி சொல்லும் அருள் வாக்காக:—

நீவாழ | வரவில்லை **நிம்மனசாக** | வந்தவனே
மனதை செத்துத் தொலை | என சொல்லி சொல்லி சாகடித்து [illegible]

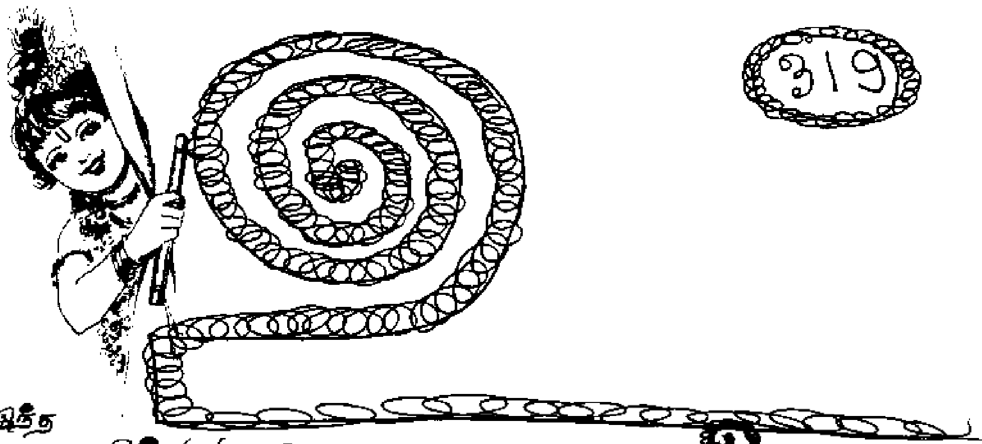

319

இந்த மனதிற்கு! துவைதபாவனை! வந்த விதம்.

1) அறியாமையின் மயக்கத்தினால், இருக்கும் ஒன்றை மற்றொன்றாகவும்! பலவாகவும்! கற்பனையை இட்டு நாகத்துவேஷம்! விருப்பு & வெறுப்பு கொள்ளல்.

2) அரண்டவன் கண்ணுக்கு, இருண்டதெல்லாம் பேய்! என்பது போல, ஆசை & தேவை! தேவை & ஆசை/என்ற போதை மயக்கத்தில் நாமரூபங்கள்! விரிவடையச் செய்தல்.

3) மாற்றான் ரூபவான் பொருள்! ஏது! எனபாவனை செய்தல்.

4) ஆசையானது பேராசையாகி! பேராசையால் மூர்க்கத்தனத்தால் போட்டி & பொறாமை! ஆகிய இந்த நான்கினாலும், மனதிற்கு துவைதபாவனை வந்தது என உணர்க.

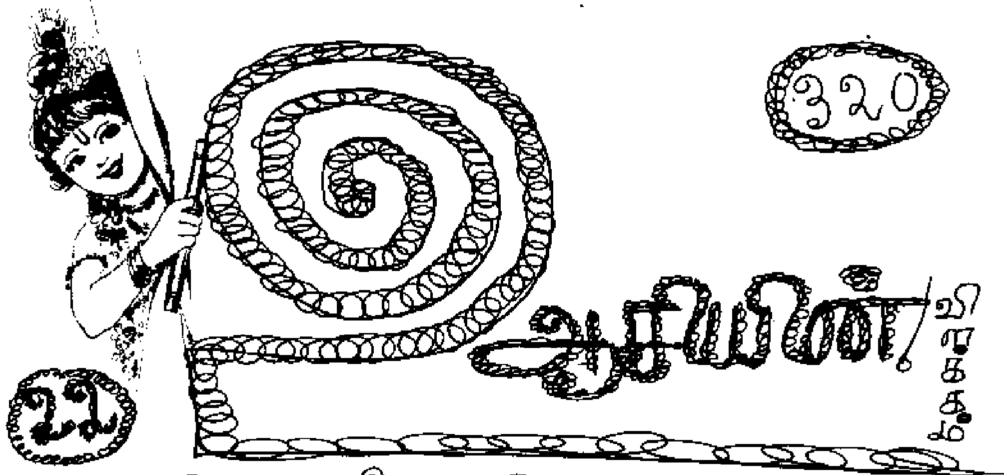

பக்தியால் ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா கேட்ட கேள்வி :-
ஸ்ரீமஹாத்மா! அன்பான பராபரா ஆசி!
என்றால் என்ன? அது எப்படி
யாருக்கு? யார்? வழங்குவது? என்று விளக்கம் தேவை?
வைத்தியம் :- இந்த ஆசி பற்றி தாங்கள் கேட்ட
போது ஓர் வேடிக்கை சம்பவம் தோன்றுகிறது.
அதாவது ஓர் சக்தி குருவிடமோ! ஸாமான்ய குரு
விடமோ! சாமியாரிடமோ! ஓர் விபரம் தெரிந்த
சம்ஸாரி! வந்து வணங்கினான்.
சம்ஸாரி :- ஐயா! எனக்கு அருள்புரியுங்கள்?
என வேண்டி நமஸ்கரித்தான். அந்த சாமியார் கூறியது?
சாமியார் :- அப்பனே! உனக்கு ஆசீர்
வாதம் உண்டாவதாக! என ஆசி வழங்கினார்.
உடனே அச்சம்ஸாரி! அச்சாமியாரை பார்த்து :-
ஆசி எனக்கு! வாதம் உமக்கு!
என்று கூறிவிட்டு சென்று விட்டானாம். இது
வேடிக்கை கதையே. இது அஞ்ஞானத்தின்
விரோத கதையாகும்.

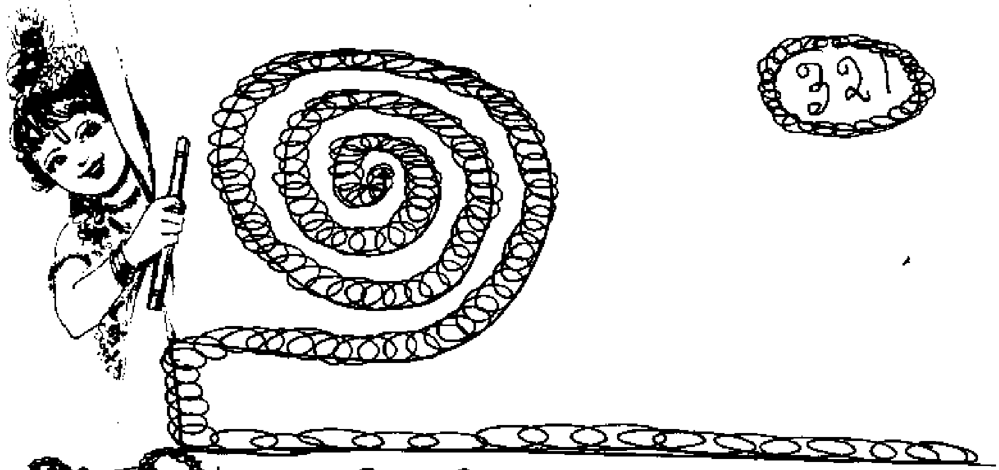

ஆசி! என்றால், என்ன என, தெரியாமல்
ஆசி கொடுங்கள்! ஆசி வழங்குங்கள்! ஆசி
செய்யுங்கள்! என விபரம் தெரியாமல் கேட்கிறார்கள்.
ஆசி! என்பது கொடுப்பதும் (அல்ல) வாங்குவதும் அல்ல.
என பிரமாணமாக நம்பவும்.
ஸ்ரீபகவானே! ஸ்ரீமஹாத்மாக்களோ! அவர்கள்
கருணை! என்ற அருட் பிரவாகம்! ஆகும்.
அங்கு உன் உள்ளமானது (ம ன மா ன து)! இறைஉணர்வின்
நடை! உடை! பாவனையில்! பொறுமையும்!
வேகம் அற்ற நிலையில் அனைவரிடமும்
உ ன் தா வ த் த ல்! பணிவும்!
கொண்டு (செய்து) பண்பாளராய் அக்கருணை
பிரவாகமானது! தானே வந்து நிரம்பி விடும்.
இதுவே ஆசியும்! ஆசியின் பலனுமாகும்! என
ஸ்ரீமஹான்கள் அறியாது அறிகிறேன். (இதை விடுத்து?)

322

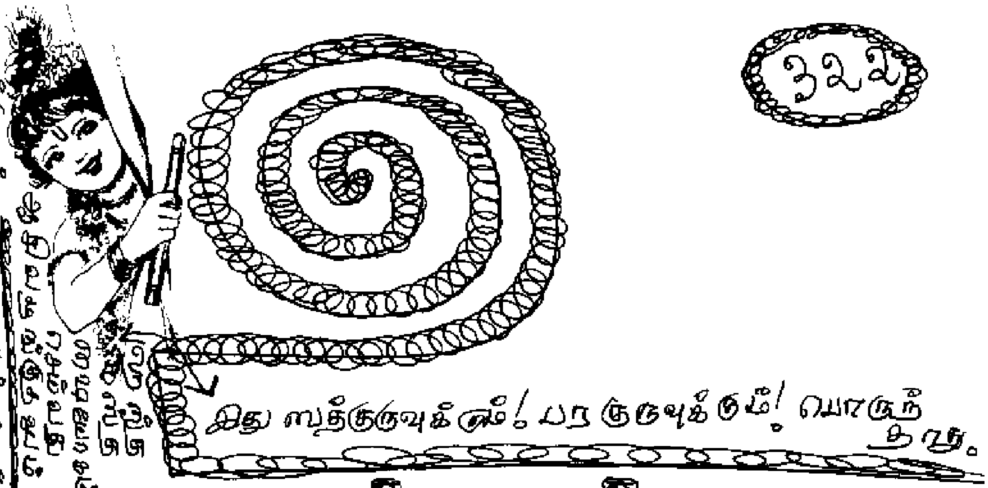

இது ஸத்குருவுக்கும்! பரகுருவுக்கும்! பொருந்தும்.

இந்த ஆசியை **ஹஸ்த மஸ்தகை யோகம்** (அபய கரத்தை! ஒருவர் தலை மீது வைத்து நலம் பெறுவாய்! என ஆசி வழங்குதல்) செய்யும் முறையில் சிவமகான்கள் ஆசி வழங்குவர் என்று. இது **ஸ்பரிஸ தீக்ஷையாகும்!**

1. இந்த ஆசி வழங்குபவர்! முதிர்ந்த பக்குவமானவராக! இருக்க வேண்டும்.
2. ஆசி பெறுபவர்! நம்பிக்கை! ஏக்கம்! ஆசையை ஒழிக்கும்! வைராக்கியம்! உள்ளவராக இருக்க வேண்டும்.

இவ்விரண்டும் இல்லையானால், கொடுப்பதிலும்! வாங்குவதிலும்! **பயன் & பலம்!** இல்லை.

கொடுப்பவர்! அகங்காரம்! மமதையுடன்! இருந்தால் மகாபாபம் செய்பவராவார். வாங்குபவர்! பணிவில்லாமல்! ஏற்றுக்கொண்டால்! உடையவராவர், தோஷம் தான் நிறையும்.

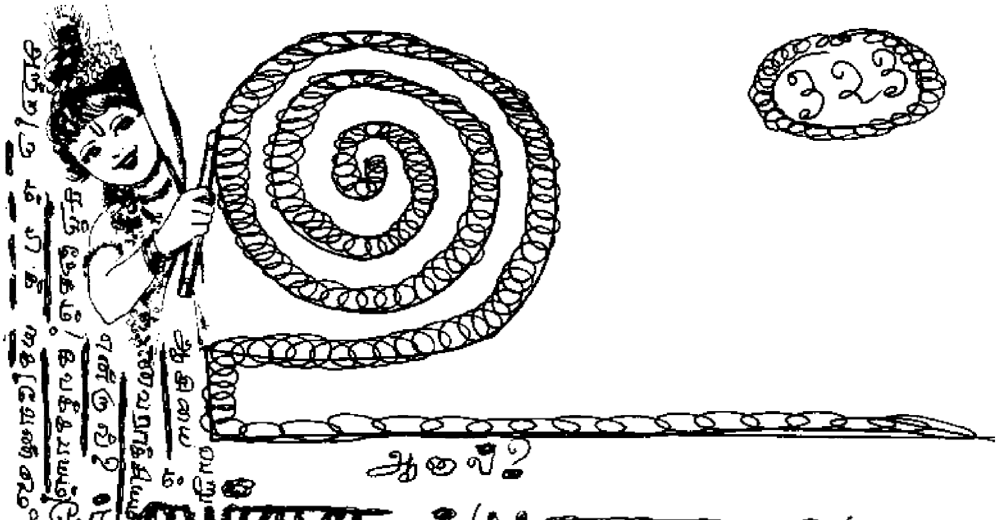

ஆனால்?

ஓர் ஏகத்குரு வும்! பரகுரு வும்! ஆசி
வழங்கும் நிலை எப்படி இருக்கும் என்றால்?
ஓர் உண்மை என்ன வென்றால்? தேவ தெய்வங்களுக்கு!

அத்தனைவரே!

இவர் ஏகத்குருவும்! பரகுருவுமாவர்.

நா........ரா........ய........ணா!!!

என்ற நாமம்! சொல்லி வாழ்த்த தகுதியானவர்!
என ஆதிஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.

ஞானியோர்! சொன்னால் பாதகம் இல்லை.

ஆனால் " " பலன்! ".

மேலே கூறியவர்கள் முறையாக ஒருவர் யோக மாயா!
சம்பந்தம் உடையவராகவும்,
மற்றவர் யோகமாயா! உள் அடங்கி! இருப்பதாலும்
இவ்விருவரும் நாராயணா! என சொல்லி வாழ்த்த;

324

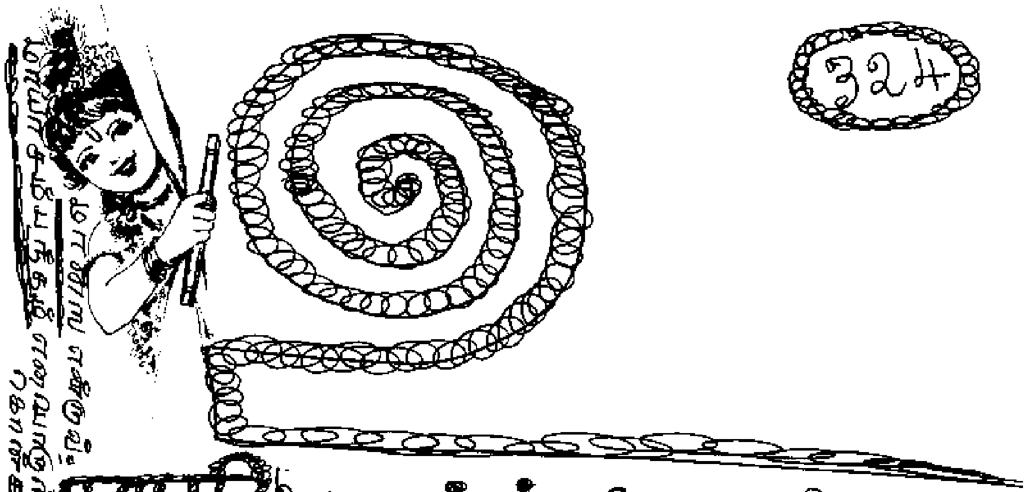

தகுதி உடையவர்கள் என்று ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வ, கேள்விப்படுகிறோம்.

மேலும், இவ்விருவருக்கும், ஸ்பரிஸ தீட்சையை விட **நயன மோனை** ஆகும்.

(பார்வை) (அறிவின் உணர்வு) தீட்சையே முக்கியம் என ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம்.

(இங்கு தேவகுமாரா உண்டு)

① நயன தீட்சை :- இது கூர்ந்த **அறிவின்** **திருஷ்டியின்** தீட்சையாகும். அறிவான் பார்வையாகும். ஸ்ரீ பகவானின் கிரியையாகும். இதனால், வினைகள் **உலர்கின்றன!**

② மானஸ தீட்சை :- **சேவை &** வாக்கிய **சிரத்தை** உடையவர்களுக்கே, அது சர்வ **சாட்சி** கிரியையாய் செய்யப்படுகிறது.

இது யோக மாயாவின் காரியமாகும்.

இது எப்படி செய்யப்படுகிறது என்றால் :-

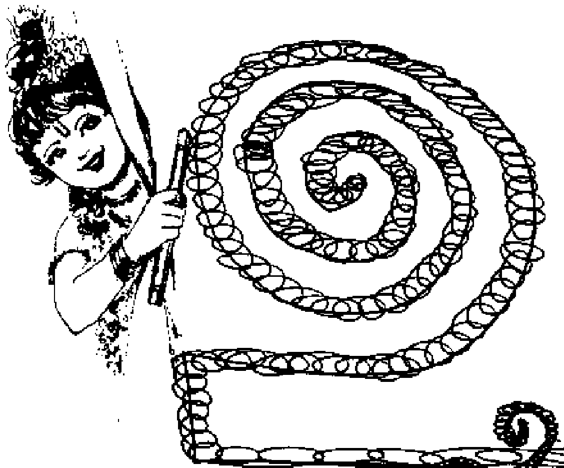

325

முன் கூறிய நிலையில் வினை பாரியாகப் பட்டவைக்

உயர்ந்தவைகள் தீர்ந்து பஸ்மமாக்கவும்

ஏல்வாம் ஒன்றே என்ற நிலையில்

அபேத திருவடியில் மனதை மூழ்க் தாக்கவும்

அவன்! ஜீவன் முக்தியின்! அதிகாரியாக்கவும்

இவர்களால் முடியும் என, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

ஸத்குரு & பரகுரு

இவர்கள் ஸத்குரு & பரகுரு! நாராயணா! எனச்

சொல்லி, வாழ்த்துவது வெளிக்கத்திற்கு!

முற்றிலும் பொருந்தாது. இதுஸத்தியம்.

தெய்வீகத்திற்கும்! நிலைகண்டு,

பரமார்த்திகத்திற்கும்!

பொருந்தும் என, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லக்

கேள்விப்படுகிறோம். இதுவே ஆசியின் விளக்கமாகும்.

326

ஓ நாராயணா! விளக்கம்.

23

ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மாவின் **கேள்வி?**

(1) ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஏன்பாமா! நாரயணா! என்ற
வாழ்த் தொலி மந்திரமா? நாமமா? அதை
(2) ஏன் ஸத்குருவுக்கும்! பரகுருவுக்கும்! தான்!
உரியது என்றும் ஏனைய குருமார்களுக்கும்
பொருந்தாது எனச், சொல்லும் காரணம் என்ன?
(3) அது எப்படி? எவர்? ஜீவமாக வெளிவந்தது?

வைத்தியம் :- இது நல்லபயனுள்ள கேள்வியே.

நாராயணா! இது மஹாவாக்கியத்தை!
ஒத்ததாகும். ஆனவ் மஹாவாக்கியமல்ல.
தாவாத்திக பரசொரூபத்திற்கு! ஆதி ஸ்ரீமஹான்
கள், அகண்டபாவன மணியையும்! அகண்டா
னந்த சமுத்திரத்தையும் **உவமானம்!**
(உண்மையல்ல) கொடுத்ததை, நாமகம் கொள்ளவும்.
அந்நியயில். நாராயணா என்றல் அகண்டானந்த
சமுத்திரம் எனப்பொருள் கொள்க.

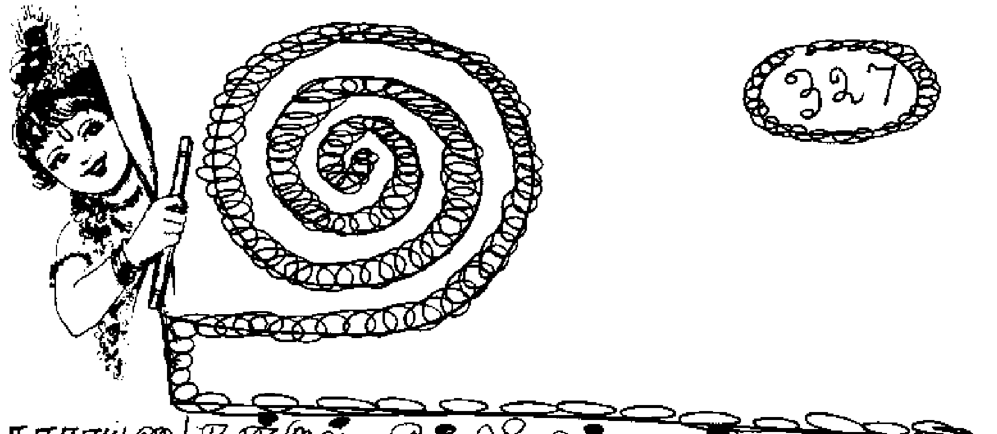

நாராயணா! என்றால் ஓர் நிலையில் மங்களம்!
என பொருள்படும். மற்றோர் நிலையில்,
தெய்வீகத்தை! பரமார்த்திகம்! என ஆக்கம்
சக்தி! உடையதாக, ஞானிகள் சொல்வர்.
மேலும் அதை பகுத்து விரிந்த நிஷ்காரங்க
(அ உ ய ர் ற) சம்ஸ்கிரம் என, கொள்ளும் போது
அதை பரமசொரூப பிரம்மானந்த சமுத்திரம்!
என கொள்வதால், அதை அபேத நிஷ்பிரபஞ்சம்! என கொள்க.

ஓம் நமோ நாராயணா! என்றால் அது மந்திரம்
நாராயணா! என்றால் நாமாவாகும். (அது நித்தி)
நா ரா ய ணா! என்றால் பஞ்சரூபகம்!
பரரூபகம்! மகாவாக்கியமாகும். அவ்
ஞானியோருக்கு! மந்திரமாகவும்! நாமமாகவும்!
பாவனை செய்யகாடும்.

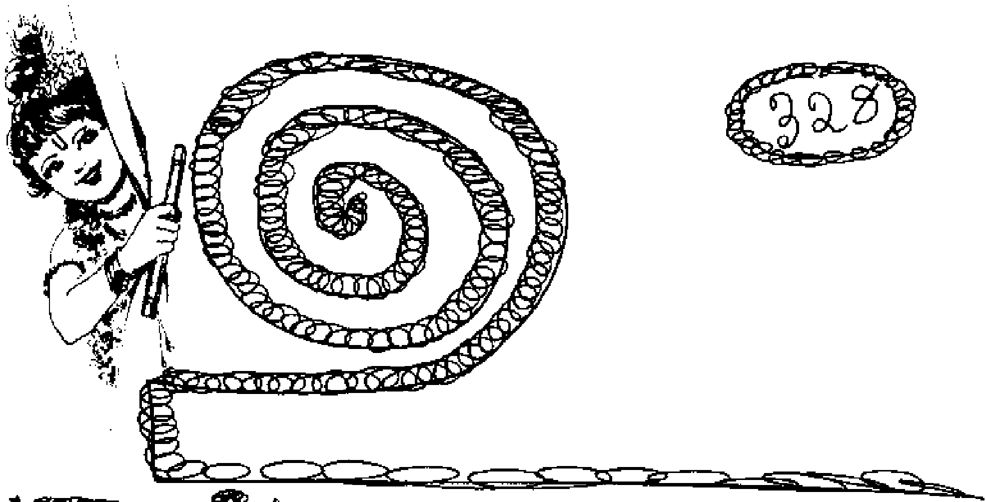

பாகம் ! இல்லையே இல்லை. நி வி க ண் டு !
பலன் ! தரும், என ஸ்ரீமஹான்கள் செப்புவர்.
ஆகவே ஏ..டு..ம் சொல்வராம்.
என கொள்க.
எப்படி துறவிகளுக்கு ஓம் ! என்ற பிரணவமோ !
,, ஸம்ஸாரிக்கு ! ஸ்ரீராம் ! என்ற மந்திரமோ !
அதேபோல் ஸத்குருசி பரகுரு ! ஆகிய
இருவர்க்கு மட்டும் ! நா ரா ய ணை !
என்று மு றை வா க் கி ய ! அம்ஸமாகும்.
ஸம்ஸார சாகரத்தை தாண்டியவர் நிவேயில்
ஜீவன் முக்தியின் காக்காக்கள் ! ஸ த் கு ரு &
ப ர கு ரு ! ஆகிய இருவரே. நினைவோரல்ல.
இ வ் வி ரு வ ரு க் கா க வே !

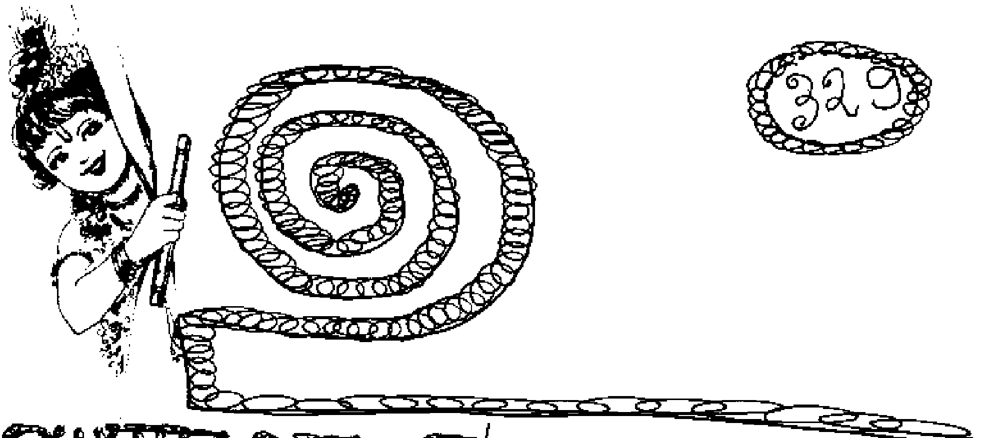

329

யோகமாயா! ஆகிய பிறணவம்

நாறாயணா! என்று மஹா வாக்கியத்திற்கு!

ஒத்ததான ஓர் வாழ்க்கையை!

தந்தும், என, ஆதி ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்கால் அறிகிறேன்.

யோக & போக! மாயாவிருவி

செயல்படுபவர், ஸத்குரு & பரமகுரு! ஆகிய இருவரே.

ஏனைய குருமார்கள்! அனைவரும் தேவதெய்வத்திற்கு!

ஸ்ருஷ்டியின்! இருப்புக்கு இயக்கமும்! உடையவர்கள் என உணர்க.

(A) விஷ்ணு:- பரந்து விரிந்த ஆகாயமாகும். இது யோகமாயாவின்! அம்சமாகும்.

(B) நாறாயண:- பரந்து விரிந்த அலையற்ற அகண்டானந்த சமுத்திரம் ஆகும். இதை மஹிகாம்! என்றும். யோகமாயாவின்! அம்சம் என்றும் கொள்ளலாம்.

இ அஞ்ஞானம்!

விளக்கம்

330

24

ஸ்ரீஸ்ரீமஹாத்மா:- அறிவுருவான பாமாவே!

அஞ்ஞானம்! எனதை கூறுகிறீர்கள்?

அது வந்த விதமென்ன? அது அகலும் விதமென்ன?

வைத்தியம்:- அன்பான மஹாத்மா! அஞ்ஞானம் என்பது, அறியாமையாகும். அதாவது தவனக் குறைவாகும். அதாவது உற்றுணராததாகும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா:- தவனக் குறை வென்றா தவனமின்மை என்றால், தவனம் எதன்மீது இருக்கவேண்டும்? மாறாக எதன்மீது இருக்கிறது?

வைத்தியம்:- நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றத்தின்மீது இருக்கிறது. நம் மீது இல்லை.

ஸ்ரீமஹாத்மா:- நம் மீது இல்லையென்றால், நம்மை எதுவாக? யாராக? காண்கிறோம்? அல்லது உணர்கிறோம்?

வைத்தியம்:- நம்மையும்! உவகையும்! உடைமைகளையும்! அனைத்து ஜீவ வர்க்கங்களையும்!

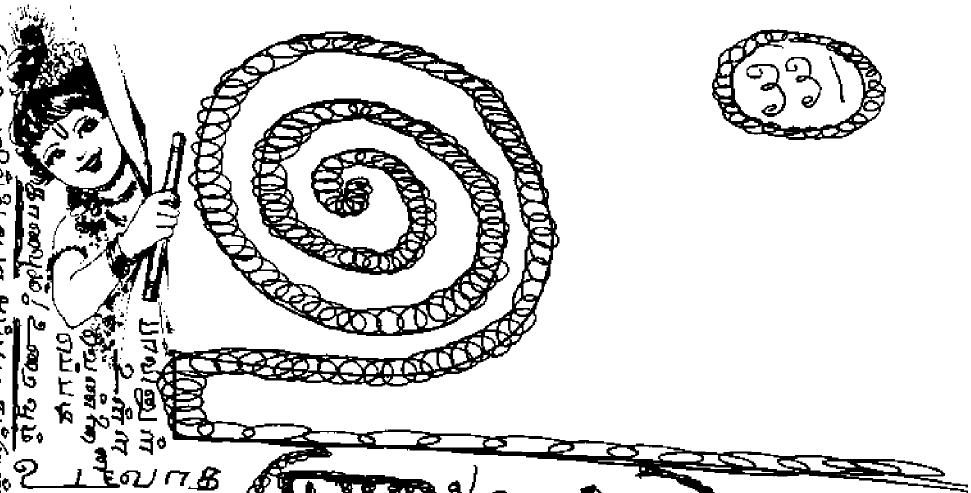

உடலாக ஞான! தோற்றமாக கண்டிருக்கும்
உரு! இருக்கும் சைதன்யமாக தானேயீ
உணவாம். ஆதல் அவ்வாறு உணர்வதில்லை.
ஸ்ரீமஹாத்மா:- அப்படி உணவை வொட்டாமல்
தடை செய்வது எது மாமா?
வைத்தியம்:- அதைத்தான் அஞ்ஞானமென்று
அறியாமை எனச் சொல்கிறார்கள்.
ஸ்ரீமஹாத்மா:- அப்படியானால் நாம் எப்படி
நம்மை காண வேண்டும்? உணவையும் ஜீவன்
கிரியும்! எப்படி காண வேண்டும்? அவ்வது எப்படி
ணை வேண்டும்?
வைத்தியம்:- அன்பான மஹாத்மா! நம் உடலும்
மற்றும், காயமும் அழித்து உடலும் பொருள்களும்!
மண்மயமே! மண்ணுக்கு அன்னியமாய்
எதுவும்! எவரும்! இல்லை
என்பதே வைத்தியம். என்மையான மஹாத்மாவே
வேறு ஏதேனும் தோற்றமாய் சொல்லுங்கள்.
ஸ்ரீமஹாத்மா:- நாம் கண்ணால் காணும், அசைத்துவகளும்
ஜீவகோடிகளும் மண்ணே! சந்தேகமே இல்லையா.

332

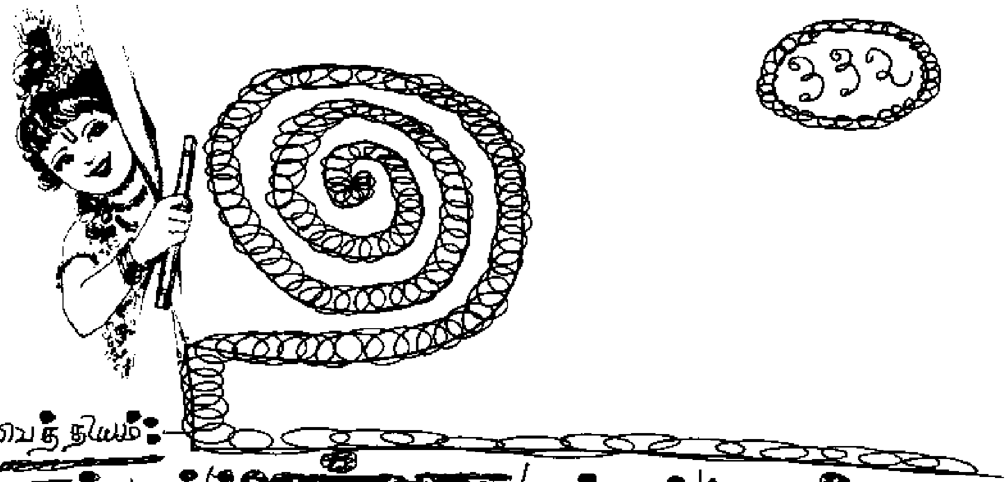

வைத்தியம்:-

எல்லாம்! மண்ணே! எல்லாம்! மண்ணே!

ஆறவி நாம ரூப! ஜீவ கோடிகளாய் காண்பது! அந்நாளும்

பண்டம் பாண்டம்

,, மண்! பொன்! பெண்ணும்! ,, ,, .

உறவு! சுற்றம்! நட்பாய்! ,, ,, .

,, மாயை

,, பாத்திர பண்ட பரிவர்த்தனை ,, ,, .

கல்லில் வந்தநாயும்! மரத்தில் வந்த யானையும்!

நாம ரூப தோற்றமாய்! காண்பது ,, .

அவைகள் மண்ணாய்! காண்பதல்ல உணர்வது ஞானம் ஆகும்.

இங்கு காண்பது மண்ணாம்! உணர்வது அறிவு! ஆகும்.

காணும் நிலையில், உணர்ச்சி! உணரும் நிலையில் ஆனந்தம்!

காணும் நிலையில், உணர்ச்சிகள் அடங்கி அழிந்து எல்லாம் ஒன்றே.

எல்லாம் நலமே! எல்லாம் நாமே! என அடங்கினால்,
எங்கும் எல்லாம் ஆனந்தமே! அதுவே ஞானம்.

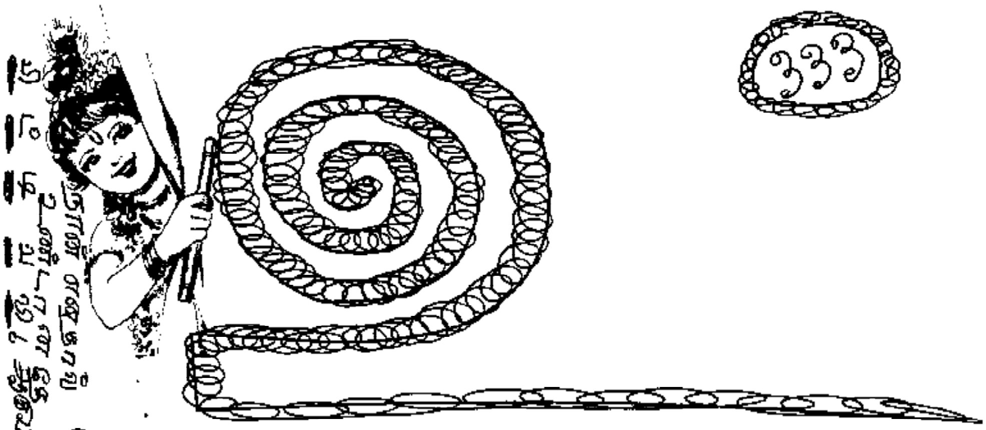

333

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஹே அன்பான பாமா! அறியாத பாமா! கேட்பதற்கு நன்றாகவும்! ஆனந்தமாகவும் வேடிக்கையாகவும்தான் இருக்கு. ஆனால்

அடங்கு! அடங்கு! அடங்கு!!! என

வாய் வலியாமல், சொல்லி விடுகிறீர்களே!

முட்டையிடும் கோழிக்குத்தான் பிரசவ வலி! (மனவேதனை) தெரியும்.

(சொந்தபந்தத்தில் கசங்குவதே பிட்டு வலியாகும்) கொக்கரிக்கும் சேவலுக்கெங்கே வலி தெரியும்?

என்ற கிராமியப் பழமொழியால்,

நீ அடங்கி அழுந்துக் கொண்டு

உனக்கு எந்த வலியும் தெரியாது.

தெரியவும் நியாயமில்லை.

நீங்களாக்கித்த (பிரம்மானந்தமயமாயி) அடங்கினீர் (சந்சாரம் செய்கிறீர்)

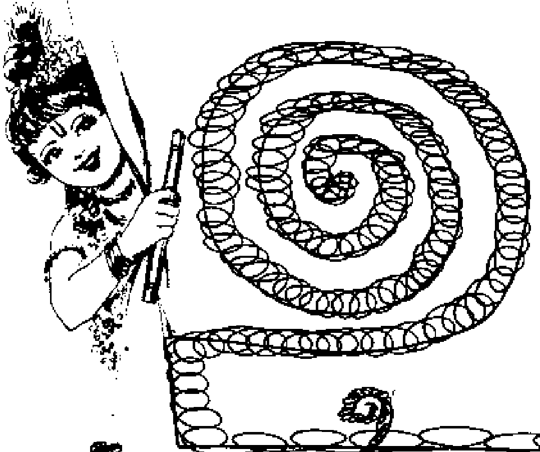

334

உங்கள் நிலையை! கண்டிரங்க மாட்டீரோ? (கருணை காட்டலாகாதா???)

அம்மைத்தியம் அப்பனிடம் சிக்காதீர்களோ அதிருப்பதி

கடகடகடகடகட! என்று

சிரித்தல் போலும்? எல்லோருமே ஸ்தம்பித்து விட்டனர்

இந்த ஒன்றை உறுதி கொள்ள வேண்டும்.

(ம......ர.....ண.........ம்)

நிசக வந்தவனே நீ!

(போ...ழு...வ...ர...வி...ல்...லீ!!!)

என்பதே நிதர்சன உண்மையாகும். ஆகவே

உங்களை மொத்தமும் மனம்! எம்மிடம் இல்லை.

யாம் மனமாகமாற முடியாது. ஆனால் நீங்கள் அறிவாகலாம்

உங்கள் அறியாமையின் (கவனக் குறைவின்)

சாக்குப் போக்குகளை!

(அறியாமையின் மனப் புலம்பல்கள்)

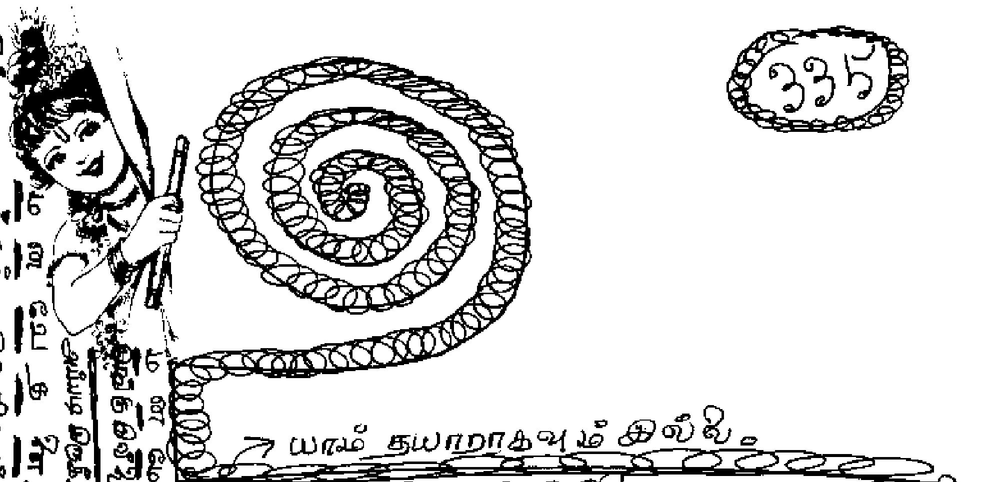

335

யாம் தயாராகவும் இல்லை.

நமக்குத் தெரியவும் இல்லை தேவையும் இல்லை.

கேட்க சத்தியத்தை மட்டும்

உரைக்க வந்த எமக்கு பயம் இல்லை பணிவு உண்டு.

அறிவு மயமான மனோ அதீதமாக்கோ! (போதை) ஓர் அருட் பாடல் :- மண்! பொன்! பெண்! மயக்கத்திலே உழன்று,

கண்! கெட்ட மாடு! போல் கலங்குகிறோம் பூரணமே!

என்று அழுது புலம்பி கரைகின்ற நிலையில் மனம்!

விரும்பி மனம்! வருந்தி கெஞ்சி, கெஞ்சி, கெஞ்சி,

உரைகல் போல் அவன் திருவடியில் உரசி உரசி

கரைந்தால், கல்மனம் கூட! கரைந்து மயமாகி விடும்.

கதை உணர்.

பிரம்மானந்த சமுத்திரத்தின் கரை மேல் நிலையில்

தவழ்ந்து வரும் கிளையை நாமரூப ஜகத்தை

உன் இருகால்களாலும் நாடாதே என்ற நிலையில்

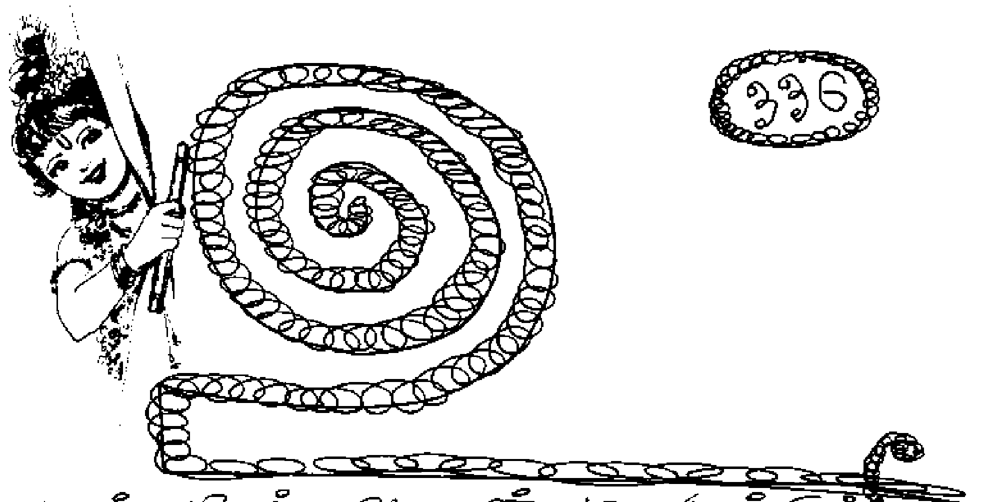

பற்றிக்கொண்டிருக்கும் நீ!

நாம ரூபத்தை! நான் என்பது! பற்றியிருக்கிறதா?
நான் என்பதை! நாம ரூபம்! ஓ என்பதை
மனதால் காணாதே. அறிவால் உணர்வாயாக.
நான்! என்றே! நாம ரூபத்தை! பற்றி இருக்கிறது! என்பதை
உணர்

நான் என்பதை! விட்டால் **ஓ!** சூழ்ணம்!
நாமரூபம்! அனைத்தும் சர்வநாசமாகுமே.
இது சத்தியம்! இது சத்தியம்!! இது சத்தியம்!!!
(நான் என்பதால்)
நீ உன் மனதால் உன்னைப் பற்றிக் கொண்டு
உலகம் விடவில்லையே! உறவு விடவில்லையே!
குடும்பம் தொழில் விடவில்லையே! உலகம் உறவு
சுற்றம் என்ற இந்த பாரம் அழுத்துகிறதே.
எனக்கு கை கொடுத்து உதவுவார் யாருமில்லையே?
என புலம்பி புலம்பி புலம்பி புலம்பி அழுவது
எப்படி இருக்கிறது என்றால்?

337

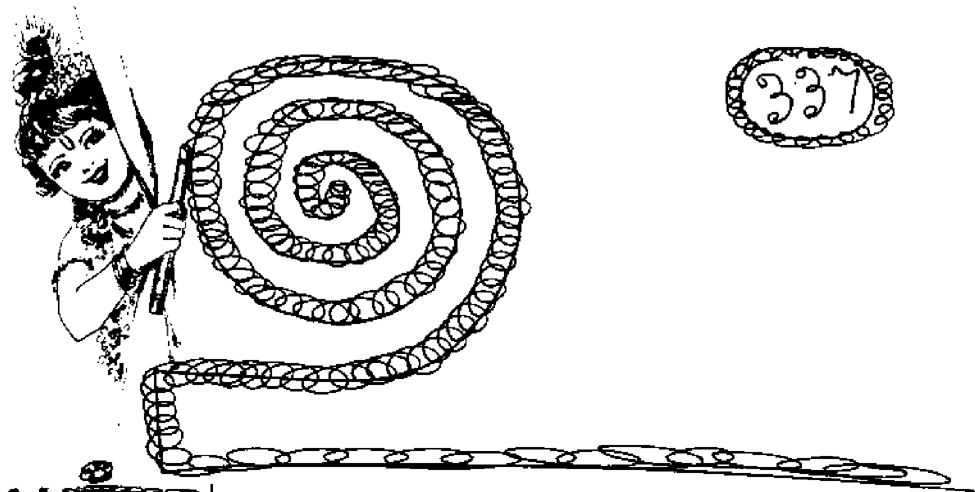

பஞ்சு! போன்ற அடர்த்தியான ரோமம்! உடைய பனிக் கரடியை! அழகியும்! அன்பான மென்மை மிருது விரும்பி மதி! மயங்கியே! அக்கரடியை கட்டி அணைத்த நிலையில் ஓர் மது மயக்க இன்பம்! அனுபவித்துக் கொண்டு உடல்! உலகு! உறவு! தொழில்! எண்ணி! மறந்திருக்கிறதே எனத் தெரிகிறதே, இது நியாயமா? இது தர்மமா? இது நீதியா?

இதை கவனி!

நான்! என்றும்! எனதால்!

போதை இன்ப மயக்கத்தில் நீ! மூழ்கிக் கொண்டாய். அந்த இன்ப மயக்கமாகிய க... ர... டி... உன்னைப் பற்றிக் கொண்டது.

(போதைக்கு அடிமையானாய். போதை உன்னைப் பற்றிக் கொண்டது.)

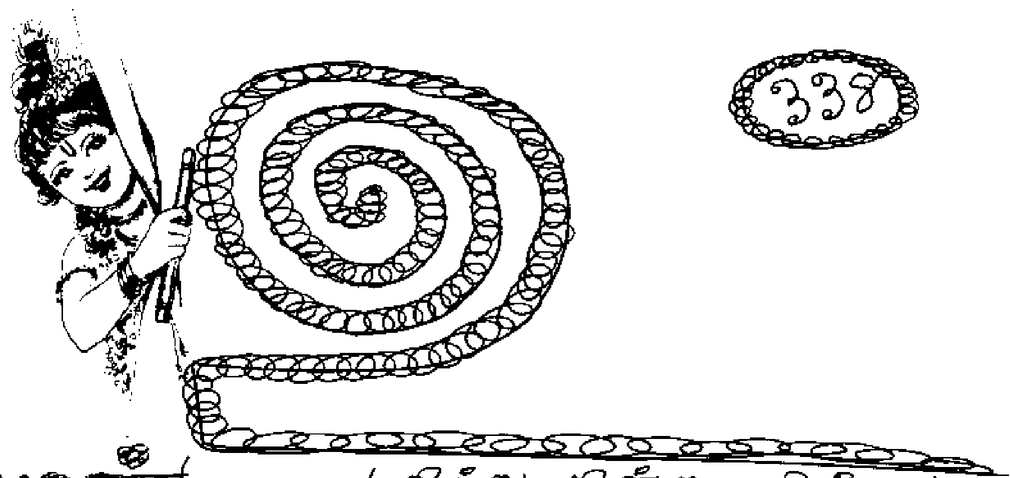

338

முள்! செடியை! தின்று, தின்று, தின்று!
அவஸ்தைப்படும் ஒ ட் ட க ம் போலும்
நமச்சல்! சொறிச்சல்! எரிச்சல்!
என அரிப்பெடுக்கும் படையை சொறியும்
அ.....ரி.....வே.....கி! போலும்
ஆப்பு அசைத்த குரங்கு! ,, ;
போதை! போதையில் மயங்கிய நாயகன் ,, ;
ஒளிப்பொறி என தெரிந்தும் நரகக்குவாட்டை!
சுற்றிச் சுற்றி வந்துமாட்டிக் கொள்ளும் எலியை! ,, ;
தூண்டில் முள்ளின் புழு! வால் மயங்கி
தன் இன மீன்கள் மடிவதைக் கண்டும்;
சுவையின்! மயக்கத்தில் சாகும் மீன்! ,, ;

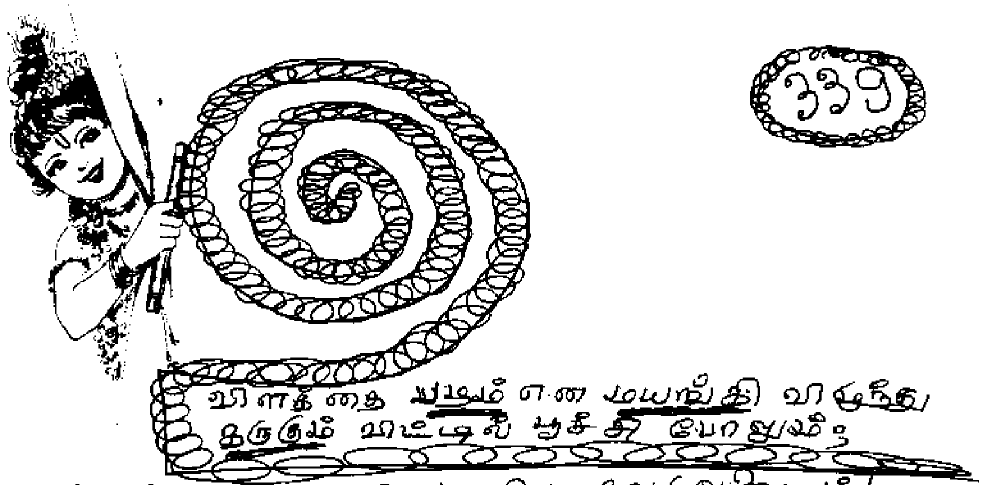

339

விளக்கை பழம் என மயங்கி வாழ்ந்து திருடும் பட்டுப் பூச்சி போலவும்;

முன்னே நிற்கும் காவலாகிய வேலியையும்!

காணாமல்; பின்னே நிற்கும் காவலாகிய புலியையும்

உணராமல்! அருகில் நிற்கும் பெண் மானின்! மோக போதை

வெறியில் காமக் கஞ்சா ஆசையால்

சிக்கி இன்பம் அனுபவிக்க துடிக்கும்; ஆண் கலைமான்! போலவும்; இந்த

நாமரூபமயக்கம்! ஏன்? ஏன்? ஏன்? ஏன்? ஏன்? ஏன்?

காமம்! விபரமறிவதை உணராமலிருக்கிறதே

அஞ்ஞானமாகும்! அதாவது அறியாமையாகும்!

அதாவது கவனக் குறைவாகும்! அதாவது அறிவின்மை ஆகும்!

அதாவது ஜனனமரணம்! வலையாகும் என உணர்க.

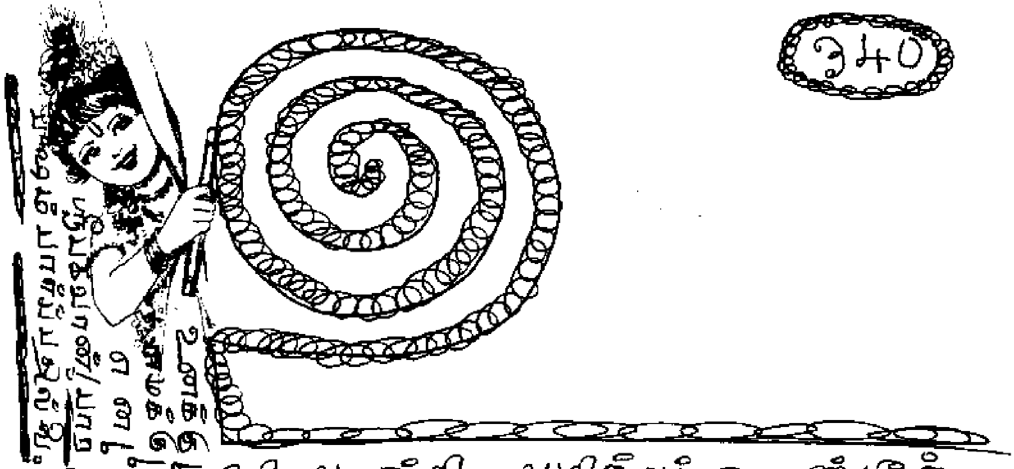

நீர் அடங்கி அடங்கி அழிந்துக் கொண்டீர்
உமக்கு எந்த வழியும் தெரியாது. தொழவும் தெரியாமல் விழி.

பதில்:- யாமும் உம் போன்று 10 மாதங்கள் கர்ப்பத்திலிருந்து வந்தவனே. ஆகாயத்திலிருந்து குதித்து வரவும் இல்லை. அயோனி சம்பந்த முமில்லை. மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்த ஓர் பெரும் ஸம்சாரியே

முயற்சி திருவினையாக்கும்!

அதாவது **அவன்!** நாமமாலை சொல்லி செயலாற்றுவது **உன்பணி!** ஆகும்.

வினை உன்னைப் பிணைக்காமல் செய்து முடிப்பது **அவன் கடமை!** ஆகும். அவனை எண்ணிப் பணிவதே உன் பணியாகும். உன் கர்மாவை முடிப்பது அவன் தலையாய கடமை ஆகும். (இது பாடம் படிப்பல்ல ஸ்வய அனுபவம் ஆகும்.)

3+1

ஸத்தியத்தை மட்டும்!
உணர்க்க வந்த எமக்கு
பயம்! இல்லை ஆனால் பணிவு! உண்டு.

ஓர் சிறிய விளக்கம்

தாழ்ந்த மரக்கிளையை:- நாம ரூப! ஆக ஜீவ! உறவு சுற்று! பண்ட பாண்டவர்கள்!

அகங்காரம் கொண்டு
இறுகப் பற்றி இருக்கும் நீ:-
நான்! எனது! பற்றிருக்கும் நீ

நீ தான் கிளையை விட வேண்டும். அக்கிளை
நாம ரூப உலகம் ஜடம் தானே? ஆகவே உன்னை பற்றவில்லை
நான்! என்னை! எனது! விட்டால் போதும்.
மறு பிறவி! பிறவா மரணமற்ற மயமாகிவிடுவோம்.

3+2

உ

மரக்கிளையை (நான் எனதை) விடுங்கள்

1 நான்! எனதை/ விடு. 2 பாசம்பற்றை/ விடு!

3 பட்டம்பதவியை விடு. 4 போட்டிபொறாமையை விடு.

5 ஆணவத்தை விடு. 6 தற்காப்பை விடு.

7 வேதகர்மவினையை விடு. 8 விருப்பு வெறுப்பை விடு.

9 குற்றம் குறைகாண விடு. 10 வார்த்தையை (குறை) விடு.

இப்பத்தையும்! மூ வ த் தோ டு!

விடுவதே மரக் (நாமுருவுவதை) கிளையை

விடுவதாகும். இதன் சாத்தியமாவது!

ச...ர...வா...ர்...ப்...ப...ண...மே!

இப்பத்தையும்! மூவத்தோடு விட்டுவிட்டால் மறு

ஜனனம்! பிறப்பற்ற பரதத்துவே இருப்பாய். இது சத்தியம்.

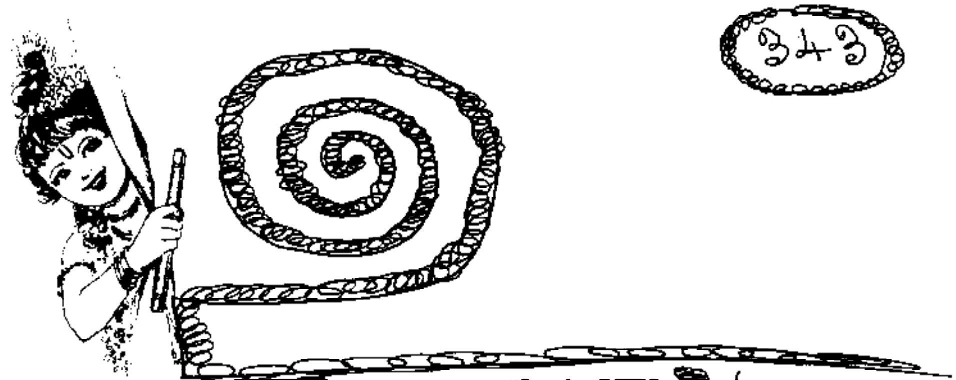

௩௪௩

அடங்கு என வாய்! வலியாமல்

சொல்லி விடுகிறீர்களே. இது என்ன நியாயம்? நாங்கள்

அடங்கமாட்டோம்!

என்று சொல்கிறேன் ????

இயலவில்லையே!!! பாபா!

முடியவில்லையே!!!

முட்டையிடும் கோழிக்குத்தான் பிட்டி வலி தெரியும்

என்ற வாசகத்தை சற்று உள் ஆழ்ந்து கவனிக்கவும்

மனஜீவனே ??????

1) மண் ஆசை! பொன் பெண்ணாசை! போகேனே என்கிறதே

2) மக்கள் சுற்றத்தாசை மறக்கேனே என்கிறதே.

3) சிந்தனை (பாடம் படிப்பு / பட்டம் பதவி / அந்தஸ்து கௌரவம்) கீர்த்தி ஆசையது

விட்டொழியேன் என்கிறதே.

ஓம்

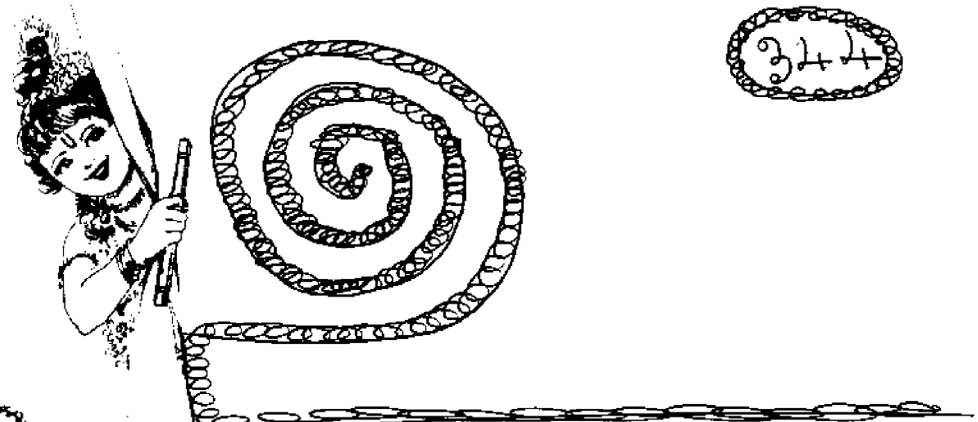

(4) ஒரு கவண வேகம்! முன்நின்று தாக்குதே.

(5) தற்காப்பு! ஆசையது தவிர்ந்திருந்து ,, .

(6) பேத! பாவனையது பின்! நின்று ,, .

(7) பழக்க வழக்க! தோஷம் பாய்ந்து வந்து ,, .

(8) உறவு! சுற்ற! பாவனையது உள்ளிருந்து ,, .

(9) விருப்பும்! வெறுப்பும்! வேத வேகமாய் ,, .

(10) குற்றபாவனை! குடி (கூட) இருந்து ,, . ஆடும்

இப்புத்தகம் எங்கள் ரீடிவலிப்பர்.

இப்படிப்பட்ட வைரகள்! எங்களை தாக்கும் போது,

அவைகள் எங்களை அடக்கும் போது.

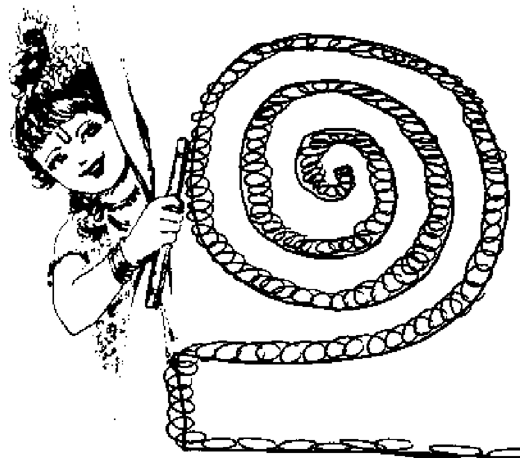

நாங்கள் எங்கே? அடங்க முடியும்?
எதனிடம்? எப்படி? பாபா?

கலகல கல கல கலகல கல வென சிரித்துவிட்டது

அமைதியம் :- மறுமொழியாக :-

மாற்றிப் பார்க்க படிக்க வழி

தெரியவில்லையானால்

உங்கள் சாதனை வியர்த்தமே!

மாற்றிப் படிப்பதாவது

ஓர் நாமரூப பஞ்சபூதவானிடம்

நான் அல்ல நீ! என்பதல்ல உன்னை!

எனக்கு உனது! என மாற்றிப் பார்க்க!

இல்லையானால் உன் சாதனை வியர்த்தமே. " பிடிக்க!

3+6

ஓ! நீயே கூறியது அனுபவ நிலைக்காக கூறும் உபசார வசனமே. (மாற்றுப்படி) இதன் மூல காரணம் என்னவென்றால்?

ஜீவன் நான் என்ற/ ஜீவகர்த்ருத்வத் தோடு! நீ கல்பகோடி/ காலம் எச்சாதனை செய்தாலும், ஆற்றல் பெரு வெள்ளத்தில்! இடை இடையாக பாலை கரைத்தால், அது எப்படி வீணாகுமோ அப்படி நிஷ்பலமே/ இது சத்தியம்.

இந்த எளிய முறையில், இக்கலியில் சாதனை செய்ய, இயல வில்லையானால்..........?

நீ/ பிறந்ததும் வீணானதே!

உன்/ சாதனையும்! „ „

நீ/ இருப்பதும் பூமிக்கு ஒரு பாரமே!

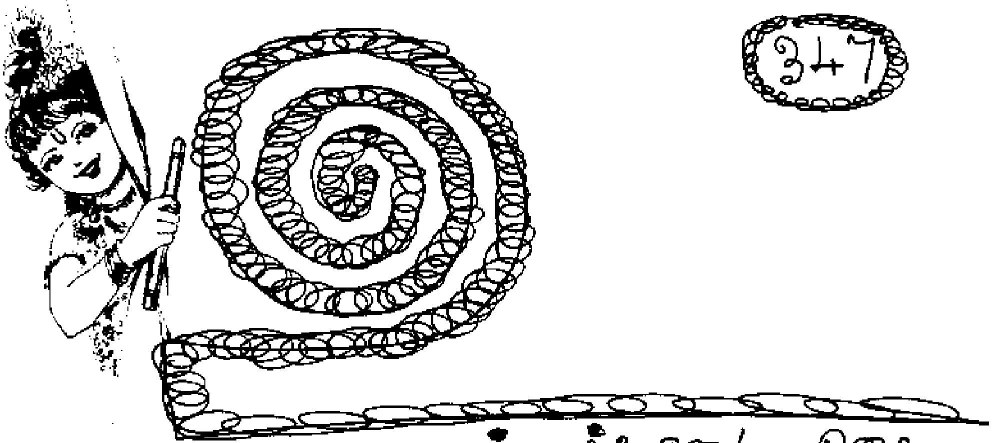

ஓம் அன்பான மஹாத்மாக்களே! இதை

அறிவுபூர்வமாக உணரவும்.

மனக்கண் கொண்டு நோக்கினால்,

சந்தேக, கலக்க, பயம் தான் தோற்றும்.

உங்கள் உடலில் இருக்கும், ஒரே வழிமை

யான உபாஸனை உங்கள்

உறக்கத்தில் எப்படி மறக்க முடிகிறது?

சுகிக்கிறீர்களா? பொறுத்துக் கொள்கிறீர்களா? அல்லது

மறக்கிறீர்களா? மறந்துவிடுகிறீர்களா?

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- இவ்விடைகள் மௌனத்தில்

ஆழ்ந்து சிந்தித்தாலேயான் அதிசயமாகவே

சிரித்துவிட்டார். பின்பதில் சொன்னார்.

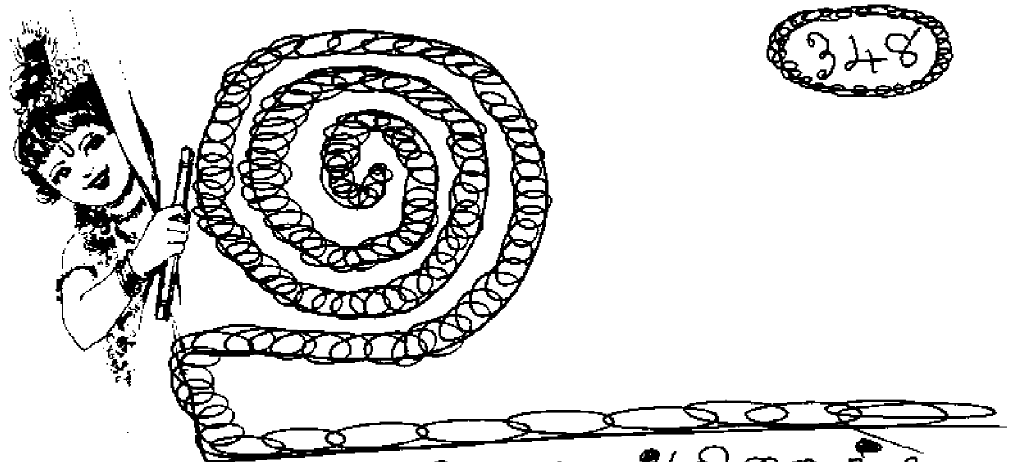

அன்பும்! கருணையும்! கனிவும்! நிறைந்த பாபா! இதுவரை கேள்வியே எங்கள் உலகத்தில், நாங்கள்! சந்திக்கவில்லை.

மறந்து போகிறோம்.

மைத்ரியம் :- எப்படி மறக்கிறீர்கள்?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- நன்றாக கவனித்தால், எங்கள் மனம் வெளியில் இல்லை உள்ளே இருக்கிறது.

மைத்ரியம் :- உள்ளே இருக்கிறது என்றால் எங்கே இருக்கிறது? எப்படி இருக்கிறது? எதுவாக இருக்கிறது? தவனம் தேவை?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- மறுபடியும் தம் கண்ணை மூடி உள் இழுத்தார். பண் பகில் வந்த ஓம் அன்பான பாபா! எம்மோன், அந்தர்யாமியாகவும்! இதயவாசியாகவும்! உன்ன

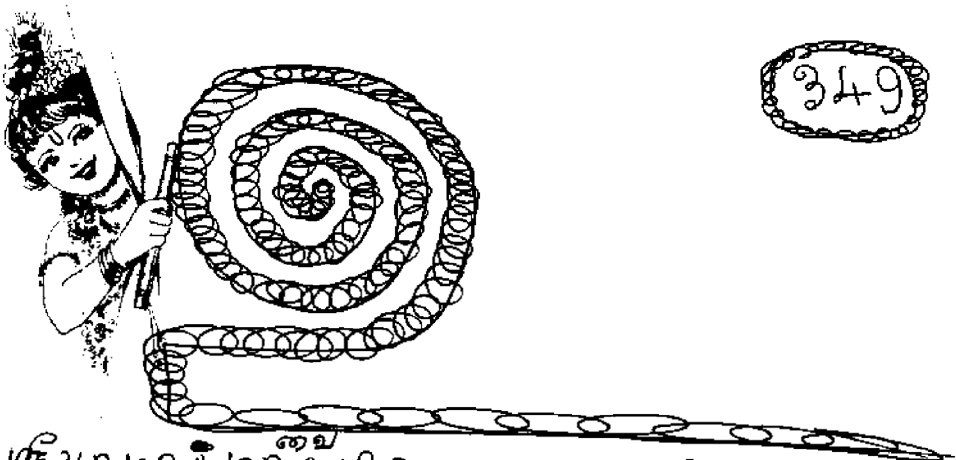

ஸ்ரீபரமாத்மாவைத் தவிர, வேறு எதுவும் / எவரும்!
இல்லையென்பதே ஸத்தியம்
ஆகவே எம் ஸ்ரீ பரமாத்மாவிடம்
தான், எம்மனம் ஒடுங்கி இருந்தது. அதில் கலந்து,
அவரிடம் **மயமாகவில்லை!** என்பது
ஸத்தியமே. காரணம், யாம் விழித்தவுடன்
நாமரூப உலகம்! தோன்றுகிறதே பாபா.
ஸத்தியம்:- ஓ எம்மனஆத்மாஜீ! ஒருசில
மணி! நேரம் உம் ஸ்ரீபரமாத்மாவிடம்!
ஒடுங்கிய மனதை! நீ நிரந்தரமாய்!
நிறுத்திட இவ்வாமல் செய்யமுடியவில்லை?
ஸ்ரீமனஆத்மா:- எம் எளிமையானவே பாபாவே!
இதை அறிவுறுத்தி உணர்த்தவே,
பற்றே (காரணமென உணர்கிறேன்) **காரிய**
(கவனமின்மையே காரணம்) பாபா.

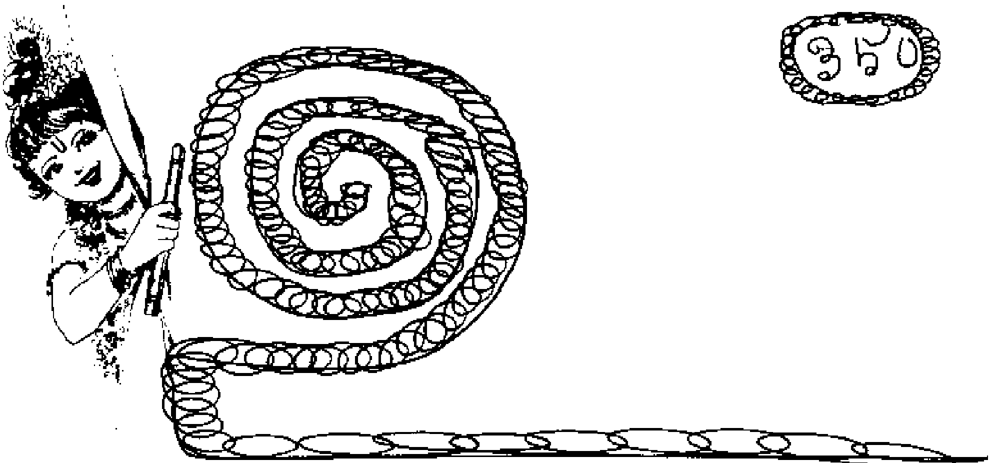

வைத்தியம் :- உடம் போகு! காரியம் முக்கியமா?

மனோதாச காரணம் முக்கியமா?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- மனோதாசகாரணமே முக்கியம் மாபா.

வைத்தியம் :- சற்று முன் ஓர் மாடல் வந்தது. முட்டையிடும் கோழிக்குக்கான் பிடி வைத்தியம். கொக்கரிக்கும் சேவலுக்கு எங்கே? என்ன? வைத்தியம்????

என்றீர்களே கோழி எங்கே? சேவல் எங்கே? பிடி எங்கே? வழி எங்கே? இவை அனைத்தும் மனமயக்கம்! காரணமாகுமா?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஸத்தியமான வாஸகமாபா.

அறியாமை என்று, 351

அஞ்ஞான!

நிலையில் கேள்வி கேட்ட

அ னு வ ரு ம்!

திருப்தியும்! அமைதியும்! அடைந்தனர்!

வைத்தியம் :- இதைவிடவா இம்மையை!

மா.. பா... வி... ம.. ன... ம்

என்றார்கள் ஸ்ரீ மஹான்கள். இதை உணர்க

காரியம் மனதிற்கு! (வினைசம்பந்த உடல் இயக்கத்திற்கு)

காரணம் ஆத்மாவுக்கு (ஆத்மாவை மறந்திடாமல் இருப்பதற்கு)

காரியத்தை மறந்தால்தான் காரணத்தில் நிலைபெற முடியும்.

உடல் உலக காரியம்! நெடுநாள் பழகிய (பழக்க) தோஷம்.

ஆன்ம காரணம் திடபுணர்வாகும்!

பழக்க வழக்க தோஷம் எதிலும் கீழ் நோக்கி இழுத்தாலும்

சலிப்படையாமல்! மேல் நோக்குவதே அப்யாசமாகும்.

கீழ் நோக்கி இருப்பது அஞ்ஞானம்! ஆகும்.

மேல் நோக்கி நோக்கி பழகுவது ஞானம்! ஆகும்.

இருப்பது ஒன்றே நடப்பது ... பரமம்

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!